

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

IV.

Návrh změn Legislativních pravidel vlády

Podle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ze dne 29. června 2012 č.j. 9042/2012 – RSL , s termínem předložení stanoviska do 17. července 2012.

Vyhodnocení připomínkového řízení je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo zemědělství	<u>K návrhu usnesení vlády - k bodu I.</u> Navrhujeme upravit termín nabytí účinnosti na 1.1.2013. Současně upozorňujeme, že by bylo vhodné v materiálu doplnit přechodné ustanovení (např. v návrhu usnesení vlády, ve vlastní novele Legislativních pravidel vlády nebo alespoň v předkládací zprávě), které vyjádří vztah k legislativním návrhům, které budou projednávány v určité fázi legislativního procesu právě v okamžiku nabytí novely Legislativních pravidel vlády.	Akceptováno. Termín nabytí účinnosti byl v návrhu usnesení upraven na 1. ledna 2013, což předkladatel považuje za dostatečnou lhůtu pro přizpůsobení legislativních návrhů, na nichž se v období do konce roku 2012 již pracuje, novým požadavkům. V souladu s dosavadní praxí při předchozích novelách Legislativních pravidel vlády (dále jen „LPV“) nebudou součástí novely přechodná ustanovení, v nichž by se explicitně upravovala otázka vztahu k legislativním návrhům, které jsou v různém stádiu rozpracovanosti. S účinností od 1. ledna 2013 však budou návrhy předkládané vládě a Legislativní radě vlády (dále jen „LRV“) posuzovány podle nového znění LPV. V tomto směru je upravena i předkládací zpráva.
	<u>K návrhu usnesení vlády - k bodu II.</u> Nesouhlasíme se změním bodu II./1. písm. b), kterým se ukládá členům vlády provést do 31.3.2013 analýzu odkazů na technické normy	Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády a doplněním předkládací zprávy.

v právních předpisech v jejich působnosti. Domníváme se, že tento úkol je nadbytečný, protože k případnému sjednocení právní úpravy v této oblasti v návaznosti na přijetí změny Legislativních pravidel vlády může dojít postupně při novelizacích jednotlivých právních předpisů, a nikoliv hromadně. Tím také nedojde ke zbytečnému zahlcení legislativního procesu. Tato připomínka je zásadní.	
<u>K bodu 6</u> Upozorňujeme na to, že v praxi bude velmi obtížné ještě více posuzovat předkládaný návrh s veškerými mezinárodními závazky, judikáty mezinárodních soudů a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, a to zejména s ohledem na jejich značný rozsah a nezbytnost vysoké právní odbornosti a specializace při jejich posuzování. Lze proto předpokládat, že uvedený úkol bude vykazován formálně.	Vzato na vědomí. Byla provedena úprava celého znění čl. 4 odst. 4 LPV. Navrhované nové znění tohoto článku fakticky nepřináší žádné nové požadavky na předkladatele, pouze dosavadní povinnosti se formulují přehledněji a podrobněji. Na základě zkušeností lze konstatovat, že ze strany (některých) předkladatelů nebyla vždy věnována náležitá pozornost slučitelnosti navrhovaných právních předpisů s mezinárodními smlouvami.
<u>K bodu 31</u> Upozorňujeme na to, že v praxi bude v některých případech časové velmi obtížné dodržet požadavek na předložení úplného znění 45 dní přede dnem nabytí účinnosti novely právního předpisu, a ve svém důsledku to povede k omezení možnosti vydávat úplná znění.	Vzato na vědomí. Smyslem navrhované úpravy je smysluplně nastavit časové parametry tak, aby se uživatelí právního předpisu poskytlo jeho (oficiální) úplné znění již od prvního dne nabytí účinnosti, jinak vyhlašování úplného znění ve Sbírce zákonů s časovým zpožděním nemá fakticky smysl, neboť neplní svůj informativní účel, a uživatel si v takovém případě pomůže použitím jiných informačních (neoficiálních) zdrojů (např. systém ASPI). Předkladatel musí tedy odpovědně zvažovat, zda jím navrhované zmocnění pro vydání úplného znění má racionální smysl.

<u>K bodu 69</u> Nesouhlasíme se zrušením možnosti vydávat prováděcí právní předpis (vyhlášku) např. společně 2 resorty. V oblasti sdílených kompetencí stanovených příslušnými zákony mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí (vodní zákon) nebo mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví (zákon o léčivech, zákon o potravinách) jde o poměrně častou situaci. Navíc jde o předpisy převážně technického charakteru, často i značně rozsáhlé, u kterých není ani účelné, aby jejich projednáváním byla zahlcována činnost vlády. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV a souvisejícího čl. 38 odst. 1 LPV.
<u>K bodu 80</u> Jednoznačně vítáme možnost používat odkazy na technické normy, včetně možnosti na ně odkazovat v poznámce pod čarou. Upozorňujeme na skutečnost, že by bylo vhodné současně řešit bezplatnou dostupnost těchto odkazovaných norem s ohledem na znění vyhlášky č. 486/2008 Sb., kterou se stanoví odborné činnosti související se zabezpečením vydávání a řádné distribuce českých technických norem a úplata za jejich poskytování.	Vysvětleno. Vyhláška č. 486/2008 Sb., vydaná na základě § 5 odst. 6 zákona č. 22/1997 Sb., zůstává beze změny i nadále v platnosti. Otázka bezplatnosti zpřístupnění technické normy (nikoliv její poskytnut, které je za úplatu) je řešena v odůvodnění k tomuto bodu v předkládací zprávě.
<u>K bodu 112</u> Nesouhlasíme se zrušením možnosti kumulace změn identických formulací do jednoho novelizačního bodu. Domníváme se, že v současné době je naopak přehledné, účelné a ekonomické to, že pokud se, zejména pouze	Akceptováno úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.

z legislativně technického hlediska, nahrazuje v celém textu právního předpisu slovo nebo slovní spojení jiným slovem nebo slovním spojením, je kumulace do jednoho novelizačního bodu s uvedením všech předmětných ustanovení velmi vhodná, protože nezatěžuje další novelizovanou část právního předpisu neustále se opakujícími formulacemi. Využití tohoto ustanovení je v současné době např. při redukci některých veřejných institucí s ohledem na ekonomickou situaci naprosto nezbytné. Tato připomínka je zásadní.	
<u>K bodu 122</u> Doporučujeme v čl. 58 odst. 4 písm. f) doplnit v textu „doplňuje-li do paragrafu...“ slovo „se“.	Akceptováno opravou textu čl. 58 odst.4 písm. f) LPV.
<u>K čl. 7 odst. 2 a 3 a čl. 16 odst. 7 LPV</u> Doporučujeme zesouladit ustanovení čl. 7 odst. 2 a 3 a čl. 16 odst. 7 s použitou legislativní zkratkou „Legislativní rada“ a o tyto změny rozšířit předkládanou novelu Legislativních pravidel vlády.	Akceptováno doplněním novely LPV, pokud jde o čl. 7 odst. 2 a čl. 16 odst. 7.
<u>K čl. 44 a 51 LPV</u> Doporučujeme rozšířit předkládanou novelu Legislativních pravidel vlády o výslovné ustanovení o způsobu použití nebo nepoužití zavedených legislativních zkratk z textu právního předpisu v jeho přechodných ustanoveních.	Neakceptováno. Vzhledem k tomu, že přechodné ustanovení je součástí právního předpisu, dopadá i na tuto jeho část obecné pravidlo o používání zavedené legislativní zkratky v dalším textu právního předpisu.
<u>K čl. 70 LPV</u> Doporučujeme na konci odstavce 2 čl. 70 uvést pouze jednu tečku.	Akceptováno opravou písařské chyby v čl. 70 odst. 2 LPV.
<u>K čl. 76 LPV</u> Navrhujeme čl. 76 (výjimka z připomínkového řízení) doplnit o obecnou výjimku z připomínkového řízení, respektive obecně o	Vysvětleno. Navrhované doplnění čl. 76 LPV je zbytečné, neboť předkladatel, který žádá o udělení výjimky podle čl. 76 LPV uvede jako důvod právě časovou naléhavost ve

zkrácení a zúžení meziresortního připomínkového řízení, v případech harmonizace směrnic EU a adaptace nařízení nebo rozhodnutí EU, např. pokud jejich implementační lhůty jsou kratší než 3 měsíce, v případě bude-li nutná změna prováděcího právního předpisu nebo kratší než 6 měsíců, v případě bude-li nutná změna zákona.

V této souvislosti poukazujeme na to, že se v případě procesu harmonizace směrnic do právního řádu ČR u některých směrnic EU vyskytuje velmi krátká transpoziční lhůta pro členský stát k přijetí národního legislativního opatření (např. 5 nebo 6 měsíců). Jako příklad mohou sloužit některé veterinární a fytosanitární směrnice Rady (EU). Případné překročení této transpoziční lhůty může mít pro členský stát velmi nepříznivé finanční a hospodářské důsledky, včetně sankčních mechanismů uplatňovaných orgány EU.

Obdobná situace se ovšem týká i adaptace našeho právního řádu na nařízení a rozhodnutí EU, která se vyznačují bezprostředním účinkem a přímou aplikovatelností. V některých případech, které vyžadují legislativní opatření, bez které by jejich přímá aplikace nebyla proveditelná, ale tak, aby nevznikaly případné duplicity národního právního předpisu s předpisem EU, jsou stanoveny velmi krátké adaptační lhůty (často v řádu dní). Případná nemožnost přímé aplikace těchto typů předpisů EU zapříčiněná např. nedostatkem národního legislativního opatření může mít také pro členský stát velmi nepříznivé finanční a hospodářské důsledky.

vazbě s uvedeným příkladem. Předseda LRV při udělování požadované výjimky posuzuje uvedené důvody vždy podle konkrétních okolností a bez časové prodlevy.

	Tato situace bude ještě složitější s ohledem na značné zpoždění, které má v orgánech EU příprava nových nařízení EU Společné zemědělské politiky (přímé platby, rozvoj venkova, společné organizace trhu) pro nové fiskální období 2014-2020. Tato nařízení EU by měla nabýt účinnosti k 1.1.2014, ale podle informací Stálého zastoupení ČR při EU je jejich publikace k tomuto datu problematická a případná adaptační lhůta tak bude velmi krátká. Současně lze z pracovních návrhů nových předpisů EU předpokládat, že v některých případech bude nezbytné provést změny zákonů. Touto legislativně obtížnou situací se již zabývá i vládní Výbor pro EU (12.7.2012) na úrovni resortních náměstků. Tato připomínka je zásadní.	
	<u>K příloze č. V LPV</u> Doporučujeme sjednotit číslování odstavců v příloze č. V mezi předloženou novelou Legislativních pravidel vlády a přiloženým úplným zněním.	Akceptováno opravou číslování odstavců v příloze č. 5 k LPV.
Ministerstvo financí	<u>K materiálu jako celku</u> Obecně vítáme a podporujeme snahu zpřesnit Legislativní pravidla vlády. Řada navrhovaných úprav nesporně přispěje ke zkvalitnění legislativního procesu. Z tohoto hlediska oceňujeme zejména vyjasnění toho, která připomínka může být označena za zásadní, zakotvení zrušovacích ustanovení jako předposlední části novely, umožnění použití	Vzato na vědomí.

výstižného vymezení normativního a nenormativního odkazu, zákaz nahrazování právního termínu legislativní zkratkou, možnost vázat nabytí účinnosti na část novely, uvádění notifikace ve zvláštním článku novely, ale i celou řadu dalších změn.

Domníváme se však, že pokud se již k této změně přistupuje, měla by jí předcházet širší odborná diskuse. Považovali bychom za nanejvýš účelné, aby se do této diskuse zapojili kromě pracovníků legislativních odborů jednotlivých ústředních úřadů i členové Legislativní rady vlády a jejích pracovních komisí, účelné by bylo také využít zkušeností pracovníků legislativy Poslanecké sněmovny a Senátu (a to zejména pokud jde o část týkající se legislativně technických požadavků na právní předpisy). Z této odborné diskuse by pak mohly vzejít další připomínky a náměty na úpravu Legislativních pravidel vlády. Takovýto postup by ovšem vyžadoval, aby byl přípravě na změny Legislativních pravidel věnován dostatečný časový prostor – termín pro připomínkové řízení v délce 10ti pracovních dnů z tohoto pohledu považujeme za naprosto nedostačující.

V této souvislosti rovněž vyvstává otázka, zda je vhodné přijmout další dílčí novelu Legislativních pravidel vlády, či zda by nebylo účelnější přistoupit spíše ke zpracování zcela nových Legislativních pravidel vlády. S ohledem na množství změn, které by měly být v Legislativních pravidlech vlády nyní provedeny, a

s přihlédnutím ke skutečnosti, že se jedná již o jejich jedenáctou změnu, jsme toho názoru, že by měla být vydána nová Legislativní pravidla.

Obecně

Doporučujeme sjednotit použití tvaru 6. pádu slova „předpis“; je střídavě používán tvar „(v právním) předpise“ – např. v čl. 40 odst. 1, a „(v právním) předpisu“ – např. v čl. 28 odst. 5, což by se v jednom textu nemělo vyskytovat. Podle Ústavu pro jazyk český je běžnější používání tvaru „v předpisu“.

Dále je třeba sjednotit psaní textu uvedeného dělicí čárkou na začátku textu v uvozovkách – tj. zda se mezi uvozovkami a následnou čárkou (případně jiným znaménkem, např. středníkem) dělá či nedělá mezera. V předloženém textu se užívají obě varianty.

Upozorňujeme na nutnost provést kontrolu správnosti zapracování změn v platném znění (např. v čl. 30 odst. 7 se podle bodu 65. navrhovaných změn doplňují na konci věty první slova „a v paragrafech a člancích obsahujících....“, zatímco v platném znění byla zapracována slova „a v paragrafech *nebo* člancích obsahujících...“, novelizační body č. 87 a 88 neodpovídají změnám provedeným v příslušném čl. 48 odst. 2 a 3 platného znění, nadpis vkládaný novelizačním bodem č. 131 neodpovídá nadpisu vloženému do příslušného čl. 70 platného znění, v novelizačním bodě č. 139 je u jednotlivých článků

Akceptováno úpravou dotčených ustanovení LPV.

Akceptováno úpravou dotčených ustanovení LPV tak, aby bylo zřejmé, že mezi uvozovkami a čárkou, popřípadě středníkem, se mezera nekládá.

Akceptováno úpravou platného znění ve vazbě na navrhované změny LPV.

I, II, III nově vkládané přílohy č. 5 uvedeno označení „čl.“, ale v platném znění se toto označení v příloze č. 5 neobjevuje, v platném znění je třeba opravit číslování jednotlivých bodů nově vložené přílohy č. 5, tak aby začínalo číslem 1, a další).

K bodu 6

V závěru navrhovaného odstavce 4 nám není jasné, jakým způsobem by se měla odůvodňovat skutečnost, že se mezinárodní smlouvy či judikatura na danou oblast nevztahují. Doporučujeme proto slova „a tento závěr odůvodní“ vypustit.

K bodu 7

Nelze souhlasit z vypuštěním finančního arbitra ze seznamu povinných připomínkových míst a s odůvodněním této změny. Po novele zákona o finančním arbitrovi došlo k vytvoření Kanceláře finančního arbitra jako samostatné organizační složky státu, která nikterak nespadá pod Ministerstvo financí (jinou organizační složku státu) a není tedy žádný důvod, aby v tomto smyslu mělo Ministerstvo financí zastupovat jiný subjekt. Ve vztahu k vypuštění finančního arbitra se pak jeví zařazení Veřejného ochránce práv do seznamu připomínkových míst jako protichůdné opatření. Finanční arbitr jako orgán aplikující právo při rozhodování sporů na finančním trhu může v rámci připomínkového řízení přinést velmi užitečné poznatky z praxe. Předpokládáme, že z obdobného důvodu byl mezi povinná

Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 1 písm. b) LPV.

připomínková místa zařazen i Veřejný ochránce práv. Požadujeme tedy opětovně zařadit finančního arbitra do seznamu připomínkových míst, resp. upravit označení subjektu na Kancelář finančního arbitra tak, aby to odpovídalo platnému zákonu o finančním arbitrovi.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 10

U navrhovaného dopadu marného uplynutí lhůty by měla být zvážena vhodnost navrhovaného postupu pro případy, kdy je lhůta pro projednání v mezirezortním připomínkovém řízení z nějakých důvodů zkrácena.

K bodu 11

Navrhovaná úprava opomíjí předložku „v“ uvedenou v současném textu před slovem „listinné“, dikci tohoto bodu je proto třeba upravit. Obdobná připomínka se týká i bodů 12, 21 a 22.

K bodu 13

V závěru je uvedeno, že se při přerušení projednávání věcného záměru a jeho úpravě již neprovádí připomínkové řízení. Je však možné, že při zpracovávání nového znění dojde k věcným změnám a v tomto případě by mělo být připomínkové řízení opět provedeno. Proto by měla být poslední věta vypuštěna. Obdobná připomínka se vztahuje i k bodům 24, 40, 48.

Tato připomínka je zásadní.

Akceptováno částečně úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 7 odst. 1 LPV, resp. úpravou odpovídajících novelizačních bodů.

Vysvětleno.

Legislativní rada vlády v souladu se svým Statutem posuzuje návrh po stránce právní, nikoliv po věcné stránce. Má-li výhrady k výchozí koncepci, z níž předložený návrh vychází, vždy se jedná o výhrady týkající se souladu s dalšími součástmi právního řádu České republiky, resp. s ústavním pořádkem. Pro opakování připomínkového řízení není v zásadě důvod, což ovšem neznamená, že předkladatel nemůže návrh na základě svého rozhodnutí stáhnout a předložit jej do nového připomínkového řízení.

K bodu 14

Doporučujeme použít tuto formulaci: „V čl. 7 odst. 4 písm. c) se slova „nezaslala připomínky, resp. sdělení, že k předloženému věcnému záměru připomínky nemají ani ke dni, kdy byly práce na materiálu před jeho předložením vládě ukončeny,“ nahrazují slovy „připomínky neuplatnila,“.

K bodům 31 a 123

Navrhovanou úpravu považujeme za problematickou – s ohledem na projednávání zákonů není vždy jisté, že předpokládaná účinnost nastane opravdu v době, se kterou navrhovatel počítá a bude tedy dodržena požadovaná lhůta mezi nabytím platnosti a účinností zákona. Podle našeho názoru nebude vždy v silách předkladatele takovéto skutečnosti předvídat. Proto doporučujeme uvedené dva body vypustit.

V souvislosti s tím se naskytá otázka, zda v dnešní době využívání elektronických znění právních předpisů má ještě vyhlašování úplných znění (která jsou obvykle v poměrně krátké době opět překonána dalšími novelizacemi) ještě nějaký smysl. Doporučujeme proto zvážit, zda by nebylo účelnější od této praxe ustoupit a z Legislativních pravidel vlády celou úpravu vyhlašování úplných znění vypustit.

K bodu 37

Navrhovaný text písmene f) by měl být zařazen za písmeno e), nikoliv na konec textu odstavce 1 (tak je to ostatně zapracováno v platném znění s vyznačením změn).

Akceptováno úpravou znění čl. 7 odst. 4 písm.c) LPV.

Neakceptováno.

Smyslem navrhované úpravy je smysluplně nastavit časové parametry tak, aby se uživatelí právního předpisu poskytlo jeho (oficiální) úplné znění již od prvního dne nabytí účinnosti, jinak vyhlašování úplného znění ve Sbírce zákonů s časovým zpožděním nemá fakticky smysl, neboť neplní svůj informativní účel, a uživatel si v takovém případě pomůže použitím jiných informačních (neoficiálních) zdrojů (např. systém ASPI). Předkladatel musí tedy odpovědně zvažovat, zda jím navrhované zmocnění pro vydání úplného znění má racionální smysl.

Vypuštění úpravy vyhlašování úplného znění zákona z LPV nelze, neboť se jedná o úpravu postupu založeného v § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv.

Akceptováno úpravou novelizačního bodu.

K bodu 42

Ve druhé větě odstavce 4 je slovo „vlády“ uvedeno třikrát – je třeba jasně stanovit, kde se příslušné slovo vypouští.

K bodu 59

Slovo „počátečním“ doporučujeme nahradit slovem „počátečním“.

K bodu 60

Je nesprávné, aby bylo v souladu s Legislativními pravidly možné vytvářet zákon, který upravuje jiné věci než novely a zároveň obsahuje novely jiných právních předpisů. Tento postup se jeví jako problematický z několika důvodů. Prvně je problematický již samotný název tohoto zákona, který nutně musí obsahovat spojení „a o změně(ách)“. Za druhé jsou zde určité otázky, které jsou spojeny např. s definicemi, které tento zákon obsahuje. Např. je-li definován „pro účely tohoto zákona“ nějaký pojem, pak pokud je součástí tohoto zákona i novela jiného právního předpisu, může např. vyvstávat otázka, zda není tato definice poplatná dle gramatického výkladu i této novele. Dále se domníváme, že zamezení možnosti novelizovat jiné zákony v rámci předpisu „upravujícího i jiné věci“, přispěje k větší přehlednosti právní úpravy a omezí existenci tzv. přílepků.

Podle našeho názoru je třeba vytváření připojování novel k právním předpisům věcně

Akceptováno úpravou čl. 15 odst. 4 LPV.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Po vysvětlení změna připomínky na doporučující.

Jak se uvádí v odůvodnění navrhovaných změn, jde o zcela výjimečný postup v legislativní praxi, s vytvářením tzv. „složenin“ zákonů, tj. zákona základního a zákona změnového, se do budoucna v souvislosti s přípravou nové úpravy eLegislativy nepočítá, přednost se dává rozdělení úpravy do dvou samostatných zákonů. Nicméně asi nelze vyloučit situace, kdy „základní“ zákon vyvolá potřebu změny pouze 1 až 2 zákonů, v takovém případě by asi bylo vhodnější připustit vytváření tzv. „složenin“ zákonů jako výjimku z pravidla.

upravujícím nějakou materii zcela vyloučit (bud' např. vložení zcela nového ustanovení nebo doplněním čl. 25 o nový odstavec ve znění „(4) *Právní předpis podle odstavce 1 nesmí obsahovat novely právního předpisu.*“) a v návaznosti na to pak text bodu 60 upravit takto:

„V čl. 28 odstavec 5 zní:

„(5) *Obsahuje-li právní předpis novely více právních předpisů, člení se takový právní předpis na části.*“

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 63

Doporučujeme uvedenou úpravu zapracovat do první věty s tím, že přechodné ustanovení má vždy nadpis.

K bodu 65

Doporučujeme zvážit, zda striktní požadavek na používání nadpisů v uceleném úseku právní úpravy nebude v praxi působit zbytečné problémy a zda by v tomto směru tedy nebyla dosavadní volnější úprava vhodnější.

K bodu 67

Navrhovaná úprava by měla být zařazena jako písmeno f), nicméně s ohledem na naši připomínku k bodu 60 navrhuje tento bod zcela vypustit.

Akceptováno částečně úpravou čl. 30 odst. 5 LPV.

Neakceptováno.

Obecně lze konstatovat, primární rozhodnutí o používání nadpisů v rámci celého právního předpisu je věcí předkladatele, jehož cílem je zvýšit přehlednost právní úpravy. V zájmu udržení přehlednosti právní úpravy je po zavedení nadpisů na některých místech pak žádoucí, aby nadpisy byly opatřeny ucelené úseky právní úpravy.

Neakceptováno.

Možnost vytváření tzv. složenin bude i nadále ve zcela výjimečných případech přípustná (např. jde o novelizaci pouze 2 souvisejících zákonů).

K bodu 69

Domníváme se, že je třeba výslovně řešit otázku vyhlášek vycházejících z platných zmocňovacích ustanovení, která jsou formulována na spolupráci či dohodu, pouhou úpravu přílohy č. 3 nepovažujeme v tomto směru za dostatečnou.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 71

Požadujeme zakotvit pravidlo, že pojem není třeba definovat či vymezovat na prvním místě jeho použití, ale na místě, kde se tato definice (vymezení) jeví tematicky nejvhodnější. S tím souvisí i zakotvení rozlišení legislativní zkratky a definovaného pojmu. Vycházíme z toho, že pojem je definován (vymezen) pro celý právní předpis (popřípadě celý právní řád) bez ohledu na místo, kde k jeho definování (vymezení) dochází. Naproti tomu legislativní zkratka, která by definici (vymezení) pojmu neměla nahrazovat, slouží ke zkrácení po sobě jdoucích slov. Legislativní zkratku je proto žádoucí zavést na prvním místě výskytu tak, aby se dala pro zbylý text zákona použít. Je tedy otázkou, zda takovéto definování či vymezování pojmů, které lze dovodit např. z čl. 48 odst. 1, nezakotvit přímo.

Konkrétní návrhy úpravy:

V čl. 40 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Definice právního termínu jsou dvojího typu, a to definice pro účely celého právního řádu a definice pro účely daného předpisu. Při použití definice

Vysvětleno.

Navrhovaná úprava se bude vztahovat na případy do budoucna, nikoliv retroaktivně na již existující zmocňovací ustanovení, čemuž odpovídá i drobná upřesňující úprava přílohy č. 3 k LPV.

Akceptováno částečně úpravou znění čl. 40 odst. 1 LPV a doplněním odůvodnění k tomuto bodu v předkládací zprávě.

právního termínu pro celý právní řád se používá např. slovní spojení „se rozumí“. Při použití definice právního termínu pro účely daného předpisu se používá např. slovního spojení „pro účely tohoto zákona se rozumí“. Definice právního termínu platí pro celý daný předpis bez ohledu na to, kde je definice umístěna.“.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 74

Doporučujeme do ustanovení čl. 42 odst. 1 převzít část odůvodnění, např. doplnit větu „Použití čárky před „nebo“ má vždy význam vylučující.“. Důvodem je, že toto ustanovení stále působí problémy i zkušeným právníkům.

K bodu 79

Ve druhé větě doporučujeme slova „použije se slov „jiný právní předpis“ doplněný...“ nahradit textem „použijí se slova „jiný právní předpis“ doplněná...“.

Zároveň však doporučujeme zvážit, zda je vhodné v případě nenormativního odkazu používat poznámku pod čarou. U adresátů normy totiž poznámka pod čarou obecně vyvolává zdání toho, že se jedná o normativní odkaz.

K bodu 80

V ustanovení o technických normách je třeba rovněž vysvětlit některé pojmy, příp. uvést odkaz na jejich vymezení – „přednostně indikativní

Akceptováno částečně úpravou znění čl. 42 odst. 1 LPV. Lze dodat, že gramaticky správné používání čárky před spojky „a“, „nebo“ řeší pravidla českého pravopisu a dále tento problém je velice podrobně popsán v publikaci „Příprava návrhů právních předpisů“ – praktická pomůcka pro legislativce, 2010, která byla rozeslána k využití všem legislativním odborům.

Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 5 LPV.

Používání poznámky pod čarou v tomto případě vyloučit z důvodů informačních nelze, nicméně výslovným odlišením normativního a nenormativního odkazu v odstavcích 4 a 5 by již nemělo docházet k jejich zaměňování.

Akceptováno doplněním odůvodnění k tomuto novelizačnímu bodu v předkládací zprávě, kde se podrobněji vysvětlují použité pojmy.

odkaz“, „výlučný odkaz“, „určená norma“, a to alespoň v předkládací zprávě. Jde o zcela novou úpravu, jejíž aplikace by v praxi mohla působit potíže – z tohoto pohledu je zdůvodnění velmi kusé.

V navrhovaném odstavci 8 doporučujeme první větu rozdělit do dvou kratších celků, aby nebyla tak nepřehledná.

K bodu 84

Měněný text není obsažen v první větě, nýbrž ve druhé větě odstavce 4.

K bodu 87

Slova „odst. 4“ nejsou v článku 48 odstavci 2 obsažena.

K bodu 103

Není nám zcela jasný důvod vložení slov „různé právní síly“ – podle našeho názoru se bude podle tohoto ustanovení formulovat i zrušovací ustanovení v případě rušení právních předpisů stejné síly. Možnost zrušení prováděcí vyhlášky či nařízení vlády byla podle našeho názoru dostatečně postižena již v závěru stávajícího textu.

K bodu 107

Podle našeho názoru by možnost stanovení účinnosti „odpočítáváním“ ode dne vyhlášení měla být omezena pouze na zákony, u předpisů nižší právní síly lze stanovit datum účinnosti konkrétně.

Tato připomínka je zásadní.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Neakceptováno.

Jde o zpřesnění formulace čl. 52 odst. 2 písm. b) LPV ve vazbě na dále uváděné příklady zrušovacích ustanovení při současném respektování pravidla uvedeného v čl. 39 odst. 5 LPV, že zákonem lze zrušit celé nařízení vlády nebo celou vyhlášku tj. právní předpisy nižší právní síly, než je zákon.

Po vysvětlení změna připomínky na doporučující.

Jde o obecné pravidlo pro všechny druhy právních předpisů. Z praktických důvodů nelze vyloučit ani u právních předpisů nižší právní síly možnost stanovit datum nabytí účinnosti právě „odpočítáváním“.

Rovněž doporučujeme zvážit doplnění slova „bezprostředně“ do nově navrhovaného textu, a to takto: „prvním dnem druhého (třetího, čtvrtého atd.) kalendářního měsíce *bezprostředně* následujícího po dni jeho (jejím) vyhlášení“.

K bodu 108

Do závěru navrhovaného textu navrhuje doplnit slova „nebo na neurčitou skutečnost“.

K bodu 112

Nikoli zřídka se objevuje potřeba nahradit určitý právní pojem jiným a tuto změnu zachytit v celém právním předpise. V duchu navržené změny by došlo k neúměrnému rozšíření textu novely, požaduje se proto text zachovat. Do budoucna má tato navrhovaná změna význam, pokud by se novela zpracovávala (a kontrolovala) strojově. Požaduje se tedy v čl. 55 odst. 1 poslední větu nevypouštět.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 122

V úvodu textu chybí za slovem „doplňuje -li“ slovo „se“.

K bodu 130

Doporučujeme slova „skupinový nadpis“ nahradit dikcí „skupinové nadpisy“.

K bodu 132

Použití slova „bezprostředně“ je nadbytečné, neboť kalendářní měsíce plynou kontinuálně a bezprostředně bez prodlevy na sebe navazují.

Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy znění čl. 53 odst. 5 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Tato úprava by měla být zařazena za bod 129.

K bodu 133

Tato úprava by měla být zařazena za bod 130.

K bodu 137

Kromě navržené úpravy by mělo být rovněž zrušeno slovo „se“.

K bodu 139

V čl. I je třeba slovo „nařízením“ nahradit slovem „nařízení“. Navíc doporučujeme zvážit, zda by nebylo lepší slovo „nařízení“ nahradit slovy „přímo použitelných předpisů“, neboť adaptace se může týkat i přímo použitelných rozhodnutí EU.

V čl. III bodu 1 doporučujeme slova „o výsledky“ nahradit slovy „podle výsledků“.

K návrhu usnesení

V bodu III je třeba text „bodu II/2“ nahradit textem „bodu II/1“.

K předkládací zprávě

Na str. 1 v části první věty druhého odstavce „... návrh rovněž reaguje na některé problémy v oblasti legislativní techniky, spočívající zejména ve způsobu vyjadřování normativního a

Akceptováno úpravou pořadí dotčených novelizačních bodů.

Akceptováno úpravou pořadí dotčených novelizačních bodů.

Akceptováno úpravou textu novelizačního bodu.

Akceptováno úpravou znění čl. I a III přílohy č. 5 k LPV.

V tomto případě není správné nahradit slovo "nařízení" slovem "přímo použitelný předpis", aby do jeho rozsahu případně spadala i rozhodnutí. Rozhodnutí totiž ze své povahy přímo použitelná nejsou. To, že se v některých případech tak chovají, ještě nezakládá jejich charakteristický rys. Mnohá rozhodnutí se totiž svou povahou blíží směrnici. Výraz "přímo použitelný předpis" se proto používá výhradně pro nařízení, která jsou takto vymezena přímo ve Smlouvě o fungování EU.

Akceptováno úpravou textu návrhu usnesení vlády.

Akceptováno úpravou textu předkládací zprávy.

nenormativního odkazu v právním předpise...“ je třeba vypustit čárku.

Na str. 2 je u informace o stanovení lhůty pro připomínkové řízení překlep ve slově „července“.

K bodům 1, 15, 16...

Je zde zavedena zkratka pro Legislativní pravidla vlády (LPV), ale není ve zbytku materiálu v některých případech používána (např. k bodu 74).

K bodu 9

Je zde zavedena zkratka pro Legislativní radu vlády (LRV), ale není ve zbytku materiálu v některých případech používána (str. 5 k bodu 12).

K bodům 33, 66, 77....

Místo bodu „94“ je třeba uvést bod „95“.

K bodu 58

V poslední větě je uveden chybný pád u slova „záměna“.

K bodům 119 a 119

Text „K bodům 119 a 119“ je třeba nahradit textem „K bodům 117 a 119“.

K bodům 121 a 122

Doporučujeme odstranit podtržení.

Akceptováno úpravou textu odůvodnění k dotčeným novelizačním bodům v předkládací zprávě.

Akceptováno úpravou textu odůvodnění k dotčeným novelizačním bodům v předkládací zprávě.

Akceptováno aktualizací označení novelizačních bodů.

Vysvětleno.

Vypuštěním novelizačního bodu se stala připomínka bezpředmětnou.

Akceptováno aktualizací označení novelizačních bodů.

Akceptováno odstraněním písařské chyby.

Návrh dalších změn v Legislativních pravidlech vlády

K čl. 5

Požadujeme v čl. 5 odst. 3 za první větu doplnit text: „Kratší lhůtu může tento orgán stanovit pouze v případě, že byla udělena výjimka předsedy Legislativní rady vlády (čl. 76 odst. 1).“. Důvodem pro navrhovanou změnu je skutečnost, že nezřídka je předkladatelem materiálu lhůta připomínkového řízení krácena, aniž by měl schválenou výjimku - buď spoléhá na to, že ji obdrží dodatečně (což ovšem není automatické) anebo např. lhůtu zkrátí omylem. Tato praxe vytváří zbytečný tlak na odborný aparát ministerstev, který je nucen zpracovávat připomínky v časové nouzi, což se logicky odráží na kvalitě. (Analogickou úpravu by bylo vhodné zapracovat i do Jednacího řádu vlády - pro materiály nelegislativního charakteru.)

Tato připomínka je zásadní.

Současně požadujeme zařadit pravidlo stanovící, že zkrácení projednávání návrhu právního předpisu, jehož rozpočtový dopad převyšuje 1 mld. Kč, může předseda Legislativní rady vlády povolit pouze na základě předchozího projednání s ministrem financí.

K uvedenému podnětu nás vede zkušenost, kdy předsedkyně LRV povolila v lednu 2012 zkrácené projednávání návrhu zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, což je složitý materiál s dlouhodobým

Akceptováno doplněním do návrhu změn LPV.

Neakceptováno.

Věcně lze s připomínkou Ministerstva financí v obecné rovině sice souhlasit; co do důsledků však představuje významný zásah, resp. omezení rozhodovací pravomoci člena vlády – předsedy Legislativní rady vlády při udělování výjimky z připomínkového řízení podle čl. 76 Legislativních pravidel vlády činností jiného člena vlády – ministra financí, resp. jednalo by se spíše o spolurozhodování dvou členů vlády. Dalším

rozpočtovým dopadem cca 80 mld. Kč na straně příjmů a cca 40 mld. Kč na straně výdajů. U materiálů s takto významným rozpočtovým dopadem by ke zkracování připomínkového řízení mělo docházet skutečně jen výjimečně a měl by se brát zřetel i na to, zda lze v tomto zkráceném termínu kvalitně posoudit předpokládané hospodářské dopady.

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 9

Navrhujeme další doplnění § 9 odst. 3:

V čl. 9 odst. 3 se slovo „obsahuje“ nahrazuje slovy „může obsahovat“.

V obecné části důvodové zprávy bychom uvítali možnost ponechání struktury podle čl. 9 odstavce 2, a to i v případě, že byla vypracována RIA. Struktura obecné části důvodové zprávy se nám jeví daleko přehlednější v té podobě, kterou předpokládají Legislativní pravidla vlády, než která je součástí Zhodnocení dopadů regulace. Obdobné platí pro věcný záměr (čl. 4 odst. 2) a pro prováděcí právní předpis (čl. 14 odst. 2).

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 16 odst. 5

Dle stávajícího znění čl. 16 odst. 5 se pro meziresortní připomínkové řízení v případě návrhů vyhlášek použijí obdobně ustanovení čl. 5 odst. 5 a 6, tedy se a contrario nepoužijí ustanovení čl. 5 odst. 7 až 10, upravující možnost uplatnění

aspektem, který je nezbytné zvážit je skutečnost, že jde

o úpravu, která se v praxi v rozličné míře četnosti dotkne každého předkladatele návrhu právního předpisu a může mít za následek mírné prodloužení legislativního procesu. Z těchto důvodů se předkladatel domnívá, že akceptace připomínky Ministerstva financí musí být výsledkem širší diskuse a následného rozhodnutí vlády.

R O Z P O R.

Akceptováno úpravou znění čl. 9 odst. 3 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 16 odst. 5 LPV.

zásadních připomínek k návrhům právních předpisů, resp. postup následného vypořádání vzniklých rozporů mezi připomínkovými místy. Z toho vyplývá, že v případě návrhů vyhlášek není uplatnění zásadních připomínek ze strany připomínkových míst přípustné. Praxe je v tomto ohledu nicméně opačná a v rámci meziresortního připomínkového řízení jsou jednotlivými resorty zásadní připomínky k návrhům vyhlášek pravidelně uplatňovány. Přitom však chybí určení postupu řešení takovýchto připomínek, resp. následných rozporů, přičemž ani není jasné, kdo je pro toto řešení kompetentní za situace, kdy do rozhodovací sféry vlády návrhy vyhlášek vůbec nevstupují (s výjimkou jejich projednání v Legislativní radě vlády). Domníváme se, že by možnost uplatňování zásadních připomínek k návrhům vyhlášek měla být v textu Legislativních pravidel vlády formálně připuštěna, neboť se v případě těchto připomínek často jedná o relevantní reakci na dílčí ustanovení návrhu vyhlášky, která se dotýkají problematiky spadající do působnosti jiných připomínkových míst, popř. připomínky vztahující se k překročení zákonného zmocnění (a tedy neústavnosti takovéto úpravy).

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 25

Doporučujeme zvážit možnost přidat další úroveň členění (tj. možnost členit právní předpis do ještě menších celků), než je pododdíl. V praxi pododdíly někdy nedostačují a je nutné sáhnout k méně

Neakceptováno.

Dosavadní způsob členění právního předpisu je dostačujícím způsobem podrobný a v praxi využitelný.

přehledným variantám legislativně-technického řešení.

Konkrétní návrhy úpravy:

V čl. 25 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a pododdíly na položky“.

V čl. 25 odst. 2 se na konci písmene e) doplňuje čárka a vkládá se nové písmeno f), které zní:

„f) je-li oddíl členěn na položky

„Položka 1“, „Položka 2“, „Položka 3“ atd.“.

V čl. 25 odst. 3 se slova „a pododdíly v rámci oddílů“ nahrazují slovy „pododdíly v rámci oddílů a položky v rámci pododdílů“.

Slovo „položka“ se dá rovněž alternovat za jiný název. Lze uvažovat např. slova: „jednotka“, „třída“ nebo „titul“.

K čl. 28

V rámci legislativní praxe může docházet k problémům s tzv. „dělenou účinností“. Problémy pramení především z tzv. „posunutí“ novelizačních bodů, kdy po přečíslování novelizačních bodů odkaz na novelizační bod obsažený v účinnosti dané novely nemusí (v důsledku neprovázanosti) korespondovat s bodem, u kterého byla jiná účinnost zamýšlena. Pro legislativní řešení dělené účinnosti v případě novely právního předpisu se totiž standardně používá technika, kdy v závěrečné části návrhu zákona se označí konkrétní body jednotlivých částí návrhu zákona, kterých se

Navrhovaný nový způsob dalšího podrobnějšího členění nepovede ke zvýšení přehlednosti právní úpravy, naopak, lze předpokládat podstatné zhoršení orientace v takto podrobně členěné úpravě.

Neakceptováno.

Jde o námět k posouzení a případnému systémovému řešení v rámci přípravy nové úpravy eLegislativy.

odlišné nabytí účinnosti týká. Takové ustanovení pak zní například takto: „Tento zákon nabývá účinnosti 1. ledna 2013 s výjimkou části první bodů 31, 52 a 73 a části čtvrté bodů 11 a 22, které nabývají účinnosti 1. ledna 2014.“.

Nebezpečí „posunu“ nejvíce hrozí v rámci jednání v Parlamentu, kde jsou právní předpisy ovlivňovány bez garance předkladatelů a jsou vystaveny změnám, které jsou iniciovány subjekty bez hluboké znalosti daného návrhu. Autor pozměňovacího návrhu, který přidává či naopak odstraňuje jeden či více novelizačních bodů, totiž zřídka kdy provede odpovídající úpravu v ustanoveních o účinnosti. Pokud tak učiní, pak se mnohdy stává, že v dělené účinnosti jsou uvedeny body, které by odlišné účinnosti nabýt neměly. Vzhledem k časovému tlaku, pod kterým jsou některé úpravy realizovány, nelze vždy spoléhat na Legislativní odbory Poslanecké sněmovny či Senátu, ani na součinnost s předkladatelem, kterým nejčastěji bývá příslušné ministerstvo. Taková chyba v průběhu legislativního procesu může přinést závažné právní i ekonomické důsledky.

V poslední době se tento problém u zákonů v gesci Ministerstva financí objevuje poměrně často. Například poslední novela zákona o dani z přidané hodnoty se musela kvůli zásahům během legislativního procesu opravovat ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně. Taktéž zákon o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa musel být v průběhu legislativního procesu několikrát upravován a dokonce i při

schvalování tohoto zákona Poslaneckou sněmovnou ve znění vráceném Senátem se ozývali ze strany některých poslanců pochybnosti o správně řešené dělené účinnosti v tomto zákoně (opět byla namítána absence odpovídajícího přečíslování novelizačních bodů).

V rámci tohoto problému Ministerstvo financí již volilo pro určité právní předpisy odlišný charakter legislativní techniky, který však byl limitován nutností souladu s Legislativními pravidly. Z tohoto důvodu byla vyloučena některá progresivnější řešení, která by více eliminovala možnost „posunutí“ novelizačních bodů.

Na základě těchto zkušeností lze považovat používané legislativní řešení dělené účinnosti za těžkopádné a nepřehledné. Především osoby, které připravují jednotlivé pozměňovací návrhy, jsou většinou odborníci na věcnou problematiku a nikoliv legislativu, a proto mají s udržením konstrukce dělené účinnosti v konkrétním zákoně problém. Důsledkem jsou pak nekvalitní pozměňovací návrhy, které, mimo jiné mění účinnost některých jiných novelizačních bodů, a to v důsledku toho, že jsou v pozměňovacím návrhu vypouštěny určité body či některé body jsou naopak vkládány. Navrhovatel poté musí vynaložit značné úsilí, aby danou chybu vyhledal a odstranil. Toto úsilí je poté zpravidla uskutečněno nestandardní cestou, a to například pozměňovacím návrhem.

Jako řešení výše uvedeného problému se identifikovalo několik možných technik:

1. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností na začátek příslušného článku v dané části. V ustanovení o účinnosti by byl umístěn odkaz na tento článek a tyto novelizační body. K přečíslování by docházelo pouze v případě změn počtu bodů s odlišnou účinností, nebo v případech vložení jiného novelizačního bodu s odlišnou účinností.
2. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností do zvláštního článku téže části (např. v rámci jedné části by existovaly tři články, z nichž první by obsahoval novelizační body s jednou účinností, druhý novelizační body s odlišnou účinností od prvního článku, a třetí by upravoval přechodná ustanovení). Ustanovení o nabytí účinnosti by pak obsahovalo odkaz na tento článek jako celek, čímž by se minimalizovala možnost záměny.
3. Umístění novelizačních bodů s odlišnou účinností do jiné části. Ustanovení o účinnosti by obsahovalo odkaz na tuto část jako na celek, čímž by se minimalizovala možnost záměny. Tento princip je již aplikován v případě některých novel daňových zákonů, které jsou nyní v legislativním procesu.
4. Změna struktury novely tak, aby novela byla rozdělena na části, kdy každá část by byla souhrnem všech změn, které mají proběhnout ke stejnému datu účinnosti. Vnitřně by se tato část dělila dále na další prvky (zřejmě hlavy), a to podle jednotlivých zákonů, které

jednotlivé novelizační body mění. Ustanovení o účinnosti by pak bylo formulováno např. následujícím způsobem:

„Tento zákona nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014 s výjimkou,

- a) části druhé, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015 a
- b) části třetí, která nabývá účinnosti dnem 15. května 2017.“.

5. Vytvoření doprovodných zákonů, z nichž každý bude obsahovat pouze ty novelizační body, které jsou účinné ke stejnému okamžiku.

Výsledek analýzy je u jednotlivých bodů následující:

1. Varianta 1 je poněkud neestetická, neboť opticky změny ustanovení zákona s vyšším číslem paragrafů mohou předcházet změny s nižšími čísly. Nadto se jeví i jako nelogická v případě nastavení účinnosti lex specialis pozdější než účinnosti obecné.
2. Při volbě varianty 2 by přečíslování bylo nutné při změnách počtů článků nebo při vypuštění či doplnění článku přechodných ustanovení. Nadto bude část obsahovat pravděpodobně i více článků přechodných ustanovení (přechodná ustanovení k první změně účinnosti a přechodná ustanovení k pozdější změně účinnosti), což nejen z estetického

hlediska není příhodné.

3. Ve variantě 3 je přečíslování nutné pouze při změně počtu částí.
4. Přečíslování je ve variantě 4 nutné pouze při změně počtu účinností lex specialis, to jest v případě, že přibudou nové novelizační body s účinností jinou, než která byla dosud navrhována. Jedná se o řešení, které nejvíce potírá možné omyly způsobené „posunutím“. Zároveň člení novelu podle účinnosti, čímž ji velmi zpřehledňuje, jak pro adresáty normy, tak zejména pro osoby, které ji budou chtít v rámci legislativního procesu pozměnit. Novela by se tedy členila na části, kdy každá část bude reprezentovat jeden časový okamžik. V rámci tohoto by se jednotlivé části dělily na hlavy dle měněných právních předpisů. Poslední část by pak obsahovala ustanovení o účinnosti. Novela s jedinou účinností by se členila na 2 části, kdy jedna by obsahovala změny a dále se členila na hlavy podle jednotlivých zákonů a druhá by obsahovala ustanovení o účinnosti právního předpisu.
5. Při volbě varianty 5 se není třeba zabývat přečíslováním v rámci jednoho zákona. Velkým negativem však zůstává zatížení právního řádu zákony, které by mohly být vtěleny do řádné novely zákona (obzvláště, pokud se jedná o několik bodů). Nadto je nutné poznamenat, že v průběhu legislativního procesu není jisté, zda se

přijmou všechny doprovodné zákony, či některý z nich předběhne novelu zákona nebo jí naopak ztratí z dohledu. Navíc při případné změně novely zákona například ve formě pozměňovacího návrhu, není vyloučeno, že by nebylo zapotřebí reagovat na tyto změny i v doprovodném zákoně. Zde bychom se mohli setkat s jevem podobným onomu neblahému „přečíslování“.

Na základě výše uvedeného připadají v úvahu zejm. varianta č. 3 a varianta č. 4. Varianta č. 3 je nyní již prakticky vyzkoušena a návrhy zákonů realizované touto technikou jsou v legislativním procesu. Byť se jedná o řešení, které není v rozporu s Legislativními pravidly vlády, doporučujeme, aby, pokud bude zvoleno jako správné, bylo výslovně upraveno v Legislativních pravidlech, a to zejména z hlediska sjednocení legislativní praxe v této oblasti.

K čl. 29

Dává se na zvážení podrobnější úprava členění přílohy právního předpisu. V praxi existují problémy při pojmenovávání jednotlivých částí příloh. Důsledkem toho je, že současný stav příloh neumožňuje nastavit jejich strojové (automatizované) zpracování. Případně je třeba komplexněji zvážit bližší úpravu přílohy a její změny v Legislativních pravidlech.

K čl. 31 až 33

Doporučujeme opustit zavádění legislativní

Neakceptováno.

Vzhledem k různorodosti obsahu příloh k právním předpisům nelze jednotně stanovit pravidla pro členění přílohy. Jde o námět k posouzení a případnému řešení v rámci přípravy nové úpravy eLegislativy.

zkratky „zákon“ v úvodní větě prováděcího předpisu, která bývá v řadě případů zařazena poněkud problematicky.

Požadujeme progresivním způsobem upravit ustanovení Legislativních pravidel vlády k názvu právního předpisu. Název zákona by sám o sobě neměl být příliš dlouhý a formalistický. Za vhodnou podobou považujeme např. „Zákon, kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty“. Obdobné doporučení platí rovněž pro nařízení vlády a vyhlášky z logického důvodu jednoty právního řádu. Z tohoto důvodu se doporučuje zrušit současné spíše formalistické pojetí tvorby návrhů zákona resp. jejich nadpisů. Obdobně platí výše uvedené principy také pro nařízení vlády a vyhlášku (čl. 32 a 33).

Konkrétní návrhy možné úpravy:

V čl. 31 odstavec 1 se v úvodní části ustanovení slovo „zní“ nahrazuje slovy „by měl stručně a jasně vystihovat jeho obsah. Nadpis zákona může například znít“.

V čl. 32 odstavec 1 se v úvodní části ustanovení slovo „zní“ nahrazuje slovy „by měl stručně a jasně vystihovat jeho obsah. Nadpis nařízení vlády může například znít“.

V čl. 33 odstavec 1 se v úvodní části ustanovení slovo „zní“ nahrazuje slovy „by měl stručně a jasně vystihovat jeho obsah. Nadpis vyhlášky může například znít“.

V návaznosti na tuto připomínku

Po vysvětlení změna připomínky na doporučující.

Právní předpis je jednoznačně identifikován kombinací čísla/rok, pod kterým je vyhlášen ve Sbírce zákonů, a jeho názvem. Navrhovaný nový způsob identifikace by vedl spíše ke zmatkům při určení konkrétního předpisu.

Navíc za situace, kdy neexistuje státem garantované platné znění právních předpisů (systém ASPI je soukromý podnikatelský projekt, který navíc vykazuje určitou chybovost) nelze opustit formalistický přístup, který je ovšem přesný a z něhož je jednoznačně zjištělné, ve znění jakých právních předpisů novelizované znění se navrhuje dále změnit.

Pokud jde o otázku výslovné úpravy názvu, resp. jeho obsahu, odkazujeme na znění čl. 30 odst. 1 věty třetí a čtvrtá, kde je obsažen požadavek na stručnost a výstižnost názvu právního předpisu, resp. postup v případech názvu složitějšího.

požadujeme rovněž přehodnocení povinnosti uvádět předpisy, které novelizovaly zákon, který je předmětem novelizace. Je otázkou, zda se nejedná o přebytný formalismus, který prodlužuje celkový název novely zákona a snižuje jeho výstižnost. Přidaná hodnota tohoto výčtu je přitom minimální. Obdobně platí výše uvedené principy také pro nařízení vlády a vyhlášku (čl. 32 a 33).

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 42

Doporučujeme vložit nový bod:

„V čl. 42 odst. 2 písm. a) se vypouští slova „lze namísto čárky vložit“.

Problematika stále působí problémy i zkušeným právníkům; navíc když při dvou možnostech je spojka „a“ povinná, jedná se o nesyntetické řešení.

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 45

Navrhujeme doplnění pro situace, kdy je třeba se odkázat na více právních předpisů (např. tehdy, pokud není známo množství předpisů, na něž normativní odkaz směřuje) – v tomto případě by bylo možné použít výrazu „právní předpisy upravující ...“ s tím, že za slovem „upravující“ by se uvedla vždy daná oblast (např. „právní předpisy upravující účetnictví“). Zejména v této oblasti se lze střetnout s nemožností přesně určit všechny právní

Akceptováno doplněním do návrhu změn LPV.

Akceptováno, je součástí navrhovaných změn čl. 45 odst. 4 LPV.

předpisy, nadto se často nejedná pouze o zákony, ale také o jednotlivé vyhlášky.

K čl. 48

Dáváme na zvážení, zda by připravovaná novelizace nemohla být využita k doplnění legislativních pravidel o ustanovení obdobné článku 48 odst. 6 (nahrazení úvodního ustanovení odkazem na poznámku pod čarou při transpozici nepodstatné části směrnice) rovněž pro případ, kdy právní předpis obsahuje technické normy (úprava v čl. 48 odst. 7). Legislativní pravidla v současné podobě řeší pouze situaci, kdy je právní předpis jako celek technickým předpisem. V legislativní praxi Ministerstva financí je však běžné, že předpis obsahuje jen dílčí (většinou velmi malý) počet ustanovení, která jsou technickými normami. V takovém případě by podle našeho názoru měla existovat možnost odkázat na směrnici 98/34/ES formou poznámky pod čarou u příslušných konkrétních ustanovení.

Vysvětleno.

Uvádění odkazu na směrnici 98/34/ES pouze u konkrétních ustanovení obsahujících technické normy není možný, protože je nutno vyhovět čl. 8 a 12 směrnice 98/34/ES, v platném znění. Článek 12 uvádí, že *"Technický předpis přijatý členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jeho úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy."* Je zřejmé, že tento článek směrnice vyžaduje odkaz na celý technický předpis, nikoli pouze jeho část. K tomu je nutno poznamenat, že pojem "technický předpis" dle uvedené směrnice je vykládán značně široce a nezahrnuje zdaleka pouze technické normy.

Dále, dle čl. 8 směrnice mají být Komisi oznámeny návrhy technických předpisů. Tj. opět se zde nemluví pouze o vybraných ustanoveních, která mají "ryze" technický charakter ve smyslu vnitrostátního pojetí. Navíc čl. 8 směrnice vyžaduje i oznámení "znění základních právních nebo správních předpisů, které jsou zásadně a přímo dotčeny, pokud je znalost těchto znění nezbytná pro posouzení účinků navrhovaného technického předpisu." I z tohoto požadavku vyplývá, že oznamování a následné odkazování formou poznámky pod čarou pouze na vybraná ustanovení

Je otázkou, zda je nezbytné, aby informace o tom, že právní předpis zpracovává předpisy Evropské unie, byla hned na začátku právního předpisu. Jedná se spíše o zahlcení legislativního textu poznámkou pod čarou s výčtem jednotlivých předpisů. Požaduje se výslovně umožnit přemístění tohoto ustanovení na konec právního předpisu například v rámci závěrečných ustanovení. Je nutné zmínit, že i nový občanský zákoník má dané ustanovení až v závěru.

Konkrétní návrhy úpravy:

V čl. 48 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Text o právních předpisech Evropské unie podle odstavců 2 až 8 může být obsažen také v závěrečných ustanoveních.“

Tato připomínka je zásadní.

K čl. 52

Doporučujeme reflektovat většinový názor právní vědy i judikaturu Ústavního soudu, že novela není samostatnou součástí právního řádu, naopak její funkce je zkonsumována okamžikem její účinnosti (platnosti), kdy splyne s novelizovaným právním předpisem. Proto navrhuje, aby, při rušení zákona, který byl již novelizován, nebylo nutné rušit jeho novely zvlášť. Dosavadní stav jde proti obecně přijímanému právnímu názoru, že novela po vstupu v účinnosti již „nežije svým vlastním životem“, ale stává se

technických předpisů není v souladu s požadavkem směrnice 98/34/ES.

K tomu ještě dodáváme, že notifikaci technického předpisu ve formě novely nově upravují navrhovaný čl. 55 odst. 6 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 48 odst. 7 LPV.

Neakceptováno.

Nelze než souhlasit s uvedeným postojem k novele jako součásti novelizovaného právního předpisu; problém je spíše v tom, že neexistuje státem garantované platné znění zákona po přijetí jeho následných novel přijímaných formou samostatného zákona Parlamentem České republiky a vyhlášených ve Sbírce zákonů také ve formě samostatně

integrální součástí novelizovaného předpisu.

K čl. 55 odst. 2, čl. 61 odst. 3

Některé právní předpisy mají v současné době obsáhlou uvozovací větu (např. zákon o daních z příjmů má více než 100 novel). Snaha o dodržení její správnosti pak vede k nutnosti důsledně kontrolovat její obsah, což rozhodně nemůže být považováno jako hospodárné nakládání s pracovním potenciálem zaměstnanců státní správy. Namísto jsou tedy úvahy o možnosti zjednodušení této části právního předpisu.

Zároveň je však třeba brát v potaz, zda je funkce tohoto výčtu pouze informativní, nebo zda vystihuje, jaké znění novelizovaného zákona je novelou měněno. V případě první varianty je otázkou, zda výčet má hodnotu a neměl by být vypuštěn. V případě druhé varianty musí případné řešení zachovávat minimální obsah uvozovací věty zákona, na základě kterého je možné určit znění, které je novelizováno.

Návrhem možného řešení je vyjmenovat pouze ty předchozí změny zákona, které ještě nenabýly účinnosti a jsou nezbytné s ohledem na určení znění, které má být danou novelou měněno (ne vždy je zákon měněn ve znění všech předchozích platných novel). Konkrétní legislativní technikou, kterou by se tento problém řešil, může být např. následující příklad novely zákona o daních z příjmů:

„Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a ve znění zákona č. 458/2011 Sb.“

číslovaného zákona. Proto se musí z důvodu právní jistoty explicitně zrušit i tento zákon – novela jiného zákona. Problematika bude systémově řešena přijetím nové připravované právní úpravy eLegislative.

Neakceptováno.

Navrhované řešení by předpokládalo podstatnější a rozsáhlejší zásah do znění LPV a zásadní změnu přístupu k identifikaci konkrétního právního předpisu. Použitý argument o nevhodnosti nakládání s pracovním potenciálem zaměstnanců státní správy neobstojí v době využívání počítačové techniky a informatiky v procesu tvorby právního předpisu.

Za situace, kdy Parlament České republiky přijímá novely zákona ve formě samostatného zákona, který je také jako samostatný zákon vyhlášován ve Sbírce zákonů, a s přihlédnutím k tomu, že státem garantované platné znění zákona neexistuje, nelze s návrhem souhlasit.

Problematika bude systémově řešena přijetím nové připravované právní úpravy eLegislative.

(kdy zákon č. 458/2011 Sb. chápeme jako příklad platné, ale dosud neúčinné novely zákona).

Stejně tak doporučujeme vypustit čl. 61 odst. 3.

K čl. 55 a 65

Je otázkou, jak se postavit k výčtu novel daného právního předpisu. V tomto kontextu je na zvážení, zde je opravdu nezbytné u pododstavců či bodů vyhledávat veškeré novely, které tato ustanovení novelovala. Lze se domnívat, že se jedná o jakýsi relikt z doby, kdy nebyly k dispozici informační technologie a platné znění právního předpisu se „skládalo“ z jeho jednotlivých novel. Tehdy měl tento postup opodstatnění. Dnes ho již zřejmě zcela ztratil a dané pravidlo je z hlediska přínosu pro čtenáře normy zcela neekvivalentní úsilí vynaloženému na vyhledání takových novel.

Doporučujeme proti zvážit, zda není na místě celou úpravu uvádění novel komplexně přehodnotit.

K čl. 56

Navrhuje se používat místo slovesa „zrušuje se“ sloveso „se ruší“, jelikož tento výraz je veřejnosti známější a nepůsobí problémy z hlediska interpretace. Jazyková forma „ruší se“ je mnohem srozumitelnější než její synonymum „zrušuje se“. Daná forma se nikde jinde než v právnických textech nevyskytuje a z jazykového hlediska se jedná spíše o relikt, který je neobvyklý. Je nutné zmínit, že i rozsudky Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu či Ústavního soudu

Neakceptováno.

Uvádění výčtu novel bude přehodnoceno v souvislosti s přípravou nové právní úpravy eLegislativy. Jak již bylo uvedeno výše, neexistuje státem garantované platné znění právních předpisů, existují pouze novely ve formě samostatně vyhlášených zákonů ve Sbírce zákonů. Veškeré existující platné znění zákonů, resp. právních předpisů, jsou součástí soukromých informačních systémů (např. ASPI), jejichž absolutní spolehlivost správnosti textu platného znění neexistuje. Problematika bude systémově řešena v souvislosti s přípravou nové právní úpravy eLegislativy.

Neakceptováno.

K navrhované změně v současné době není žádný racionální důvod. Má-li dojít k uvedené změně, pak to musí být součástí širších změn legislativního procesu, patrně až v souvislosti s přípravou nové právní úpravy eLegislativy.

	z poslední doby obsahují výrazy „rozsudek se ruší“ namísto „rozsudek se zrušuje“. Bylo by tedy vhodnější, aby byl právnícký jazyk přizpůsoben veřejnosti. <u>K čl. 67</u> Doporučujeme opustit zavádění legislativní zkratky „zákon“ v úvodní větě prováděcího předpisu, která bývá v řadě případů zařazena poněkud problematicky. <u>K čl. 70 odst. 2</u> Požadujeme explicitně doplnit pravidla používání paragrafové značky v případě citace téhož paragrafu s více odstavci, přičemž v některých odstavcích se citují pouze některá písmena, tj. má se používat spojení: „v § 16 odst. 1, 3 a 12 a § 16 odst. 13 písm. a)“ nebo spojení „v § 16 odst. 1, 3, 12 a 13 písm. a)“? Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno. I tady se musí aplikovat pravidlo o použití zavedené legislativní zkratky uvedené v čl. 44 odst. 1 LPV. Jestliže se v dalším textu prováděcího právního předpisu nebude zavedená legislativní zkratka „zákon“ používat, pak ji nemá smysl vůbec zavádět. Vysvětleno. Pravidla pro používání paragrafové značky jsou zřejmá z dikce čl. 70 odst. 1 a 2. K uvedenému příkladu – správně je první verze, neboť lze dovodit, že v případě citace paragrafu členěného na odstavce a pododstavce (tj. písmeno) se uvádí podle čl. 70 odst. 2 i označení příslušného paragrafu a odstavce.
Ministerstvo průmyslu a obchodu	<u>K návrhu usnesení vlády</u> Navrhujeme vypustit úkol uvedený v čl. II. bod 1. písmeno b), tj. provést analýzu odkazů na technické normy. Jestliže by totiž smyslem analýzy mělo být stanovit úkol pro rezorty, aby se v analýze uvedené předpisy změnily v určitém harmonogramu, tak se domníváme, že by tento	Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády a doplněním předkládací zprávy.

úkol (i bez provedené analýzy) bylo méně administrativně náročné provést cestou postupnou, tedy při předkládání věcných změn právních úprav. Případně lze tento úkol nahradit obecně definovaným úkolem - tj., aby rezorty postupně sladily své právní úpravy s požadavkem na uvádění technických norem v předpisech. Takto modifikovaným úkolem by nedošlo ke zbytečnému zahlcení legislativního procesu. Pokud by smyslem mělo být zjištění všech dotčených právních úprav (a budou jich nepochybně rozsáhlé seznamy), pak by se takový účel dal zrealizovat interním prověřováním každého vládě předloženého předpisu podle elektronického přehledu předpisů ASPI.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 80

V čl. 45 v odst. 8 se navrhuje systém možnosti odkazovat na technické normy za předpokladu bezplatného zpřístupnění veřejnosti.

Návrh odstavce 8 vychází z dopisu, který MPO zaslalo Úřadu vlády ČR na základě pokynu zástupkyně Veřejného ochránce práv v lednu 2011. V textu je ovšem jedna podstatná odlišnost. Zatímco MPO ve svém dopise uvádí, že předkladatel v případě použití výlučného odkazu na technickou normu popíše způsob, jakým bude odkazovaná technická norma zpřístupněna veřejnosti, návrh doplnění LPV v tomto případě zavádí povinnost předkladatele popsat způsob, jakým bude příslušná technická norma, na kterou je odkazováno, zpřístupněna veřejnosti

Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV a odůvodnění navrhované změny v předkládací zprávě.

„bezplatně“. Otázka zpoplatnění, resp. bezplatnosti přístupu k technickým normám je předmětem úpravy zvláštních právních předpisů (zákona č. 22/1997 Sb. a vyhláška MPO č. 486/2008 Sb.). Legislativní pravidla vlády by měla být v souladu s platnou právní úpravou. Z tohoto důvodu požadujeme vypustit z čl. 45 odst. 8 věty druhé slovo „bezplatně“.

Na tomto místě dále upozorňujeme, že odůvodnění tohoto ustanovení je zavádějící. Je zde totiž uvedeno, že forma odkazu na technické normy (ve smyslu volby mezi indikativním a výlučným odkazem) je upravována z toho důvodu, aby se česká právní úprava nedostávala do rozporu s evropským právem. Ve skutečnosti tomu tak ovšem není. Evropská právní úprava v každém konkrétním případě sama závazně stanoví formu odkazu na technické normy. Jedná se totiž o věcnou, tj. obsahovou, nikoliv legislativně technickou otázku. Příslušné vnitrostátní implementační předpisy tedy musí přebírat způsob odkazování, který zavádí evropský předpis.

Navrhujeme doplnit odůvodnění v bodu 80 k poslední větě čl. 45 odst. 8 novely. Není jasné, jak je myšlena věta „využívá-li se identifikace pomocí institutu určené normy u jiné technické normy než takové, která stanoví technické požadavky na výrobky“.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 6

Doporučujeme závěrečná slova tohoto ustanovení „a tento závěr odůvodní“ vypustit. To proto, že důvody proč nebyly určité smlouvy uzavřeny v dané oblasti nemusí být vždy zřejmé. Nelze v důvodové zprávě odkazovat a vysvětlovat vztah vnitrostátního práva k mezinárodnímu, pokud jím není ČR vázána – tj. pokud není toto právo publikováno ve Sbírce. Pro adresáta právní normy, který nemá právní vzdělání, může být takováto informace zavádějící.

Dále požadujeme, aby v třetí větě byla slova „uvede a rozebere“ nahrazena slovy „uvede a analyzuje“. Dále pak požadujeme nahradit slova „alespoň nepřímý vztah“ slovy „přímý vztah“.

K bodu 9

Z doplnění slovy „z hlediska své působnosti“ do stávajícího textu čl.5 odst. 7 není zcela zřejmý záměr a cíl předkladatele. Z tohoto znění by bylo možné i dovodit, že pokud nebude připomínka být i obsahově zcela zásadního charakteru „uplatněna z hlediska působnosti připomínkového místa“ nebude moci být označena za zásadní a nebude tudíž ani předmětem rozporu. Doporučujeme proto znění tohoto článku dále upřesnit.

K bodu 11

Navržená změna textu zejména slova „ve shodné“ nenavazuje plynule na text čl. 7 odst. 1,

Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 7 odst. 1 a 2, a v čl. 10 odst. 1 LPV.

tzn. na slova „v listinné podobě“. Doporučujeme proto ještě vypustit jako nadbytečnou i předložku „v“. Obdoba platí u bodu 12 a 21.

K bodu 67

V čl. 31 odst. 6 písm. f) dáváme na zvážení, zda nepřeformulovat znění ustanovení písmene f) ve smyslu:

„f) jde-li o zákon, který dále obsahuje novelu zákona či dvou zákonů

„ZÁKON
ze dne1998
o, a o změně zákona č. .../... Sb., o
....., ve znění pozdějších předpisů,
a zákona č. .../... Sb., o, ve znění
pozdějších předpisů“ ,

nebo, obsahuje-li zákon dále novelu tří a
více zákonů

„ZÁKON
ze dne ... 1998
o a o změně
souvisejících zákonů“ .“

Odůvodnění: Dle nálezu Ústavního soudu jsou zakázány přílepky, takže je otázkou, co je myšleno slovy „i jiné věci“. Výše uvedený návrh jednoznačně rozlišuje, kdy se použije která varianta názvu.

Neakceptováno, a to z důvodu používání slovního spojení „i jiné věci než novely“ i na jiných místech LPV, např. v čl. 28 a čl. 34; toto slovní spojení znamená, že v případě návrhu právního předpisu (zpravidla se jedná pouze o zákony, nikoliv o prováděcí právní předpisy) jde o „složeninu“ základního zákona a novel vyvolaných tímto základním zákonem (tzv. změnový zákon).

K bodu 88

Do bodu 88 doplnit slova „a slova „samostatné řádce“ se nahrazují slovy „samostatném řádku““. Celý bod by tedy měl znít: V čl. 48 odst. 3 se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 4“ a slova „samostatné řádce“ se nahrazují slovy „samostatném řádku“.

K bodu 104

Znění tohoto novelizačního bodu neodpovídá textu úplného znění „3. Část ... (Části) zákona č. .../...Sb., kterým se mění zákon č. .../...Sb., o ... , včetně nadpisu (nadpisů) (a poznámky/poznámek pod čarou.“
Doporučujeme dát do souladu.

K bodu 115

Znění čl. 55 je doplňován zcela nový odstavec 6 obsahující pravidlo, že i v případě novely právního předpisu, která je technickým předpisem, má tato novela obsahovat i samostatný článek, ve kterém se uvede text podle čl. 48 odst. 7 LPV, tj. text: „*Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí..... 98/34/ES...*“. Není ale stanoveno, do které části novely má být uvedený článek zapracován. Vzhledem ke skutečnosti, že praxe v dané oblasti není jednotná (v platných novelách právních předpisů je předmětný text někdy uveden v úvodních ustanoveních a někdy v závěrečných ustanoveních), bylo by vhodné

Akceptováno úpravou znění čl. 48 odst. 3 LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 52 odst. 2 písm. b) LPV.

Akceptováno úpravou znění čl. 48 odst. 7 LPV.

tuto oblast sjednotit. Z tohoto důvodu doporučujeme doplnit navrhované ustanovení o jednoznačné pravidlo, že požadovaný text se zapracuje do úvodního ustanovení novely právního předpisu (shodně jako je tomu u návrhu právního předpisu).

K bodu 131:

Zde uvedený nadpis „Souhrnná citace několika paragrafů (článků)“ není v souladu s úplným zněním „Souborná citace několika paragrafů“. Doporučujeme dát do souladu.

K bodu 137:

Po vložení slov „s dosud platným“ za slovo „souladu“ do bodu 2 by předmětná část tohoto bodu zněla „Je-li v souladu s dosud platným se zákonným zmocněním“, proto je třeba vypustit ještě slovo „se“. S ohledem na změnu navrženou v čl.49 odst.2 by bylo vhodné zrušit jako nadbytečnou poslední větu tohoto bodu.

K přílohám 1 až 4 k Legislativním pravidlům vlády

Dáváme na zvážení, zda vedle sjednocení formálních náležitostí vládního návrhu zákona a nařízení vlády předkládaného k podpisu předsedovi vlády, formálních náležitostí úplného znění zákona a vyhlášky v papírové podobě nesjednotit formální náležitosti pro jejich elektronickou verzi, která je vkládána do elektronické knihovny.

Akceptováno úpravou platného znění LPV.

Akceptováno částečně úpravou znění bodu 2 přílohy č. 3 k LPV. Nelze však akceptovat požadavek na vypuštění věty poslední, neboť úprava týkající se formulace zmocnění k vydání vyhlášky podle čl. 38 LPV a čl. 49 odst. 2 LPV se bude vztahovat na budoucí právní úpravu, nikoliv retroaktivně na zákonné zmocnění platné ke dni nabytí účinnosti změn LPV.

Neakceptováno.

Formální požadavky na elektronickou verzi návrhů zákonů předkládaných Poslanecké sněmovně jsou upraveny v novém informačním systému Poslanecké sněmovny, o kterém byly všechny resorty podrobně informovány ze strany Poslanecké sněmovny.

	<u>K úplnému znění</u> 1. V čl. 45 odst. 4 doporučujeme na konci textu odstavce 4 nahradit slovo „upravavující“ slovem „upravující“. 2. V čl. 58 odst. 4 písm. f doporučujeme za slovo „doplňuje-li“ vložit slovo „se“. 3. V příloze č. 5 části II. – Způsob prokazování slučitelnosti navrhovaných zákonů a nařízení vlády s právem EU doporučujeme změnit označení bodů z 4.-7. na 1.-4.. Obdobně doporučujeme změnit označení v části III. 4 a 5 nahradit o označením 1. a 2..	Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno.
Ministerstvo pro místní rozvoj	<u>K bodům 4, 19 a 37</u> Nesouhlasíme s navrženým obsahem věcného záměru zákona a důvodové zprávy (odůvodnění) o zhodnocení stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, neboť není zřejmé, co má být předmětem tohoto vyhodnocení a ani odůvodnění tohoto návrhu nedává žádné vodítko. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Ochrana soukromí a osobních údajů je v demokratické společnosti z hlediska dodržování čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod natolik důležitým aspektem připravovaných návrhů právních předpisů, že by toto mělo být předkladatelem výslovně v důvodové zprávě (odůvodnění) zmíněno a případný navrhovaný zásah do soukromí osoby i řádně odůvodněn. Z navrhované dikce změny LPV však nelze dovodit, že by právní předpis nesměl zasahovat do soukromí osob nebo by se nemohl týkat nakládání osobními údaji; takový postup jistě možný je, avšak pouze za předpokladu zachování proporcionality takového zásahu a ten musí být řádně odůvodněn.
	<u>K bodu 9</u> Doporučujeme vypustit slova „z hlediska své působnosti“; navržená změna by mohla vést	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

	k zúžení okruhu zásadních připomínek směřujících proti věcnému řešení v obecné rovině. <u>K bodu 10</u> Marným uplynutím lhůty pro uplatnění připomínek se má za to, že připomínkové místo neuplatňuje žádné připomínky; to povede k tomu, že i k oprávněné zásadní připomínce, která bude uplatněna s malým zpožděním, nebude přihlédnuto. V současné době, kdy velký počet návrhů právních předpisů je rozesílám do zkráceného připomínkového řízení, je velmi obtížné striktně stanovenou lhůtu dodržet.	
	<u>K bodu 12</u> Nesouhlasíme s prodloužením lhůty pro projednání věcného záměru zákona v Legislativní radě vlády; prodloužení legislativního procesu by mohlo mít negativní důsledky, např. při transpozici předpisů EU. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy. Po vysvětlení změna připomínky na doporučující. Smyslem úpravy je sjednotit lhůty pro projednávání návrhu zákona a návrhu věcného záměru zákona na 60 dnů, neboť posuzování obou „druhů“ právních předpisů probíhá ve stejných časových souvislostech a ve stejných postupných krocích (pracovní komise LRV, plénium LRV/předseda LRV), ergo není žádný racionální důvod pro zachování odlišných lhůt pro projednávání návrhu věcného záměru zákona a návrhu zákona. Předseda LRV nicméně v mezích svých kapacitních možností zohlední stanovené transpoziční termíny.
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<u>K části I materiálu, příloha (Změny Legislativních pravidel vlády, dále jen „Změny“), bod 58</u>	

	náhled. Pokud například předchozí ustanovení novely vloží do § 2 novelizovaného právního předpisu, který je členěn na dva odstavce, nový odstavec 2 a dosavadní odstavec 2 označí jako odstavec 3, a následujícím ustanovení téže novely má být změněna dikce dosavadního odstavce 2, je sporné, zda na tento odstavec odkázat jako na odstavec 2 (s argumentem, že celý novelizující předpisy vychází ze stejného textu novelizovaného předpisu), nebo jako na odstavec 3 (s argumentem, že novelizující předpis vychází nejen z textu novelizovaného předpisu, ale i ze změn, které v něm svými ustanoveními již provedl). K odstranění zbytečných sporů by přispělo výslovné zakotvení toho, nebo onoho řešení. Podle názoru MŠMT je doporučené doplnění věcně odůvodněné a kromě toho by také konvenovalo celkovému „reviznímu“ zaměření předloženého návrhu. <u>K části II materiálu (Předkládací zpráva), odstavec pod nadpisem „K bodu 60“</u> Nahradit slovo „samotných“ slovem „samostatných“ ve větě začínající slovy „Z tohoto pohledu“. <u>Odůvodnění:</u> Navržená úprava lépe vyjadřuje podstatu uvedeného sdělení.	Akceptováno úpravou předkládací zprávy (odůvodnění navrhovaných změn).
--	--	--

Ministerstvo dopravy	<u>K bodu 6</u> Navrhované zpřesnění hledisek při hodnocení souladu návrhu s mezinárodními smlouvami znamená výrazné rozšíření tohoto kritéria. V praxi přitom nebude v některých případech možné tuto část takto zpracovat. V podmínkách dopravy existují stovky dvoustranných a mnohostranných smluv, které se obsahově značně liší a zejména mnohostranné smlouvy jsou v pravidelných intervalech (např. po dvou letech) měněny. S ohledem na délku ratifikačního procesu a rozsah některých smluv (několik set stran) nebude fakticky možné nově navrhovanou úpravu naplnit. Upozorňujeme také, že nejen v dopravě existuje mnoho mezinárodních smluv, které nebyly do našeho právního řádu promítnuty řádným způsobem, ale přitom jsou v praxi aplikovány (jejich nedodržování by mělo závažné negativní ekonomické dopady pro náš stát). Ze všech uvedených důvodů požadujeme čl. 4 odst. 4 zachovat v platném znění. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 9</u> Souhlasíme s návrhem, aby za zásadní nemohly být označovány připomínky nad rámec návrhu nebo připomínky legislativně technické, nemůžeme však podpořit omezení takových připomínek pouze na působnost připomínkového místa. Takové omezení by způsobilo nerovnost připomínkových míst, protože průřezová ministerstva by zásadní povahu své připomínky byla schopna vždy obhájit	Akceptováno částečně úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
---------------------------------	---	---

	rozsahem své působnosti. Současně by taková změna znemožnila uplatnit významné obecné připomínky, které by např. poukazovaly na nesoulad se základními právními principy apod. V tomto směru také upozorňujeme na rozpor mezi vlastním návrhem změny čl. 5 odst. 7 a odůvodněním k němu (odůvodnění umožňuje jako zásadní označit také připomínky týkající se věcného řešení v obecné poloze, v návrhu tato formulace chybí). Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 10</u> Nedodržování lhůt v mezirezortním připomínkovém řízení je nepochybně problémem, ale netýká se pouze připomínkových míst, ale také předkladatelů návrhů. Dopady marného uplynutí lhůty jsou zařazeny do čl. 5 odst. 7, který upravuje věcný záměr, u něhož není zkrácení lhůty pro sdělení připomínek možné. Přitom se však ustanovení čl. 5 odst. 7 použije obdobně i na návrh zákona (čl. 8 odst. 6) a návrh nařízení vlády (čl. 13 odst. 5), u nichž lze standardní lhůty, to je 20 a 15 pracovních dnů, zkrátit. V praxi je možnost zkrácení lhůt často využívána i u významných návrhů. Požadujeme proto tento bod návrhu přehodnotit, minimálně by věta o marném uplynutí lhůty neměla být aplikována na případy, kdy jsou lhůty pro mezirezortní připomínkové lhůty zkráceny, případně by měly být stanoveny výrazně přísnější podmínky pro možnost zkrácení těchto lhůt. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy.
--	--	---

	<u>K bodu 23</u> (v odůvodnění nesprávně uveden jako bod 21): Nedoporučujeme zavádět legislativní zkratku v čl. 10 odst. 3, změna v této podobě není zcela srozumitelná (slova „prováděcí předpis“ se nahrazují slovy „prováděcí právní předpis“, ale současně se zavádí legislativní zkratka „prováděcí předpis“). Pokud bude tato připomínka akceptována, bude třeba sjednotit související ustanovení, v nichž je pojem v různé podobě používán. <u>K bodu 48</u> Navrhovaná úprava projednávání návrhu vyhlášky v případě, že pracovní komise projednávání přeruší, není zcela jednoznačná a v praxi by zřejmě způsobila nedůvodné průtahy při přípravě návrhů vyhlášek. Podle současného stavu v čl. 16 odst. 9 je stanovena lhůta pro předsedu komise nebo pověřeného člena ke sdělení stanoviska k upravenému návrhu vyhlášky 5 dnů ode dne předložení, v novém čl. 16 odst. 10 však žádná lhůta není a při opětovném předložení se použijí odstavce 7 až 9, podle nichž má pracovní komise ke sdělení stanoviska 45 pracovních dnů ode dne předložení návrhu. Z odůvodnění usuzujeme, že důvodem změny je nynější nestandardní postup, kdy se upravený návrh nevkládá do elektronické knihovny, navrhované znění však neodpovídá tomuto odůvodnění. Požadujeme proto uvedený bod vypustit. Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno. Písařská chyba v odůvodnění odstraněna. Zavedení legislativní zkratky na tomto místě vyvolalo úpravu dotčených ustanovení LPV, kde se používá pojem „prováděcí právní předpis“. Akceptováno úpravou znění čl. 16 odst. 10 LPV.
--	--	---

	<u>K bodu 139</u> Nová příloha 5 rozšiřuje způsob prokazování slučitelnosti návrhů právních předpisů s právem EU také na návrhy nařízení vlády. Rozšíření působnosti přílohy není v odůvodnění vůbec vysvětleno, přitom by tato změna měla dopady na zpracovatele návrhů nařízení vlády. Navrhujeme proto působnost přílohy ponechat v současné podobě a vztahovat ji pouze na návrhy zákonů. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Vzhledem k tomu, že předmět úpravy návrhů nařízení vlády se velice často týká i práva EU, je nezbytné stanovit jednotný postup při prokazování slučitelnosti navrhovaných právních předpisů s právem EU, takže musí nutně dojít k rozšíření působnosti přílohy č. 5 i na návrhy nařízení vlády. V případě návrhů zákonů se z povahy legislativního procesu zachovává zvláštní režim – konzultace s výborem pro evropskou integraci Poslanecké sněmovny.
Ministerstvo životního prostředí	<u>K bodu 80 (čl. 45 odst. 8)</u> MŽP vítá záměr upravit v LPV formu odkazů na technické normy, která je v současné době nejednotná. Navržené řešení však považujeme za nepřiliš srozumitelné a doporučujeme zejména konkrétněji popsat formu indikativního odkazu, tj. „výstižné definování základních technických požadavků“ (nejlépe uvedením příkladů formulace).	Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV a upřesněním odůvodnění navrhované změny v předkládací zprávě.
	<u>K bodu 93 (čl. 49 odst. 2)</u> Navržená změna (ve spojení s navrženou změnou čl. 38 odst. 1) opouští dosavadní dlouholetou praxi, kdy vyhlášky ministerstev byly vydávány „v dohodě“, „po projednání“, případě „společně“ s jiným ministerstvem. Podle navržené změny budou muset být takové předpisy napříště vydávány formou nařízení vlády. V současné době existuje v právním řádu velké množství vyhlášek, které byly vydány na základě uvedených	Po vysvětlení změna připomínky na doporučující. V případě zákonného zmocnění pro vydání určitého druhu prováděcího právního předpisu volí zákonodárce mezi zmocněním pro vládu, která má všeobecnou působnost, a ministerstvem (jiným správním úřadem), které má být specialistou pro oblast předmětu úpravy zákona v souladu s vymezením kompetencí podle tzv. kompetenčního zákona. Z hlediska sjednocení legislativní praxe se proto navrhuje zavést jednoznačné kritérium pro formulaci

	„společných“ zmocnění a které obsahují výlučně technickou materii (limity, seznamy, technické postupy atd.). Požadujeme, aby předkladatel důsledně zvážil, zda je forma nařízení vlády a tedy složitější legislativní proces ve všech takových případech žádoucí. Tato připomínka je zásadní.	zákonného zmocnění pro vydání nařízení vlády nebo vyhlášky, tj. jde o rozhodnutí, který orgán moci výkonné vydá prováděcí právní předpis, a to ve vazbě na materiální obsah zákona, rozsah a obtížnost úpravy. V případě tzv. sdílených působností vícero ministerstev jde v podstatě o působnost překračující působnost jednotlivého ministerstva nebo jiného správního úřadu, a v takovém případě je potřeba vydat nařízení vlády. Námitka o složitosti legislativního procesu v případě nařízení vlády neobstojí, neboť tento proces lze v odůvodněných případech prostřednictvím výjimek podle LPV zrychlit a zjednodušit.
Ministerstvo zahraničních věcí	<u>K bodu 6 (čl. 4 odst. 4)</u> V zájmu terminologického souladu nově navrhovaného textu s Ústavou ČR a se Směrnicí vlády pro sjednávání, vnitrostátní projednávání, provádění a ukončování platnosti mezinárodních smluv, schválenou usnesením vlády ze dne 11. února 2004 č. 131, doporučuje MZV: - ve druhé větě odst. 4 namísto formulace „druh mezinárodní smlouvy“ důsledně použít označení „kategorie mezinárodní smlouvy“ (označení „druh“ je zavádějící, může být chápáno šířeji, než ve shora citované směrnici přesně definovaná kategorie), - ve druhé větě odst. 4 namísto slov „jakým způsobem jsou tyto mezinárodní smlouvy promítnuty do právního řádu“ použít přesnější formulaci, např. „zda jsou součástí právního řádu podle článku 10 Ústavy ČR a jakým způsobem je zajištěno provádění v nich uvedených závazků“, - ve druhé větě odst. 4 slova „obsah a účel	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.

	mezinárodních smluv promítnut“ nahradit slovy „provádění mezinárodních smluv zajištěno“ . <u>K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)</u> MZV navrhuje vypustit z navrhovaných úprav první věty omezení možnosti uplatnit zásadní připomínky pouze „z hlediska působnosti resortu“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Navrhované omezení možnosti uplatňovat zásadní připomínky by nepochybně vedlo k následným sporům o to, zda je či není připomínková problematika nebo navrhované řešení v působnosti konkrétního resortu, což ale nijak nesouvisí s obsahovou (věcnou) správností připomínky, která by měla být prvořadá. Předkladatelem navrhované řešení by také mohlo být účelovým nástrojem pro omezování závažnosti připomínek vůči některým resortům. Cílem navrhované změny je podle předkladatele zabránění „nadužívání“ označování připomínek jako zásadních - důvodem této praxe je však skutečnost, že předkladatel legislativního návrhu obvykle vypořádává pouze zásadní připomínky, protože doporučujícími připomínkami nemá povinnost se zabývat, resp. oficiálně na ně jakýmkoliv způsobem reagovat (a také to většinou nedělá). Připomínkující místo potom nemá často ani jinou možnost zajistit, aby byla podle jeho názoru důležitá připomínka předkladatelem posouzena (s předkladatelem projednána), tj. aby byl (nejlépe písemně) zaznamenán názor	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	--	--

	předkladatele na ni, resp. uvedeno vysvětlení pro její eventuální odmítnutí. MZV proto navrhuje případný problém „nadužívání“ označení připomínek za zásadní řešit jinak, a to např. cestou doplnění povinnosti předkladatele řádně vypořádávat i doporučující připomínky. <u>K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)</u> MZV navrhuje vypustit z navrhovaného doplnění první věty nemožnost označit připomínku „nad rámec“ navrhované úpravy jako zásadní. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Navrhované vyloučení možnosti uplatnit připomínku nad rámec navrhované úpravy za zásadní se jeví jako kontraproduktivní. Může se např. jednat o opomenutí předkladatele upravit také některou konkrétní problematiku související s předmětem návrhu, kterou však předkladatel do návrhu nezařadil a může tedy být označena jako úprava „nad rámec návrhu“. I v tomto případě by měly být rozhodující nikoliv formální okolnosti uplatnění zásadní připomínky, ale určující by měl být její obsah, resp. věcná správnost připomínky. S ohledem také na běžnou dosavadní praxi vypořádávání jiných než zásadních připomínek (viz předchozí připomínka) považuje MZV za žádoucí ponechat dosavadní úpravu označování připomínek za zásadní, s tím, že za smysluplné lze považovat pouze navrhované vyloučení možnosti označit požadavek legislativně technického	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	---	--

	charakteru za zásadní připomínku. <u>K bodu 139 (nový text přílohy č. 5)</u> V nadpisu Čl. III přílohy č. 5 se doporučuje text „pro evropskou integraci“ nahradit správným označením předmětného výboru, tj. slovy „pro evropské záležitosti“. <u>K předkládací zprávě</u> V odůvodnění k bodům 7 a 8 se doporučuje doplnit, proč se mezi připomínková místa v čl. 5 odst. 1 písm. b) navrhuje zařadit mj. také Veřejného ochránce práv. <u>Nad rámec návrhu</u> V čl. 75 Legislativních pravidel vlády navrhuje MZV doplnit do předmětného článku nové písmeno, jímž by byla doplněna zavedená zkratka Úředního věstníku Evropské unie, tj. „Úř. věst.“.	Akceptováno úpravou nadpisu čl. III Přílohy č. 5 k LPV. Akceptováno úpravou znění předkládací zprávy (odůvodnění navrhovaných změn). V případě zařazení Veřejného ochránce práv mezi připomínková místa jde o odstranění jeho rozdílného postavení v případě připomínkování materiálů legislativní povahy a materiálů, které nemají legislativní povahu, když podle čl. II odst. 1 Jednacího řádu vlády je Veřejný ochránce práv připomínkovým místem. Akceptováno úpravou znění čl. 75 LPV.
Ministerstvo kultury	<u>K návrhu usnesení vlády</u> K části III doporučujeme namísto odkazu na bod II/2 uvést odkaz na postup podle bodu II/1. Bod II/2 je ukládací pro místopředsedkyni vlády a předsedkyni Legislativní rady vlády ve spolupráci s vedoucím Úřadu vlády zajistit uveřejnění úplného znění Legislativních pravidel vlády na internetových stránkách Úřadu vlády.	Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády.

	<u>K bodu 6 (čl. 4 odst. 4)</u> K nově stanovené povinnosti „odůvodnit záměr, že mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva se na danou oblast nevztahují“ upozorňujeme na problém při vysvětlení toho, proč se zmíněné předpisy, ani judikatura, na navrhované řešení nevztahují. Otázkou pak zůstává, jak lze tento typ negace odůvodnit jinak, než konstatováním, že se tyto mezinárodní smlouvy, ani judikatura na danou oblast nevztahují. <u>K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)</u> Přestože jsme si vědomi nadužívání označení připomínek jako zásadních, upozorňujeme, že u některých právních úprav, např. průřezového charakteru, mohou mít připomínky zásadní povahu, aniž by se vztahovaly výhradně k působnosti připomínkového místa, nebo se může návrh dostat do kolize s ústavními principy, které mají rovněž obecný charakter; takovou připomínku lze stěží zahrnout do působnosti připomínkového místa. Na druhou stranu nevidíme důvod, proč na takový nedostatek neupozornit, tím spíše, že někteří předkladatelé jiné než zásadní připomínky neberou vůbec v potaz. <u>K bodu 10 (čl. 5 odst. 7)</u> Doporučujeme ponechat stávající poslední větu ohledně vložení informace o tom, že připomínkové místo nemá k návrhu připomínky a navrhovanou větu obsahující fikci neuplatnění připomínek doplnit	Akceptováno úpravou celého čl. 4 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	---	---

	za ní. Považujeme za žádoucí, pokud připomínkové místo nehodlá uplatnit připomínky, tuto informaci vložit v průběhu stanovené lhůty do elektronické knihovny namísto vyčkávání marného uplynutí lhůty. Tímto postupem by jednak již v průběhu lhůty bylo zřejmé, které místo neuplatňuje připomínky a jednak by bylo zavedeno jednoznačné pravidlo pro situace, kdy je připomínkové místo nečinné. Vyplnění přednastaveného pole pro neuplatnění připomínek nadto není krok nikterak zatěžující. <u>K bodu 28 (čl. 10 odst. 7 písm. b)</u> V návaznosti na provedené změny v tomto článku a na čl. 26 doporučujeme v čl. 42 odst. 3 větě první i druhé slovo „písmeno“ nahradit slovem „pododstavec“. <u>K bodu 45 (čl. 16 odst. 7)</u> Doporučujeme v návaznosti na zavedenou legislativní zkratku v čl. 1 nahradit v čl. 16 odst. 7 slova „Legislativní rady vlády“ slovy „Legislativní rady“. <u>K bodu 79 (čl. 45 odst. 5)</u> Doporučujeme s přihlédnutím k jisté kontinuitě stávajících právních předpisů zachovat možnost v rámci jejich novel odkazovat na jiné právní předpisy i způsobem platným podle předchozí úpravy (zvláštní právní předpis), neboť pak působí právní úprava poněkud nejednotně, aniž by význam byl rozdílný. Obdoba např. u způsobu členění právního předpisu (čl. 54 odst. 4 ve vztahu	Akceptováno úpravou znění čl. 42 odst. 3 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 16 odst. 7 LPV. Akceptováno částečně doplněním předkládací zprávy (odůvodnění navrhovaných změn). Správné používání spojení „jiný právní předpis“ a „zvláštní právní předpis“ v případě novelizace stávajícího předpisu nečiní problémy. Vzhledem k tomu, že každý právní předpis musí být po stránce terminologické jednotný, v případě jeho novelizace je nezbytné použít takovou terminologii, které vede k jednotnosti používání uvedených slovních spojení v rámci celého právního předpisu, tj. v celém textu se
--	--	--

	k čl. 25 až 27).	použije terminologie „jiný právní předpis“ nebo terminologie „zvláštní právní předpis“, nikoliv kombinace těchto dvou možností.
Ministerstvo spravedlnosti	<u>K bodu 4 (čl. 4 odst. 1 písm. g))</u> Za bezdůvodný považujeme požadavek, speciálně se v důvodové zprávě vyjadřovat k otázce ochrany soukromí. Důvodová zpráva je v tomto směru velice stručná. Právo na soukromí je jedním ze základních práv a jako takové je obsaženo v části důvodové zprávy, která se týká hodnocení slučitelnosti s právním pořádkem a mezinárodními závazky. Máme za to, že pro toto specifické zacházení (zejména v situaci, kdy lze předpokládat, že většina předpisů se ochrany soukromí nedotýká) není důvod a navrhujeme ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. g) a navazujících ustanovení bez náhrady vypustit. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 6 (čl. 4 odst. 4)</u> Ustanovení čl. 4 odst. 4 Legislativních pravidel vlády (dále jen „LPV“) navrhujeme uvést v následujícím znění <i>(celý odstavec 4 je rozčleněn po větách podle návrhu)</i>: „(4) Soulad [alternativně slučitelnost] navrhovaného řešení s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, prokazuje orgán, který věcný záměr vypracoval.	Vysvětleno. Ochrana soukromí a osobních údajů je v demokratické společnosti z hlediska dodržování čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod natolik důležitým aspektem připravovaných návrhů právních předpisů, že by toto mělo být předkladatelem výslovně v důvodové zprávě (odůvodnění) zmíněno a případný navrhovaný zásah do soukromí osoby i řádně odůvodněn. Z navrhované dikce změny LPV však nelze dovodit, že by právní předpis nesměl zasahovat do soukromí osob nebo by se nemohl týkat nakládání s osobními údaji; takový postup jistě možný je, avšak pouze za předpokladu zachování proporcionality takového zásahu a ten musí být řádně odůvodněn. Akceptováno úpravou znění celého čl. 4 odst. 4 LPV.

	Ve věcném záměru uvede, které mezinárodní smlouvy se na danou oblast vztahují, jaký je jejich obsah a účel a jakým způsobem se navrhané řešení dotýká plnění závazků plynoucích z těchto mezinárodních smluv, a podrobně vysvětlí, zda je s těmito závazky v souladu [<i>alternativně</i> slučitelný]; přitom zohlední i mezinárodní smlouvy, jimiž bude Česká republika vázána, jakmile tyto smlouvy vstoupí v platnost. [<i>eventuálně pokračuje další věta:</i> V rozsahu, v němž je to relevantní s ohledem na to, že je věcný záměr předkládán za účelem provedení takové smlouvy, uvede také informace o druhu mezinárodní smlouvy, o jejím vyhlášení, o jejím obsahu a účelu, o způsobu jejího promítnutí do právního řádu a o výhradách nebo jednostranných prohlášeních, které k nim Česká republika učinila.] V rámci toho vždy samostatně posuzuje soulad navrhaného řešení s mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, zvláště pak s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a jejími protokoly, jakož i s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva a právními názory mezinárodních orgánů [<i>alternativně</i> ve světle judikatury... a právních názorů...] zřízených ke kontrole plnění závazků vyplývajících z takových smluv, které se k dané oblasti vztahují; přitom provede shrnutí relevantní judikatury uvedeného soudu (právních názorů uvedených kontrolních orgánů), které se navrhané řešení dotýká, a podrobně vysvětlí a odůvodní, zda je navrhané řešení s těmito	
--	--	--

	smlouvami v souladu [<i>alternativně</i> slučitelné]. Jinak tento orgán ve věcném záměru uvede, že se na oblast navrhované úpravy žádná mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nevztahuje, nebo že se taková smlouva na danou oblast vztahuje, ale navrhované řešení se závazků z takové smlouvy nedotýká, a tento závěr odůvodní.“ <u>Odůvodnění:</u> Úvodem je třeba jednoznačně uvítat zpřísnění požadavků kladených na předkladatele návrhů právních předpisů (věcných záměrů nebo osnov). Jednak je zajištění kontroly slučitelnosti navrhovaných předpisů doporučováno v rámci prevence podávání stížností k Evropskému soudu pro lidská práva [např. viz specifické doporučení Výboru ministrů Rady Evropy členským státům R (2004) 5, ale také další dokumenty, které na toto doporučení přímo či nepřímo odkazují], jednak lze způsob dodržování stávajícího ustanovení čl. 4 odst. 4 LPV označit za nedostatečný, což je možno snadno doložit naprostou většinou důvodových zpráv, které provázejí návrhy právních předpisů. Domníváme se nicméně, že navrhované znění čl. 4 odst. 4 LPV je namísto v několika ohledech upravit. 1. K problému obecně: Je namísto rozlišit situace, kdy je smlouva navrhovanou právní úpravou přímo prováděna (přijetí navrhované úpravy je nezbytné pro provedení smlouvy ve vnitrostátním právu), a kdy naopak jde spíše o ověření slučitelnosti	Vzato na vědomí.
--	---	--------------------------------

navrhované úpravy se smlouvou a současně vůbec o zjištění, zda se navrhovaná úprava dotýká závazků vyplývajících z nějaké smlouvy.

To se promítá ve druhé větě navrhovaného čl. 4 odst. 4 LPV (ve znění rozeslaném do připomínkového řízení), která míří spíše na první z popsaných situací, tj. na návrh předpisu, jehož účelem je provést závazky ze smlouvy ve vnitrostátním právu. Tehdy bude relevantní popisovat, o provedení jaké smlouvy jde, jaké má tato smlouva charakteristiky apod., přičemž cíl spočívající v ověření slučitelnosti tu poněkud ustupuje do pozadí. Navrhujeme proto čl. 4 odst. 4 LPV přepsat tak, aby na prvním místě stálo ověření souladu a teprve na druhém místě byly (případně) specifikovány charakteristiky smlouvy, protože jsou to relevantní informace z hlediska ověření toho, zda je smlouva navrhovaným předpisem řádně prováděna ve vnitrostátním právu.

Upozorňujeme na to, že povinnost charakterizovat smlouvy o lidských právech (Evropskou úmluvu o lidských právech, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech atd., navíc včetně otázek, které s navrhovaným předpisem nesouvisí, jako jsou třeba vznesené výhrady) v každé důvodové zprávě k návrhu předpisu, který se nějak dotýká lidských práv (a takových je ve skutečnosti hodně, ne-li u zákonů dokonce většina), bude poněkud samoúčelná.

Pokud jde o mezinárodní smlouvy, jimiž ČR není vázána, bylo by vhodné upřesnit, že jimi

	(podle všeho) vázána v dohledné době bude. V neposlední řadě je tu obecná terminologická otázka, zda spíše než o souladu nehovořit o slučitelnosti s mezinárodní smlouvou. Tím se současně naznačuje, že u dodržování mezinárodních závazků existuje různě široký prostor pro uvážení a že jen málokdy přichází v úvahu jediné souladné řešení. Pokud by bylo rozhodnuto o použití pojmu „slučitelnost“, bylo by třeba to zohlednit i jinde v LPV (což by jistě nebylo nijak náročné). 2. Ke smlouvám o lidských právech a základních svobodách a rozhodovací praxi orgánů pověřených kontrolou jejich dodržování: Návrh třetí věty jednak uvažuje o pluralitě mezinárodních soudů v oblasti lidských práv, která neplatí, jelikož máme pouze jeden takový orgán (jakkoli ustanovení jistě může být obecnější, ale není k tomu důvod, protože se o ESLP stejně specificky hovoří), jednak rozlišuje mezi judikáty vydanými ve věcech proti ČR a ostatními, což je nevhodné. K tomuto druhému problému je třeba dodat zaprvé, že v současné době se z hlediska efektivnosti lidskoprávních smluv zdůrazňuje <i>erga omnes</i> účinek věci interpretované, jakkoli se povinnost implementovat, sledovaná v rámci dohledu nad implementací, týká striktně vzato jen věcí, v nichž byl odsouzený stát stranou, a zadruhé, že by bylo žádoucí brát v potaz i právní názory jiných (nesoudních) orgánů pověřených kontrolou	Vzato na vědomí.
--	---	-------------------------

dodržování závazků vyplývajících ze smluv o lidských právech, ať už tyto orgány své názory vyslovují v řízení o konkrétní stížnosti (neboli – slovy smluvních instrumentů OSN – tzv. oznámení) nebo v obecné rovině (v závěrech ke zprávám předkládaným státy v rámci administrativní kontroly nebo v obecných komentářích k jednotlivým ustanovením úmluv).

Tím se dostáváme ke dvojici dalších otázek: předně k tomu, že dost dobře nelze rozebírat veškerá rozhodnutí (i jen ESLP), která se problému týkají (např. na přiměřenost délky soudních řízení existují stovky, ba tisíce judikátů ESLP), a dále také k tomu, do jaké míry je nezbytné zajistit soulad návrhu předpisu se všemi těmito referenčními kritérii. Podle našeho názoru je důležité, (i) aby si byl předkladatel vědom základních zásad, které z takové smlouvy vyplývají, samozřejmě ve světle výkladu, který ke smlouvě podává k tomu povoláný mezinárodní orgán, (ii) aby doložil, že si je těchto zásad vědom, a (iii) aby se nakonec vyslovil k tomu, zda je se znalostí těchto zásad přesvědčen, že všem jemu známým kritériím při přípravě návrhu předpisu vyhověl.

Samostatným kritériem pak bude i to, že názory orgánů pověřených kontrolou dodržování mezinárodních závazků nejsou striktně vzato plně závazné. V případě ESLP lze hovořit o povinnosti implementovat, jež vyplývá ze závazku respektovat rozsudky ESLP ve věcech, v nichž byl odsouzený stát stranou (článek 46 Úmluvy), která je se

zřetelem k realizaci dohledu nad výkonem rozsudků výraznější (tvrdší) než tam, kde bychom měli brát v úvahu již zmíněný *erga omnes* účinek věci interpretované u judikátů proti třetím státům. Stupeň závaznosti právních názorů jiných než soudních orgánů je pak nižší a ani ve věcech týkajících se dotyčného státu nedosahuje takové míry jako v případě rozsudků ESLP (je tu totiž rozdíl v povaze orgánu: soudní rozsudky jsou pojmově něčím závazným, zatímco názory či závěry nějakého orgánu zcela závazné nejsou, nestanoví-li – a to nestanoví – příslušná smlouva jinak).

Na komentáře k *erga omnes* účinku věci interpretované je však třeba nahlížet prismatem obecné povinnosti smluvních stran Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod „zajistit každému v jejich jurisdikci práva a svobody uvedené“ v Úmluvě a jejích protokolech, jak o tom hovoří článek 1 této Úmluvy [příčemž překlad uveřejněný ve Sbírce zákonů, který pro jednu vychází z francouzské verze Úmluvy („*reconnaissent*“), říká o něco méně než její anglická verze („*shall secure*“), totiž že státy „přiznávají“ práva a svobody]. Proto také není adekvátní, aby smluvní stát jen vyčkával, až (a zda vůbec) bude za vědomé nezajištění předmětných práv a svobod odsouzen.

Veškeré tyto úvahy se navrhuje zohlednit ve znění věty třetí a čtvrté navrhovaného čl. 4 odst. 4 LPV.

3. Přejít na systém vymáhání povinností

	předkladatelů: Nové znění čl. 4 odst. 4 LPV ve skutečnosti předkladatelům neukládá žádné opravdu nové povinnosti (s výhradou toho, že se stávající povinnosti upravují poněkud podrobněji). Problémem tu je nedodržování stávajícího znění LPV. Tento problém má své příčiny, zřejmě spočívající v tom, že doposud chyběla kontrola (a tedy vymáhání povinností) a že není pro jednotlivé předkladatele úplně snadné se s povinností ověřit soulad s mezinárodními smlouvami vypořádat. Je tedy nutné zvážit a určit, jaké je potřeba učinit další kroky k zajištění toho, aby nově navržené znění čl. 4 odst. 4 LPV bylo v praxi skutečně naplňováno. Příkladem takového kroku může být proškolení. O těchto podpůrných opatřeních by pak bylo žádoucí informovat v důvodové zprávě. Tyto připomínky jsou zásadní. <u>K čl. 20 – Zajištění souladu (slučitelnosti) návrhů zákonů, jejichž předkladatelem není vláda:</u> Vláda by se měla jednoznačně vypořádat s otázkou slučitelnosti návrhu zákona, k němuž se vyjadřuje podle článku 20 LPV. Pokud vyvstanou pochybnosti o slučitelnosti takového návrhu s mezinárodními smlouvami, je nezbytné o této skutečnosti informovat Poslaneckou sněmovnu v rámci stanoviska vlády předkládaného podle článku 44 Ústavy. Tento problém by měl být při novelizaci LPV vyřešen např. tak, že <i>článek 20</i>	Vzato na vědomí. Ministerstvo spravedlnosti – kancelář vládního zmocněnce pro zastupování České republiky před Evropským soudem pro lidská práva - z vlastní iniciativy připravuje podpůrná opatření, která by měla předkladatelům pomoci v plnění povinnosti uložené v čl. 4 odst. 4 LPV. V tomto směru upraveno odůvodnění v předkládací zprávě. Neakceptováno. Výslovná úprava v čl. 20 LPV v podobě navrhovaného znění není potřebná, neboť již dnes je takové upozornění součástí stanoviska vlády pro Poslaneckou sněmovnu, a to zejména v případech, kdy vláda zaujala k předloženému návrhu negativní stanovisko, přičemž se často stává, že jedním z důvodů tohoto negativního postoje vlády je i neslučitelnost předloženého návrhu s ústavním pořádkem České republiky nebo s právem EU nebo s mezinárodními
--	--	---

	LPV bude doplněn o odstavec 5 tohoto znění: „(5) Vláda ve svém stanovisku Poslaneckou sněmovnu vždy upozorní na otázky souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem nebo slučitelnosti návrhu zákona s mezinárodními smlouvami, které při přípravě návrhu stanoviska vyvstaly.“. Tato připomínka je zásadní. <u>K účasti vládního zmocněnce pro zastupování ČR před ESLP v legislativním procesu:</u> Kancelář vládního zmocněnce sice určitě není vybavena k tomu, aby ověřovala slučitelnost všech návrhů právních předpisů s požadavky Úmluvy, neřkuli dalších mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, ale vládní zmocněnec by měl mít právo samostatně upozornit předsedu Legislativní rady vlády na problémy slučitelnosti a také právo, aby byly tyto otázky projednány, a to jako něco, s čím LPV počítají. Je třeba si uvědomit, že ne vždy jsou předpisy navrhované k zajištění slučitelnosti skutečně	smlouvami. Z ústavního principu dělby moci plyne, že Poslanecká sněmovna není v těchto případech vázána stanoviskem vlády a může o návrhu zákona rozhodnout jinak, než vláda ve svém stanovisku uvedla. Smyslem stanoviska vlády podle čl. 44 Ústavy České republiky není kontrola ústavnosti návrhu zákona či jeho slučitelnosti s mezinárodními smlouvami; ve stanovisku vlády se odráží především její politické rozhodnutí a vláda může ve svém stanovisku argumentovat právně, věcně i politicky, nebo nemusí argumentovat vůbec, neboť podle čl. 44 Ústavy má vláda právo, nikoliv povinnost, se vyjádřit ke všem návrhům zákonů. Předkladatel zastává názor, že obsah stanoviska je vždy věcí rozhodnutí vlády na základě Ústavy, které nelze žádným způsobem „úřednický“ limitovat, a to ani prostřednictvím stanovení pravidel v Legislativních pravidlech vlády. R O Z P O R. Vysvětleno. Návrh jde nad rámec předmětu úpravy LPV, které se problematikou personálního obsazení LRV vůbec nezaobírají.
--	--	--

splněním našich závazků, zejména po rozsudku ESLP, který je třeba náležitě vykonat. Navrhuje se proto v souladu s výše uvedeným záměrem posílit ověřování slučitelnosti návrhů předpisů s mezinárodními smlouvami zapojit vládního zmocněnce z titulu jeho funkce do fungování Legislativní rady vlády. Upozorňujeme na to i s vědomím skutečnosti, že tuto otázku nutně neupravují LPV.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)

Nesouhlasíme s návrhem, aby jako zásadní připomínky nesměly být označovány připomínky, které směřují nad rámec posuzovaného věcného záměru, anebo které se týkají legislativně technických požadavků. Je třeba si uvědomit, že často, byť se jedná o legislativně technickou připomínku, může mít tato zásadní věcný dopad. Zrovna tak připomínky nad rámec předloženého návrhu mohou často „suplovat“ absenci úpravy předkladatele při zohlednění jeho návrhu např. v jiných dotčených ustanoveních či právních předpisech.

S ohledem na výše uvedené, nevnímáme návrh jako přínosný a jsme naopak toho názoru, že nové LPV by měly formulovat úpravu výslovně stanovící možnost formulovat tyto připomínky jako zásadní (např. u připomínek nad rámec návrhu lze dát podmínku, že musejí být v souladu se smyslem samotného návrhu) a dále se vypořádat s tím, zda

Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

je možné, aby u těchto (zejména u připomínek nad rámec) vznikl rozpor či nikoli.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 31 (čl. 11a odst. 2)

Nesouhlasíme s nově navrženým zněním dotčeného ustanovení, aby bylo předsedovi vlády posíláno úplné znění zákona 45 dní před nabytím účinnosti. Navrženu úpravu považujeme za velmi těžko proveditelnou, ne-li v řadě případů za nereálnou; v tuto dobu nemusí být známo ještě datum nabytí účinnosti novely obsahující zmocnění k vydání tohoto úplného znění, příp. takováto novela může být v tuto dobu ještě v legislativním procesu... Návrh by tak, spíše než ke zlepšení kvality dodržování LPV, notně vedl k řadě problémů spojených s nemožností dodržování této povinnosti z výše uvedených důvodů.

Za liché dále považujeme odůvodnění návrhu uživatelským přínosem; toto úplné znění nemá a nemůže mít normativní charakter, není proto rozhodující, zda vyjde současně s novelou obsahující zmocnění k vydání tohoto úplného znění, anebo o 2 týdny později.

S ohledem na výše uvedené navrhuje dotčený novelizační bod návrhu bez náhrady vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

Vysvětleno.

Smyslem navrhované úpravy je smysluplně nastavit časové parametry tak, aby se uživateli právního předpisu poskytlo jeho (oficiální) úplné znění již od prvního dne nabytí účinnosti, jinak vyhlašování úplného znění ve Sbírce zákonů s časovým zpožděním nemá fakticky smysl, neboť neplní svůj informativní účel, a uživatel si v takovém případě pomůže použitím jiných informačních (neoficiálních) zdrojů (např. systém ASPI). Předkladatel musí tedy odpovědně zvažovat, zda jím navrhované zmocnění pro vydání úplného znění má racionální smysl.

	<u>K bodu 60 (čl. 28 odst. 5)</u> Sovo „zcela“ je v daném textu nadbytečné; předkladatel v důvodové zprávě nijak neobjasňuje účel takového „zprísnění podmínky“ a dle našeho názoru spíše než k upřesnění/zdůraznění podmínky, povede k aplikačním problémům. Proto doporučujeme slovo „zcela“ bez náhrady vypustit. <u>K bodům 64 a 65 (čl. 30 odst. 6 a čl. 30 odst. 7)</u> Je-li smysl nadpisů zpřehlednit text právního předpisu, pak je diskutabilní pravidlo zakazující užití nadpisů v případě, kdy je použit skupinový nadpis (čl. 30 odst. 6). Z téhož důvodu nesouhlasíme s povinností, aby v případě, kdy se použije nadpis paragrafu, musely být označeny nadpisem i všechny ostatní paragrafy v rámci pododdílu, dílu apod. (čl. 30 odst. 7). Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 69 (čl. 38)</u> Máme za to, že stávající úprava spíše odpovídá reáliím praxe; není neobvyklé, že je prováděcím právním předpisem zapotřebí upravit problematiku spadající do působnosti více ústředních orgánů	Neakceptováno. Jak se uvádí v odůvodnění navrhovaných změn, jde o zcela výjimečný postup v legislativní praxi, s vytvářením tzv. „složenin“ zákonů, tj. zákona základního a zákona změnového, se do budoucna nepočítá v rámci připravované úpravy eLegislativy, přednost se dává rozdělení úpravy do dvou samostatných zákonů. Nicméně asi nelze vyloučit situace, kdy „základní“ zákon vyvolá potřebu změny pouze 1 až 2 zákonů, v takovém případě by asi bylo vhodnější připustit tzv. „složeninu“ zákonů jako výjimku z pravidla. Po vysvětlení změna připomínky na doporučující. Z logiky věci je zřejmé, že skupina paragrafů společně označená jedním skupinovým nadpisem se věcně týká téhož, jinak by se nejednalo o skupinu věcně příbuzných paragrafů. Vycházeje z této premisy, pak je uvádění dalších „podnadpisů“ v rámci společným nadpisem označených paragrafů, zbytečné a možná i matoucí; v takovém případě by bylo vhodnější skupinový nadpis neuvádět a preferovat „obyčejné“ nadpisy jednotlivých paragrafů. Neakceptováno. Pokud jde o formulaci zmocnění pro vydání určitého prováděcího právního předpisu (tj. nařízení vlády nebo
--	---	---

	státní správy a z toho důvodu, jsou i tyto vypracovány ve spolupráci. Navrženou úpravu proto nepovažujeme za vhodnou a doporučujeme ponechat stávající úpravu. <u>K bodům 75 a 76 (čl. 44)</u> Ustanovení čl. 44 odst. 1 a 3 nejsou v souladu; dle odst. 1 nelze zavést legislativní zkratku (dále jen „LZ“) v textu nadpisu, tj. aniž by blíže stanovoval, zda se jedná o nadpis předpisu anebo o nadpis jakéhokoli ustanovení uvnitř předpisu. Odst. 3 pak zase stanoví zákaz použití LZ v názvu právního předpisu a současně umožňuje zavedení LZ u nadpisu nacházejícího se uvnitř textu předpisu. Doporučujeme dát tyto dva odstavce do souladu, odstranit dublující se povinnosti a jednoznačně stanovit, kde tedy zkratka být může a kde ne. <u>K bodu 108 (čl. 53 odst. 5)</u> Nově navržené ustanovení čl. 53 odst. 5 se nijak nevypořádává s otázkou, jak jinak má být zajištěno, že například prováděcí předpis nabude účinnosti téhož dne jako zákon obsahující zmocnění k jeho vydání nebo že nabytí účinnosti zákona a jeho doprovodného zákona bude	vyhlášky) je třeba vycházet z předpokladu, že zákonodárce při volbě mezi zmocněním pro vládu a zmocněním ústředního správního úřadu, dává přednost vládě zejména u úprav přesahujících dílčí působnost jednotlivého správního úřadu, neboť je to právě vláda, která má všeobecnou působnost. V případě zmocnění pro ústřední správní úřad je ze strany zákonodárce hledán specialista v oblasti předmětu zákonné úpravy, který může prováděcím právním předpisem reagovat i na souvislosti, které jsou při přijetí zákona obtížně předvídatelné. Neakceptováno. Nelze souhlasit s názorem, že odst. 1 a 3 čl. 44 LPV nejsou v souladu; v čl. 44 odst. 3 LPV se uvádí pravidlo, že legislativní zkratka nemůže být uvedena v názvu právního předpisu, což není nadpis, který se používá uvnitř právního předpisu, majícího název (pod nímž je každý právní předpis vyhlášen ve Sbírce zákonů). Na rozdíl od nynější praxe se tak z praktických důvodů umožní použít legislativní zkratku již v nadpisu toho ustanovení, v němž se tato zkratka teprve bude formálně zavádět; navíc je potřeba zdůraznit, že nadpis ustanovení nemá normativní povahu, ale má povahu informační a orientační. Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy.
--	---	---

	shodné? Domníváme se, že přijetí navržené úpravy podstatným způsobem znesnadní dodržení povinnosti zajistit, aby zákon a jeho prováděcí právní předpis nabyly účinnost ve stejný den, a proto navrhujeme toto ustanovení bez náhrady vypustit. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 110 (čl. 54 odst. 3)</u> Nelze souhlasit s novelizačním bodem 110, kdy se obligatorně mají novely jednotlivých zákonů v rámci zákona řadit v chronologickém pořadí. V odůvodněných případech by měla být jako první část obsažena novela, v níž je věcné těžiště nové právní úpravy (např. bude-li účelem novelizace právního předpisu upravit nový institut trestního práva hmotného, logicky by jako první novela měla být novela trestního zákoníku, a až poté by měly následovat novely jiných předpisů, které na ni navazují). S ohledem na výše uvedené, navrhujeme text ponechat beze změny. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno úpravou znění čl. 54 odst. 3 LPV.
Ministerstvo zdravotnictví	<u>K procesu posuzování kvality Závěrečné zprávy RIA</u> Nad rámec předkládaného návrhu změn Legislativních pravidel vlády upozorňujeme na	Vysvětleno. Koncepcí provádění hodnocení dopadů regulace schválila vláda svým usnesením ze dne 14. prosince 2011 č. 922 o Obecných zásadách hodnocení dopadů regulace (RIA) a o změně Legislativních pravidel vlády

	nedostatečnou provázanost procesu posuzování kvality Závěrečné zprávy RIA komisí Legislativní rady vlády pro hodnocení dopadů regulace (dále jen „Komise RIA“) s jednotlivými fázemi legislativního procesu, a to v návaznosti na možné dopady závěrů tohoto posouzení na projednáváný návrh právního předpisu. Základní problém stávající úpravy procesu hodnocení kvality RIA vidíme v tom, že k tomuto posuzování dochází až ve fázi projednávání návrhu právního předpisu v pracovních komisích Legislativní rady vlády, tj. po ukončeném meziresortním připomínkovém řízení. Současná praxe, kdy Komise RIA vrací předkladateli Závěrečnou zprávu k dopracování či přepracování s tím, že do té doby, než je Komisí RIA přepracovaná Závěrečná zpráva odsouhlasena, nemůže být materiál předložen na jednání vlády, je značně problematická. Takový postup může významně zkomplikovat a prodloužit legislativní proces (přitom nemá oporu v Legislativních pravidlech vlády). Často je požadováno doplnění analýz (zejména dopadů), jejichž zpracování je však časově náročné. Takové nepředpokládané zdržení v této fázi legislativního procesu je s to ohrožit i plánované nabytí účinnosti dotčeného právního předpisu, což může mít negativní následky ve vztahu k cíli sledovanému navrhovanou právní úpravou. Za ještě závažnější však považujeme tu skutečnost, že na základě stanoviska Komise RIA může dojít nejen k úpravě samotné RIA, ale současně, v závislosti např. na	a Jednacího řádu vlády. Podle bodu IV/2 tohoto usnesení bude vypracována a vládě do 30. září 2013 předložena zpráva o účinnosti uvedených obecných zásad, kdy lze na základě poznatků pracovní komise, ale i připomínek předkladatelů návrhů právních předpisů, předpokládat určitou korekci dosavadního postupu procesu hodnocení RIA tak, aby byl smysluplný, a to i z hlediska předkladatelů návrhů právních předpisů. Připomínka Ministerstva zdravotnictví bude využita při vypracování uvedené zprávy.
--	--	---

	posunu v hodnocení dopadů, i k případným věcným změnám již meziresortně projednaného návrhu právního předpisu. Požadujeme, aby posuzování kvality RIA bylo prováděno nejpozději v rámci meziresortního připomínkového řízení, tj. ve fázi legislativního procesu, kdy dochází k úpravám návrhu právního předpisu podle výsledků připomínkového řízení a lze tak včas a v kontextu ostatních připomínek reagovat i na případné požadavky na úpravy návrhu, které vzejdou ze závěrů posouzení kvality RIA. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 6</u> V čl. 4 odst. 4 větě třetí požadujeme vypustit slova „, a dále jiná zásadní rozhodnutí, která mají k navrhovanému řešení alespoň nepřímý vztah“. <u>Odůvodnění:</u> Vymezení rozhodnutí, která mají být uvedena v rámci prokazování souladu navrhovaného řešení s mezinárodními smlouvami, je příliš obecné (viz formulace „jiná zásadní rozhodnutí“ nebo „nepřímý vztah“). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.
	<u>K bodu 6</u> V čl. 4 odst. 4 větě poslední doporučujeme vypustit slova „, a tento závěr odůvodní“. <u>Odůvodnění:</u>	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.

	Není jasné, jak má být odůvodněna skutečnost, že se na danou oblast nevztahují mezinárodní smlouvy nebo judikatura Evropského soudu pro lidská práva. <u>K bodu 9</u> V textu vkládaném na konci věty první doporučujeme za slova „věcného záměru“ vložit slova „nebo jeho dopadů na jiné právní předpisy“. <u>Odůvodnění:</u> Jedná se o upřesnění navrhovaného textu. <u>K bodu 13</u> V čl. 7 odst. 3 doporučujeme v zájmu vyloučení případných pochybností doplnit úpravu dopadu přerušení projednávání věcného záměru na lhůtu stanovenou pro jeho projednání v čl. 7 odst. 2. Tato připomínka platí pro body 24, 40 a 48 obdobně. <u>Odůvodnění:</u> Z odstavce 3 nelze jednoznačně dovodit, zda věcný záměr v upraveném znění má být projednán Legislativní radou v původní lhůtě 60 dnů, anebo zda pro jeho projednání počíná běžet nová lhůta od jeho opětovného předložení Legislativní radě, popřípadě zda po dobu přerušení tato lhůta neběží. <u>K bodu 67</u> Doporučujeme blíže vysvětlit, co se rozumí „větším počtem zákonů“. <u>Odůvodnění:</u>	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV. Neakceptováno. Nelze obecně upravit délku lhůty pro opakované projednávání upraveného návrhu právního předpisu v LRV po přerušení jeho projednávání, neboť je zejména v moci předkladatele návrhu právního předpisu, kdy a zda vůbec upravené znění vloží do elektronické knihovny. Podle přetrvávající praxe je upravené znění po jeho vložení do elektronické knihovny zařazeno na program nejbližší schůze LRV. Vysvětleno. Větším počtem zákonů lze rozumět počet nejméně 3 zákony.
--	--	--

	Není jasné použití navrhované varianty nadpisu zákona ve vztahu k předchozí variantě. <u>K bodu 69</u> Ustanovení čl. 38 odst. 1 doporučujeme doplnit o text úvodní věty vyhlášky uvedený ve stávajícím znění čl. 38 odst. 1 písm. b). <u>Odůvodnění:</u> V současné době zřejmě nelze vyloučit vydání „společné“ vyhlášky, bude-li to v souladu s dosud platným zákonným zmocněním. V příloze č. 3 se s touto možností počítá (viz bod 137). <u>K bodu 97</u> Navrhované doplnění odstavce 1 považujeme za nadbytečné. <u>Odůvodnění:</u> Zákonná forma zmocnění vyplývá již ze stávajícího znění odstavců 1 a 2. Rovněž není jasné, proč by prováděcím právním předpisem nemohly být upraveny například podrobnosti týkající se žádosti o výjimku. <u>K návrhu usnesení vlády</u> Doporučujeme bod II/1b doplnit o účel (cíl), zaměření a obsah uvedené analýzy. <u>Odůvodnění:</u> Vymezení úkolu v bodě II/1b je příliš obecné.	Neakceptováno. Nová úprava čl. 38 LPV se bude vztahovat na věci do budoucna, což znamená, že jde-li o realizaci zmocnění v dosud platném znění zákona, použije se dosavadní úprava, tj. bude se postupovat podle čl. 38 odst. 1 písm. b) LPV. Neakceptováno. V návaznosti na poznatky z praxe při zohlednění nálezů Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 36/05, Pl. ÚS 6/07) je naopak vhodné zařadit toto pravidlo do LPV, a tak předejít situacím, kdy dochází ke zneužívání právní formy již v zákonném zmocnění a pokusům prostřednictvím podzákonných právních předpisů (nejčastěji vyhlášek) skrýt individuální právní akty, lišící se od právních předpisů např. i nástroji, které má individuálním úkonem dotčená osoba k obraně ve správním řízení Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády a doplněním předkládací zprávy.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	<u>K bodu 6 (změna čl. 4 odst. 4)</u> a) Text ustanovení by měl být ukončen za slovem	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.

	„nevztahují“ a slova „a tento závěr odůvodní“ by měla být jako redundantní vypuštěna. <u>Odůvodnění:</u> Půjde-li o záležitost, kdy se mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva na danou oblast nevztahují, jeví se jako nadbytečné takovou záležitost odůvodňovat. b) Doporučuje se znovu zvážit rozsah navrhovaných údajů a skutečností, které má předkladatel uvádět, resp., k nimž se má vyjadřovat (např. uvádění jiných zásadních rozhodnutí, která mají k navrhovanému řešení „alespoň nepřímý vztah“). Pokud by se mělo plně vyhovět navrhovaným požadavkům, bude se často jednat o velmi rozsáhlý vědecký rozbor (zejm. pokud jde o vztah ke všem rozhodnutím mezinárodních soudů). Naplnění navrhovaných požadavků bude též znamenat prohloubení rozdílů mezi vládními a ostatními (zejména poslaneckými) návrhy zákonů. <u>K bodu 9 (změna čl. 5 odst. 7)</u> V čl. 5 odst. 7 se navrhuje – mimo jiné – stanovit, že připomínkující místo může jako zásadní uplatnit jen připomínku, kterou považuje <u>z hlediska své působnosti</u> za zásadní. Na str. 4 se k odůvodnění této změny uvádí, „že jako zásadní by se měly označovat takové připomínky, které se týkají působnosti daného připomínkového místa nebo <u>věcného řešení</u> v obecné poloze, nikoli nedostatků návrhu	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	---	--

	právního předpisu v oblasti legislativní techniky“. Není však pamatováno na případy možného rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Věta první čl. 5 odst. 7 by proto měla být uvedena například v tomto znění: „(7) Pokud připomínková místa, uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) a h) uplatňují připomínky, které považují <i>z hlediska své působnosti za podstatné, nebo poukazuje-li připomínka na rozpor s ústavním pořádkem České republiky</i>, vyjádří to u každé z těchto připomínek slovním obratem „tato připomínka je zásadní“. <i>Jako zásadní nelze označit připomínku, která směřuje nad rámec posuzovaného věcného záměru, nebo která se týká legislativně technických požadavků.</i>“. Tato připomínka je zásadní. <u>Odůvodnění:</u> Jako zásadní by měla být označena také připomínka, která poukazuje na možný rozpor s ústavním pořádkem České republiky. <u>K bodu 13 (nový odstavec 3 v čl. 7)</u> V případě přerušení projednávání Legislativní radou vlády by měla být dána možnost předkladatele nesouhlasit s tímto přerušením; v tomto případě by měla Legislativní rada vlády vypracovat své stanovisko (buť negativní) a spor mezi předkladatelem a Legislativní radou vlády by	Vysvětleno. Podle dosavadní praxe navrhuje-li LRV přerušení projednávání návrhu a předložení jeho upraveného znění, nemusí předkladatel s tímto návrhem souhlasit. Nesouhlasí-li, pak se vypracuje negativní stanovisko LRV, v němž se pro vládu uvedou výhrady LRV k návrhu; o těchto výhradách svého poradního orgánu rozhodne vláda standardním postupem. Z tohoto
--	--	--

	měla rozhodnout vláda. Vycházíme z předpokladu, že Legislativní rada vlády je pouze poradní orgán vlády. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodům 31 a 123 (změna čl. 11a odst. 2 a nový odstavec 4 v čl. 60)</u> Upozorňuje se, že někdy nebude známo, kdy zákon vlastně nabude účinnosti, a proto lhůtu 45 dní nebude možno předem posoudit; to bude např. v případech, kdy zákon má nabýt účinnosti dnem vyhlášení nebo x-tým dnem po dni vyhlášení. Navíc lze někdy těžko odhadnout délku legislativního procesu, kdy např. Senát může zákon vrátit s připomínkami, takže zákon vyjde nakonec ve Sbírce zákonů např. až v prosinci a účinnost je od 1. ledna následujícího kalendářního roku. V tomto případě bude úplné znění publikováno až v době účinnosti novely zákona, takže navrhovaná změna se mívá účinkem. V době překotných novelizací stejně úplné znění (které není závazné) má mnohdy velmi krátkou dobu svého působení, takže je vlastně lepší úplné znění opustit zcela. <u>K bodu 62 (změna čl. 28 odst. 7)</u> Když se již umožňuje zrušit část nebo článek zákona (s čímž se souhlasí), navrhuje se rovněž z praktických důvodů umožnit zrušení i hlavy, dílu, oddílu či pododdílu a jednotlivých ustanovení	hlediska není navrhována žádná změna. Neakceptováno. Smyslem navrhované úpravy je smysluplně nastavit časové parametry tak, aby se uživatelí právního předpisu poskytlo jeho (oficiální) úplné znění již od prvního dne nabytí účinnosti, jinak vyhlášení úplného znění ve Sbírce zákonů s časovým zpožděním nemá fakticky smysl, neboť neplní svůj informativní účel, a uživatel si v takovém případě pomůže použitím jiných informačních (neoficiálních) zdrojů (např. systém ASPI). Předkladatel musí tedy odpovědně zvažovat, zda jím navrhované zmocnění pro vydání úplného znění má racionální smysl. Navrhované upuštění od vyhlášení úplného znění nelze akceptovat, neboť vyhlášení úplného znění je obsaženo v § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv. Čl. 11a LPV pouze stanoví procesní postup při plnění uvedeného ustanovení zákona. Neakceptováno. Návrhem se do budoucna umožní z důvodů racionality zrušení celé části nebo některého článku tzv. změnového zákona, obsahujícího novely konkrétních zákonů. Navrhovaná změna spočívající v rozšíření možnosti této „jednoduché“ derogace (bez uvedení v
--	--	---

(paragrafů nebo odstavců). Doporučuje se dále upřesnit postup v případě, kdy je vedle zrušení části zákona navrhována ještě jeho novela; v tomto případě by zrušení části mělo být součástí této novely a nikoliv dvojí zásah do zákona (jednou zrušení části ve zrušovacích ustanoveních a podruhé v samostatné části obsahující změny zákona). <u>K bodu 63 (změna čl. 30)</u> Analogicky se změnou čl. 28 odst. 3 (bod 59) se jeví jako vhodné uvést formulaci v tomto znění: „Paragraf, popřípadě článek, obsahující přechodné ustanovení má <u>vždy</u> nadpis.“. <u>K bodu 68 (nový odstavec 3 v čl. 37)</u> Navrhuje se výslovně upravit i případy, kdy zákon zmocňuje vládu k vydání nařízení vlády a přitom je současně využíváno zmocnění podle čl. 78 Ústavy České republiky. Jde o to, zda v úvodní větě má být v tomto případě uváděno obojí (tj. vláda nařizuje podle § ... zákona č. ... a k provedení zákona č. ...) nebo jen obecné ústavní zmocnění (tj. jen vláda nařizuje k provedení zákona č. ...). <u>K bodu 69 (změna čl. 38 odst. 1)</u> Navržená úprava úvodní věty vyhlášky nedává odpověď na dosavadní praxi, kdy příslušné ministerstvo (ústřední správní úřad) volí formulaci: „Ministerstvo ... stanoví podle § ... zákona č. .../... Sb., o ..., k provedení § ... zákona č. .../... Sb.:“.	samostatné části „změnového“ zákona) i na další prvky struktury zákona (nikoliv tzv. změnového zákona) by vedla k naprosté nepřehlednosti; v uváděném případě se bude i nadále postupovat formou přímé novely, tj. samostatné části tzv. změnového zákona. Akceptováno úpravou čl. 30 odst. 5 LPV. Neakceptováno. Postup vyplývá z dikce čl. 37 odst. 1 písm. b) LPV, podle něhož se v takovém případě využívá obecné ústavní zmocnění (... <i>nebo jde o nařízení vlády, které provádí zákon ve větším rozsahu, než to vyplývá ze zmocnění v zákoně k jeho vydání...</i>). Vysvětleno. Vyhláška je prováděcí právní předpis, který je vydáván pouze na základě konkrétního zmocnění v zákoně, v němž musí být kromě označení orgánu, který má vyhlášku vydat, vymezeny věci, které mají být vyhláškou upraveny a rozsah úpravy. Formulace
---	---

	Změna Legislativních pravidel vlády by měla dát na takovou praxi jednoznačnou odpověď, tzn., zda se tak postupovat může nebo nemůže. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 78 (nový odstavec 4 v čl. 45)</u> a) Mělo by být doplněno, že v případě odkazu na konkrétní ustanovení jiného právního předpisu (tj. v případě tzv. určitého odkazu) se použije též konkrétní název tohoto předpisu (tj. nikoliv zkrácený název nebo zobecněný název), například „se posuzuje podle § ... zákona o státní sociální podpoře“ (nikoliv tedy „podle § ... zákona upravujícího státní sociální podporu“). Dále se doporučuje upravit problematiku tzv. statických a dynamických odkazů (tj. uvést formulaci pro statický odkaz). b) Poznamenáváme, že slova „<u>jako takového</u>“ na pátém a šestém řádku jsou redundantní, a proto by měla být vypuštěna. <u>K bodu 80 (nový odstavec 8 v čl. 45)</u> Doporučuje se uvést vzory jednotlivých odkazů. <u>K bodu 83 (změna čl. 47 odst. 2)</u> V závorce uvést za slovy „čl. 61“ též odkaz na čl. 64.	„<i>k provedení</i>“ je z logiky věci nadbytečná, neboť vyhláška jako prováděcí právní předpis je vydávána právě k provedení konkrétního zákonného zmocnění. Tomuto odpovídá i změna čl. 38 odst. 1 LPV. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 45 odst. 4 LPV; navrhovaná úprava určitého odkazu v rámci normativního odkazu by působila problémy při následné změně právní úpravy (nahrazení celé úpravy úpravou novou nebo nahrazení uvedeného ustanovení ustanovením novým). Proto se dává přednost úpravě obecnější v textu normativního odkazu, z níž se ovšem dá jednoznačně v čase (účinnosti) dovodit, na které ustanovení se v normativním odkazu odkazuje. Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění navrhované změny v předkládací zprávě. Akceptováno úpravou novelizačního bodu.
--	--	--

	<u>K bodu 84 (změna čl. 47 odst. 4)</u> Doporučuje se upravit postup při novelizaci zejména rozsáhlých poznámek pod čarou (především v případě výčtu předpisů Evropské Unie), pokud je třeba výčet doplnit nebo některé citované předpisy nahradit jinými. <u>K bodu 92 [změna čl. 49 odst. 1 písm. b)]</u> V ustanovení se navrhuje doplnit slova „; <i>zmocnění nesmí předpokládat úpravu věcí, které nenavazují na jiná ustanovení zákona.</i>“. Na str. 12 se k odůvodnění této změny uvádí: „Proto se nově upřesňují podmínky pro vymezení zmocnění k vydání vyhlášky tak, aby nebylo možné zmocňovat k vydání zákonem nepředvídaných aktů.“. Doplnění čl. 49 odst. 1 písm. b) nevyjadřuje záměr předkladatele jasně (je určitý rozpor mezi navrhovanou změnou a jejím odůvodněním). Měla by být navržena výstižnější formulace; pokud je záměrem zamezit vydávání nepředvídaných aktů, volit například tuto formulaci:„; <i>zmocnění nesmí obsahovat úpravu zákonem nepředvídaných aktů.</i>“. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 99 (změna čl. 51 odst. 2)</u> U vkládané věty není jasné, jakého znění se zkrácená citace bude týkat (znění přede dnem nebo ode dne účinnosti).	Neakceptováno. Navrhovaná úprava je nadbytečná, neboť v takovém případě se postupuje standardním způsobem, tj. v poznámce pod čarou lze například nahradit určitá slova jinými slovy nebo lze nahradit celé znění poznámky pod čarou novým zněním. Akceptováno úpravou odůvodnění navrhované změny v předkládací zprávě. Vysvětleno. Z povahy věci se jedná o vyjádření vztahu k dosavadní právní úpravě, proto se jedná o znění přede dnem nabytí účinnosti.
--	---	---

	<u>K bodu 106 (změna čl. 53 odst. 1)</u> V odstavci 1 v písmenech a) a c) nemá dosavadní bod 6 žádnou vypovídací vlastnost – i když je to již dosavadní znění – proto ho lze vypustit. <u>K bodu 108 (nový odstavec 5 v čl. 53)</u> Upozorňuje se, že vázanost účinnosti právního předpisu na nabytí účinnosti jiného právního předpisu je v praxi volena zejména v případech, kdy účinnost tohoto jiného právního předpisu je opakovaně odkládána nebo měněna anebo není věcně jistá. Vazba na účinnost jiného právního předpisu je volena proto, aby nedocházelo k novelizacím jen v důsledku posunu účinnosti jiného právního předpisu. Podle navrhovaného znění se uživatel stejně nevyhne sledování zjišťování, zda nedošlo ke změně účinnosti zákona. Přitom je možné vázat účinnost na jinou skutečnost, srov. např. zákon č. 147/2000 Sb. (zde je účinnost vázána na den voleb do zastupitelstev krajů v roce 2000). <u>K bodu 112 (změna čl. 55 odst. 1)</u> Upozorňuje se, že někdy navrhovaná změna bude znamenat značně rozsáhlé novelizace (zejména když se jeden pojem nahrazuje jiným pojmem), které rovněž nebudou z tohoto důvodu přehledné. Navrhuje se proto ponechat dosavadní úpravu, která je legislativně „ekonomická“.	Neakceptováno. V bodě 6 lze namísto zde uvedených teček doplnit některou z možností uvedených v odstavci 3, tj, například formulaci „šedesátým dnem po jeho vyhlášení“ nebo formulaci „prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení“. Akceptováno vypuštěním navrhované změny. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.
--	---	---

	<u>K bodu 113 (změna čl. 55 odst. 4)</u> Doporučuje se obdobně upravit i případy, kdy je účelné vložit mezi § 35 a § 35a nový paragraf. <u>K bodu 117 (nový odstavec 3 v čl. 56)</u> Navrhované znění ustanovení není jasné, neboť navrhovaná problematika rušení poznámek pod čarou je již upravena ve vzorech (viz odstavec 2). <u>K bodu 134 (změna čl. 70 odst. 2)</u> Doporučuje se upravit postup též v případě, kdy se upravuje postup podle více než dvou ustanovení; jde o to, kam se vkládá předložka „v“ (tj. „v § 3 odst. 2, § 6 odst. 2, § 8 odst. 3, § 10 odst. 2 a v § 12 odst. 1“). <u>PŘIPOMÍNKY NAD RÁMEC NAVRŽENÝCH ZMĚN LEGISLATIVNÍCH PRAVIDEL VLÁDY</u> <u>K čl. 8 odst. 3</u> Na konec odstavce je třeba doplnit větu „Počátek a konec této lhůty se stanoví podle čl. 5 odst. 3 věty poslední“. Jde o to, aby se sjednotilo stanovení běhu lhůty pro připomínkové řízení, neboť u zákona (patrně předchozím nedopatřením) chybí úprava obsažená v čl. 13 odst. 2 větě poslední a v čl. 16 odst. 2 větě poslední, takže běh této lhůty u návrhu zákona je jiný než u návrhu věcného záměru zákona, nařízení vlády a vyhlášky. <u>K čl. 16</u>	Neakceptováno. Nastane-li uváděný případ, pak musí předkladatel provést revizi stávajících paragrafů a navrhnout jejich rozumnou úpravu například členěním do odstavců. Akceptováno úpravou navrhovaných změn. Akceptováno úpravou novelizačního bodu. Akceptováno úpravou znění čl. 8 odst. 3, čl. 13 odst. 2 a čl. 16 odst. 2 LPV.
--	--	--

V nově označeném odstavci 15 je upraveno zasílání vyhlášky redakci Sbírky zákonů. Doporučujeme toto ustanovení doplnit tak, že vedle zasílání listinné podoby se vyhláška zasílá redakci také elektronicky (přednost má listinná podoba).

K nadpisu čl. 55 a k čl. 55 odst. 1

V návaznosti na změnu uvedenou v bodu 58 (změna čl. 28 odst. 1), týkající se nového označování článků arabskými číslicemi, bude potřebné uvést v nadpisu čl. 55, jakož i v čl. 55 odst. 1 číslici „1“.

K čl. 57 (Text bodů novely při nahrazení ustanovení nebo části ustanovení právního předpisu jiným ustanovením nebo jeho části)

Navrhujeme doplnit ustanovení čl. 57 odst. 4 o nové písmeno r) v tomto znění:

„r) jestliže se v případech uvedených v písmenech e) až g) a v případech uvedených v písmenech n) až q) nahrazuje více stejných slov nebo čísel, je třeba použít obratu „se každé slovo „...“, nahrazuje slovem „...“ nebo „se každé číslo „...“ nahrazuje číslem „...““.

Odůvodnění:

Navrženou změnu Legislativních pravidel navrhujeme po negativních praktických zkušenostech. Sledují se případy, kdy se v rámci jednoho ustanovení nahrazuje více shodných (stejných) slov nebo více shodných (stejných) čísel. Legislativní pravidla vlády by proto měla obsahovat ustanovení, které bude na takové

Neakceptováno.

Podle čl. 16 odst. 16 (po přečíslování odst. 17) LPV se vyhláška v elektronické podobě vkládá do elektronické knihovny; souběžné zasílání redakci Sbírky zákonů je nadbytečné.

Připomínka se stala nadbytečnou, neboť navrhovaná úprava čl. 28 odst. 1 LPV se vypouští.

Neakceptováno.

Z povahy věci je zřejmé, že úprava uvedená v písm. e) až g) se týká každého slova; je-li tedy úmyslem provést změnu pouze u některých vybraných slov, pak se musí toto slovo identifikovat jinou množinou slov.

	případy reagovat. <u>K problému změn téhož právního předpisu s rozdílnou účinností</u> V poslední době se objevuje tendence v případě změn téhož zákona s různou účinností v rámci jedné novely upravovat změny se stejnou časovou účinností v rámci samostatné části, takže v rámci téhož zákona je více částí obsahujících novely téhož zákona (například ve sněmovním tisku č. 734 jsou tři části, v nichž se novelizuje zákon o spotřebních daních, a ve sněmovním tisku č. 733 jsou dokonce čtyři části, v nichž se novelizuje zákon o dani z přidané hodnoty). Pro praxi tak vzniká nejasnost, jak nyní postupovat (v uváděných příkladech jde o vládní návrhy zákonů). Je proto třeba buď tento nový způsob výslovně v Legislativních pravidlech vlády upravit (přitom se nám tento nový způsob nejeví lepším než dosavadní zvyklost, protože více novel téhož zákona v rámci jedné novely není přehledné a je spíše matoucí), nebo naopak upravit postup v případě, pokud se má postupovat podle dosavadní zvyklosti, tj. stanoví se jen různá účinnost jednotlivých novelizačních bodů (tj. například: „1. V § 1 odstavec 1 zní“ s účinností od 1. ledna 2013 a „2. V § 1 odstavec 1 zní“ s účinností od 1. ledna 2014). <u>K problému novelizace novel</u> Dosud je tato problematika upravena v čl. 54 odst. 8 Legislativních pravidel vlády. V poslední době se	Neakceptováno. Tato specifická problematika bude systémově řešena v rámci nové úpravy eLegislativy.
--	--	--

	však objevují nové přístupy, kdy se novelizuje přímo novela, nikoliv právní předpis ve znění novely; jedná se například o sněmovní tisk č. 689/2012 (jedná se rovněž o vládní návrh zákona), kdy se v části šestnácté přímo novelizuje zákon č. 458/2011 Sb. v člancích, které představují novely jiných zákonů, tj. novelizuje se novela. Pokud se má jednat o nový způsob (který pro praxi vidíme jako účelnější než dosavadní způsob), je potřebné v tomto smyslu upravit též Legislativní pravidla vlády. <u>TECHNICKÉ UPOZORNĚNÍ</u> V textu Legislativních pravidel vlády se obrat „platí“ nahrazuje obratem „se použije“. Doporučujeme prověřit, zda je tato změna provedena důsledně, neboť např. v čl. 18 provedena nebyla.	Neakceptováno. Tato specifická problematika bude systémově řešena v rámci nové úpravy eLegislativy. Akceptováno úpravou znění čl. 18 LPV.
Ministerstvo vnitra	<u>K bodu 9</u> Upozorňujeme na usnesení vlády č. 450/2009, na jehož základě byla schválena Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek (dále jen „Koncepce“). Citované usnesení ukládá členům vlády a vedoucím ústředních správních úřadů „předkládat vládě legislativní návrhy obsahující odchylky od zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jen v důvodných případech a při novelizacích právních předpisů provádět průběžné odstraňování nadbytečných	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

	odchylek od správního řádu“. Ke Konceptci byl schválen harmonogram prací, na jehož základě Ministerstvo vnitra, jež plní koordinační úlohu v oblasti správního řízení, průběžně požaduje vypuštění (vůči správnímu řádu) nekoncepčních ustanovení. Z tohoto důvodu při novelizacích právních předpisů Ministerstvo vnitra uplatňuje zásadní připomínky i nad rámec posuzovaného návrhu. Nejedná se o „přílepky“, ale o připomínky, které přispívají k plnění cíle formulovaného v Programovém prohlášení vlády z roku 2010: <i>„Vláda bude pokračovat v realizaci projektu „univerzální správní řízení“, v jehož rámci dochází ke sjednocování procesních úprav a odstraňování nedůvodných odchylek od obecné úpravy ve správním řádu.“</i> Jestliže by nově nebylo přípustné tyto koncepční připomínky nad rámec posuzované úpravy označovat jako zásadní, možnost prosazení projektu univerzálního správního řízení by se výrazně oslabila. Z těchto důvodů požadujeme slova „,, která směřuje nad rámec posuzovaného věcného záměru“ vypustit. Nad rámec výše uvedeného konstatujeme, že v legislativním procesu mohou nastat situace, kdy lze považovat zásadní připomínku nad rámec navrhované úpravy za zcela legitimní a žádoucí. Jedná se zejména o nikoli výjimečnou situaci, kdy předkladatel s ohledem na nedostatek času či s odvoláním na čistě transpoziční charakter navrhované novely odkáže odůvodněný požadavek na zapracování změny návrhu na příští novelizaci téhož právního předpisu, přičemž svému slibu	
--	--	--

	nedostojí. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodům 10 a 14</u> V souvislosti s navrhovanou změnou připomínáme, že Ministerstvo vnitra za současné úpravy až na nezbytné výjimky toleruje zpoždění připomínkových míst se zasláním připomínek, která nepřesahují 72 hodin, neboť si je vědomo, že posouzení jím předkládaných rozsáhlých návrhů právních předpisů a související aprobační procedury není vždy možné realizovat ve lhůtách stanovených Legislativními pravidly vlády, eventuálně na jejich základě. Podobně podle jeho zkušeností postupují i jiné resorty. Navrhované ustanovení však vytváří podmínky pro faktické vyloučení takového postupu a ztěžuje uplatnění kompetence ústředních správních úřadů pečovat o náležitou právní úpravu věcí patřících do působnosti České republiky (§ 24 zákona č. 2/1969 Sb.), obzvláště jsou-li lhůty pro sdělení připomínek zkráceny. Z tohoto důvodu nepovažujeme navrhovanou změnu za přínosnou a domníváme se, že by neměla být realizována, rozhodně nikoli bez předchozí širší diskuse o zkušenostech s postupem podle stávajícího znění Legislativních pravidel vlády a bez dosažení nezbytného konsenzu. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodům 11, 12, 21 a 22</u> Stanovení pořadí úkonů při předkládání návrhů věcných záměrů zákonů předsedovi vlády k	Akceptováno vypuštěním uvedených novelizačních bodů. Po vysvětlení změna na doporučující. Návrh připomínkového místa je nesystémovým opatřením, neboť obdobnou úpravu (tj. předkládání
--	--	---

	zajištění dalších fází legislativního procesu považujeme za nadbytečné, neboť oba úkony mají být provedeny ve stejný den. Za situace, kdy je nadále požadováno předkládání i listinných výtisků, nelze přijmout odůvodnění tohoto opatření, tj. možnost již pracovat s předloženým materiálem v elektronické podobě. Domníváme se, že vhodnějším opatřením bude zcela vypustit povinnost předkládat návrhy věcných záměrů zákonů paralelně v elektronické i v listinné podobě. Právní řád minimálně prostřednictvím zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), a zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, stanoví rovnost elektronické a listinné formy dokumentu, prioritu elektronické formy ostatně deklaruje i platné znění Legislativních pravidel vlády. K předkládání listinné formy návrhů právních předpisů, obzvláště za situace, kdy při diskrepancích v obsahu elektronické a listinné verze, je rozhodující elektronická verze, není žádného právního důvodu. De lege lata stát preferuje ve vztahu k povinným držitelům datových schránek zasílání výlučně elektronických dokumentů, což činí požadavek na zasílání návrhů právních předpisů v obou formách poněkud kontroverzním a může vést k takové interpretaci, že stát nevěří elektronické formě dokumentů. S ohledem na uvedené požadujeme vypustit povinnost předkladatelů návrhů věcných záměrů	materiálů v listinné i elektronické podobě) obsahuje i Jednací řád vlády v čl. II odst. 7 pro materiály nelegislativní povahy. V takovém případě by bylo nezbytné v navrhovaném směru upravit i Jednací řád vlády a postupy podle obou pravidel sjednotit. Z předloženého návrhu změn LPV ani z odůvodnění nelze však dovodit, že by předkladatel jakýmkoliv způsobem zpochybňoval elektronickou verzi dokumentů; stávající opatření spočívající v paralelním předkládání 3 výtisků v listinné podobě materiálu (v tomto případě návrhu právního předpisu) je opatřením výlučně organizačního charakteru uvnitř vlády; jeho smyslem bylo a stále je zajistit ze strany předkladatele materiálu nezbytný servis pro řádný výkon funkce předsedy vlády a předsedy LRV.
--	---	---

zákonů zasílat tyto návrhy předsedovi vlády v listinné podobě. Totéž požadujeme v případě jejich zasílání předsedovi Legislativní rady vlády k projednání v Legislativní radě vlády, v případě zasílání návrhů zákonů a nařízení vlády k projednání ve vládě a v Legislativní radě vlády a v případě zasílání návrhů vyhlášek k projednání v komisích Legislativní rady vlády.

Jenom na okraj upozorňujeme, že pořadí úkonů při předkládání návrhů právních předpisů k projednání ve vládě a v Legislativní radě vlády je stanoveno toliko v případě věcných záměrů zákonů a nikoliv v případě návrhů zákonů, nařízení vlády a vyhlášek.

Tato připomínka je zásadní.

K bodům 31 a 123

V souvislosti s předmětnými novelizačními body upozorňujeme na poněkud nepřiléhavé odůvodnění, které je k nim obsaženo v předkládací zprávě a z něhož nevyplývá nezbytná potřeba tyto novelizační body do novely zahrnout. Je sice vhodné, má-li recipient právního předpisu k dispozici úplné znění již v den nabytí účinnosti právního předpisu, nicméně ani v případě, že má úplné znění k dispozici později, se smysl úplného znění zcela neztrácí (zvláště když úplné znění není právním předpisem, a není proto „náhradou“ právního předpisu, nýbrž slouží jako pomůcka).

Úplné znění zákona se obvykle zpracovává poté, co nabude účinnosti zásadní (rozsáhlá) novela zákona nebo poté, co nabude účinnosti větší počet méně zásadních novel. V druhé z

Po vysvětlení změna na doporučující.

Smyslem navrhované úpravy je smysluplně nastavit časové parametry tak, aby se uživatelí právního předpisu poskytl jeho (oficiální) úplné znění již od prvního dne nabytí účinnosti, jinak vyhlásování úplného znění ve Sbírce zákonů s časovým zpožděním nemá fakticky smysl, neboť neplní svůj informativní účel, a uživatel si v takovém případě pomůže použitím jiných informačních (neoficiálních) zdrojů (např. systém ASPI). Předkladatel musí tedy odpovědně zvažovat, zda jím navrhované zmocnění pro vydání úplného znění má racionální smysl.

	uvedených možností tedy recipient právního předpisu rovněž nemá možnost aplikovat aktuální (novelizované) znění zákona, neboť takový záměr by nutně musel vést k tomu, že by bylo vyhlášováno úplné znění každého zákona poté, co by nabyla účinnosti jeho byť jen krátká a nevýznamná novela. Takový postup by vedl k výraznému nárůstu práce na straně věcných gestorů zákonů a i na straně Legislativní rady vlády, jež by musela všechna tato úplná znění posuzovat z hlediska správnosti znění, jak se tomu ostatně děje doposud. Navrhovaný záměr by podle našeho názoru navíc vedl k tomu, že vzhledem k situaci, kdy jsou zákony často předkládány s minimálními legisvakančními lhůtami (například v případě nutnosti implementovat předpisy práva Evropské unie) by kromě práce na samotné novele zákona musel předkladatel de facto souběžně zpracovávat i jeho úplné znění. Obzvláště u rozsáhlých novel zákonů lze předpokládat, že by se předkladatelé souběžnému zvýšenému pracovního zatížení vyhnuli tím, že by v návrhu novely zákona vůbec zmocnění k vyhlášení úplného znění neuváděli (využili by možnosti, kterou jim bude nově poskytovat čl. 60 odst. 4 - viz novelizační bod 123, tedy zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona nenavrhovat, pokud předpokládají, že doba mezi nabytím platnosti a nabytím účinnosti zákona bude kratší než 45 dnů). Tím by bylo dosaženo záměru přesně opačného, než jaký deklaruje předkladatel změny Legislativních pravidel vlády, tedy namísto zvýšení uživatelského komfortu recipienta právního	
--	---	--

	předpisu, ztížení jeho orientace v právním řádu z důvodu absence úplného znění. S ohledem na výše uvedené požadujeme ponechat stávající pravidla pro vydávání úplných znění. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 58</u> Nevidíme důvod pro nahrazení způsobu číslování článků v novele (z římských na arabská čísla). Jedná se o změnu v dlouhodobé legislativní praxi, která podle našich poznatků navíc nezpůsobuje obtíže. Tvzení předkladatele uvedené v předkládací zprávě, že důvodem navrhované změny je ulehčení při tvorbě právních předpisů, tak nemá opodstatnění. Umožnění nastavení automatizovaného číslování a přečíslování (i s přihlédnutím k negativním jevům spojeným s využíváním tohoto způsobu číslování) jako jeden z dalších důvodů uváděných předkladatelem podle našeho názoru nevyváží záporny navrhované změny, nehledě na to, že běžně používané programy pro tvorbu psaného textu (např. MS Word) umožňují automatické číslování i pomocí římských čísel. Nadto se domníváme, že odlišný způsob číslování článků novely zákona (římská čísla) a ústavního zákona (arabská čísla) má svoje ratio zejména z hlediska jednoznačné vizuelní odlišnosti obou úprav. S ohledem na výše uvedené požadujeme ponechat stávající úpravu. Tato připomínka je zásadní. <u>Nad rámec návrhu</u> 1. Považujeme za vhodné podrobněji upravit	Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy znění čl. 28 odst. 1 LPV. Případná zněna způsobu číslování bude předmětem úpravy v rámci připravované právní úpravy eLegislativy. Po vysvětlení změna na doporučující. Nové formální náležitosti vládních materiálů
--	---	--

	formální náležitosti vládních návrhů zákonů předkládaných k podpisu předsedovi vlády a vkládaných do elektronické knihovny Úřadu vlády České republiky. Stávající znění Legislativních pravidel vlády upravuje toliko náležitosti samotného listinného vyhotovení vládního návrhu zákona předkládaného k podpisu předsedovi vlády, nikoliv však už například obálky, v níž má být toto vyhotovení předkládáno, případně i dalších v obálce obsažených materiálů. Zcela absentuje úprava náležitostí elektronické verze vyhotovení vládního návrhu zákona. Mezi požadavky jednotlivých pracovníků odboru vládní agendy Úřadu vlády České republiky na tyto náležitosti jsou nuance, což ztěžuje bezproblémové naplňování čl. 11 odst. 4 Legislativních pravidel vlády. Požadujeme proto Legislativní pravidla vlády v intencích připomínky upravit. Tato připomínka je zásadní. 2. Praktické zkušenosti ukazují, že lhůta 30 dnů, již je vláda nadána ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, za účelem vyjádření se ke všem návrhům zákonů, není vždy využívána způsobem umožňujícím zainteresovaným ústředním správním úřadům dostat své kompetenci pečovat o náležitou právní úpravu věcí patřících do působnosti České republiky. Domníváme se, že ústřední správní úřady by měly mít k dispozici alespoň jednu třetinu této doby k posouzení návrhů a k tvorbě stanovisek, na základě kterých může vláda kvalifikovaně rozhodnout, včetně jejich	předkládaných Poslanecké sněmovně (dále jen „PSP“, bez ohledu na to, zda se jedná o legislativní nebo nelegislativní návrh, stanovila PSP svým materiálem o způsobu předkládání vládních materiálů; tento materiál PSP byl rozeslán všem ústředním orgánům státní správy a Veřejnému ochránci práv s cílem zajistit dodržování tohoto nového postupu. Po vysvětlení změna na doporučující. Navrhovaná lhůta 5 dnů se zpravidla dodržuje; nicméně navrhované pravidlo týkající se délky lhůty pro stanovisko dotčeného resortu nelze aplikovat plošně, neboť výjimečně, a to podle zadání vlády z časových a někdy i politických důvodů je nezbytné zpracovat stanovisko vlády, které je přílohou návrhu usnesení, téměř obratem.
--	---	--

	aprobace. Požadujeme proto v čl. 20 odst. 2 na konci textu věty první doplnit slova „; tato lhůta nesmí být kratší než 5 pracovních dnů“. Tato připomínka je zásadní. <u>K návrhu usnesení vlády</u> <u>K bodu II/1</u> Písmenem b) se členům vlády a vedoucím ústředních správních úřadů ukládá provést analýzu odkazů na technické normy v právních předpisech spadajících do působnosti jimi řízených úřadů. Není však jasné, co konkrétně má být předmětem analýzy. Teprve z předkládací zprávy vyplývá, že se má jednat o posouzení vhodnosti úpravy odkazů na technické normy obsažené v příloze tohoto usnesení. Doporučujeme proto v usnesení vlády rámec analýzy precizovat v intencích odůvodnění obsaženého v předkládací zprávě. <u>K bodu II/2</u> V souladu se zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, doporučujeme za slova „Úřadu vlády“ vložit slova „České republiky“. <u>K bodu III</u> V bodu III je podle všeho nesprávný odkaz na bod II/2 tohoto usnesení (bod III a bod II/2 jsou nyní přinejmenším formulovány tak, že není zřejmé, co přesně se guvernérovi České národní banky a předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů	Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády. Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády. Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády.
--	---	--

	doporučuje); mělo by jít pravděpodobně o odkaz na bod II/1. Doporučujeme proto odkaz upravit. <u>K předkládací zprávě</u> 1. V části textu označené slovy „K bodům 7 a 8“ doporučujeme z gramatických důvodů slovo „vypouštění“ nahradit slovem „vypouštět“. 2. V části textu označené slovy „K bodu 58“ doporučujeme z gramatických důvodů slovo „záměna“ nahradit slovem „záměny“. 3. V části textu označené slovy „K bodům 61 a 62“ doporučujeme z gramatických důvodů slovo „dohledávání“ nahradit slovem „dohledáváním“. 4. V části textu označené slovy „K bodu 113“ doporučujeme slovo „proto“ vypustit pro nadbytečnost. 5. Na str. 17 je část textu nesprávně označena slovy „K bodům 119 a 119“ (první číslo má být pravděpodobně 117). 6. Doporučujeme odstranit podtržení textu objasňujícího smysl novelizačních bodů 121 a 122. <u>K příloze usnesení vlády</u> <u>K bodu 1</u> Navrhujeme kromě čísla usnesení ze dne 14. prosince 2011 opravit i název usnesení, který zní „o Obecných zásadách pro hodnocení dopadů	Akceptováno úpravou odůvodnění k dotčeným bodům v předkládací zprávě. Akceptováno opravou písařské chyby. Akceptováno opravou písařské chyby. Akceptováno úpravou odůvodnění k dotčenému bodu. Akceptováno opravou označení novelizačních bodů. Akceptováno úpravou textu dotčených novelizačních bodů. Akceptováno úpravou znění novelizačního bodu.
--	--	---

	regulace (RIA) a o změně Legislativních pravidel vlády a Jednacího řádu vlády“, nikoliv „k návrhu Obecných zásad pro hodnocení dopadů regulace (RIA) a návrhu změny Legislativních pravidel vlády a Jednacího řádu vlády“. <u>K bodu 6</u> 1. Článek 4 odst. 4 Legislativních pravidel vlády nově požaduje zohlednit i mezinárodní smlouvy, které dosud nevstoupily v platnost. Zohlednění těchto smluv může být poněkud obtížné, neboť se jedná o mezinárodní smlouvy, které nebyly publikovány (vyhlášeny) ve Sbírce mezinárodních smluv. Z § 5 odst. 1 písm. a) zákona o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv vyplývá, že nabytí platnosti mezinárodní smlouvy je podmínkou pro to, aby byla ve Sbírce mezinárodních smluv vyhlášena. Doporučujeme proto alespoň za slova „v platnost“ doplnit slova „, jsou-li mu známy“. 2. Předmětný bod přináší nově povinnost ve věcném návrhu odůvodnit, že se na danou oblast úpravy nevztahují mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Odůvodňovat neexistenci dopadů mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, nebo judikatury Evropského soudu pro lidská práva, nepovažujeme za důvodné. 3. Dáváme na zvážení, zda je skutečně nutné požadovat po předkladatelích návrhů právních předpisů, aby v případě relevantních	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.
--	---	---

	mezinárodních smluv uváděli, jakým způsobem jsou tyto mezinárodní smlouvy promítnuty do právního řádu, zda byly řádně vyhlášeny a zda k nim Česká republika učinila výhradu či jednostranné prohlášení. Máme za to, že pro posouzení souladu návrhu právní úpravy s těmito smlouvami jsou tyto informace méně podstatné, respektive že by zjištění těchto doplňujících informací mělo být ponecháno na posuzujícím. <u>K bodu 7</u> 1. Vypuštění Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví a finančního arbitra České republiky je odůvodňováno tím, že jejich zájmy v legislativním procesu dostatečně zajistí Ministerstvo průmyslu a obchodu, respektive Ministerstvo financí. V čl. 5 odst. 1 písm. b) Legislativních pravidel vlády však nadále zůstávají jako připomínková místa organizační složky státu, u nichž lze aplikovat stejný postup. Doporučujeme proto provést hlubší revizi uvedeného ustanovení Legislativních pravidel vlády a ponechat v něm jako připomínková místa skutečně pouze ty orgány, u nichž s ohledem na jejich institucionální zakotvení není možné, aby jejich zájmy v legislativním procesu hájily příslušné ústřední správní úřady. 2. Dáváme na zvážení, zda veřejného ochránce práv neuvádět s malým písmenem.	Akceptováno částečně úpravou čl. 5 odst. 1 LPV. K požadované koncepční změně dosavadní úpravy okruhu připomínkových míst však dojde až v souvislosti s přípravou nové právní úpravy eLegislativy. Neakceptováno. Text je v souladu se zákonem č. 349/1999 Sb.,
--	---	--

	<u>K bodům 11 a 12</u> Novelizační body 11 a 12 je třeba přeformulovat, neboť v důsledku jejich stávající formulace se v čl. 7 odst. 1 a 2 Legislativních pravidel vlády utvoří slovní spojení „...ve shodné v listinné...“ (zatímco podle úplného znění by formulace v odst. 1 a 2 měla znít „...ve shodné listinné...“). <u>K bodům 21 a 22</u> V čl. 10 odst. 1 větě první Legislativních pravidel vlády se slovo „vlády“ vyskytuje dvakrát („člen vlády“ a „předsedovi vlády“). Text novelizačního bodu je třeba upravit, protože nyní je formulován tak, že by se slova „ve shodné“ měla vložit za slovo „vlády“ při obou výskytech (zatímco podle úplného znění jen za slova „předsedovi vlády“, tj. při druhém výskytu). Navíc vložit slova „ve shodné“ nestačí, protože se v důsledku takovéto úpravy utvoří slovní spojení „...ve shodné v listinné...“. Doporučujeme proto nahradit slova „v listinné“ slovy „ve shodné listinné“, jak tomu ostatně je v novelizačním bodu 39. Totéž platí pro novelizační bod 22, kde se mění čl. 10 odst. 2 věta druhá (opět dvojí výskyt slova „vlády“: „předsedy Legislativní rady vlády“ a „předsedovi vlády“). <u>K bodu 42</u> Předmětný bod je třeba přeformulovat, neboť v čl. 15 odst. 4 (jedná se o nynější čl. 15 odst. 3) větě druhé Legislativních pravidel vlády se slovo „vlády“ vyskytuje třikrát („předsedy Legislativní rady vlády“, „Úřadu vlády“ a „předsedovi vlády“), zatímco podle	o Veřejném ochránci práv. Akceptováno úpravou znění dotčených novelizačních bodů. Akceptováno úpravou znění dotčených novelizačních bodů. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního bodu.
--	---	--

	přiloženého úplného znění by mělo být zrušeno jen v jednom případě. <u>K bodům 47 a 48</u> Projednávání návrhů vyhlášek pracovními komisemi Legislativní rady vlády, jakkoliv je lze z hlediska zajištění potřebné kvality těchto předpisů považovat za prospěšné, může být s ohledem na ústavně stanovenou kompetenci správních úřadů tyto předpisy vydávat hodnoceno jako sporné. Navrhovaná úprava podle našeho názoru tuto spornost neodstraňuje, spíše naopak, neboť posiluje vliv entity stojící mimo nositele kompetence k vydání vyhlášky na proces vydávání. Doporučujeme proto navrhovanou úpravu zvážit. <u>K bodu 57</u> V souvislosti s tímto novelizačním bodem a snahou předložené novely Legislativních pravidel vlády nahrazovat slovo „platí“ slovy „se použije“ podotýkáme, že v čl. 18 a 19 Legislativních pravidel vlády se také vyskytuje slovo „platí“, aniž by bylo předloženou novelou Legislativních pravidel vlády měněno (nahrazeno). <u>K bodu 59</u> Slovo „počátečním“ doporučujeme z gramatických důvodů nahradit slovem „počátečním“. <u>K bodu 67</u> 1. V souladu s návrhem obsaženým v novelizačním bodě 60 doporučujeme	Neakceptováno. Smyslem navrhované úpravy je zpřesnit postup při přerušení projednávání návrhu vyhlášky; vzhledem k tomu, že orgány LRV posuzují návrhy právních předpisů výlučně z hlediska právního, nikoliv věcného, nelze přijmout názor o vlivu entity stojící mimo nositele kompetence. Způsob a postup posuzování návrhů všech právních předpisů vláda schválila svým usnesením, a proto nositel kompetence k vydání vyhlášky jako člen vlády musí počítat s projednáváním návrhu vyhlášky stanoveným způsobem. Akceptováno úpravou znění dotčených článků LPV. Akceptováno opravou písařské chyby. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního
--	---	--

	v navrhovaném čl. 31 odst. 1 písm. f) před slovo „výjimečně“ vložit slovo „zcela“. 2. Slovo „něž“ doporučujeme z gramatických důvodů nahradit slovem „než“. <u>K bodům 69 a 93</u> Navrženým pozměněním čl. 38 odst. 1 Legislativních pravidel vlády se pro nově navrhované zákony zabraňuje tomu, aby byla vyhláška vydána dvěma (nebo více) ministerstvy společně. Považujeme za vhodné tuto možnost zachovat, aby prováděcí předpisy v takovýchto případech nemusely mít formu nařízení vlády. Upozorňujeme, že ještě v metodickém materiálu „Příprava návrhů právních předpisů – Praktická pomůcka pro legislativce“ z roku 2010 (zveřejněna na internetových stránkách vlády) je jako přípustná varianta uváděno vydání společné vyhlášky dvou dotčených ministerstev a dokonce i vydávání prováděcích právních předpisů „v dohodě“ dvou či více ministerstev nebo jiných ústředních správních úřadů (str. 86 poslední odrážka a str. 96-98, bod 10 zmíněného metodického materiálu). Přinejmenším při přijetí změny Legislativních pravidel vlády v podobě předložené předkladatelem by bylo nutné metodický materiál upravit. <u>K bodu 80</u> S ohledem na požadavek samotných Legislativních pravidel vlády používat cizích slov jen výjimečně, jsou-li součástí užívané právní terminologie, nebo	bodů. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV a souvisejícího čl. 38 odst. 1 LPV. Vysvětleno. Nahrazení pojmu „indikativní“ odkaz jiným vhodnějším
--	--	--

	užívá-li se jich běžně v jazyce upravovaného oboru a nelze je dost vhodně nahradit českým pojmem (čl. 40 odst. 3), doporučujeme zvážit náhradu slova „indikativní“ vhodnějším českým pojmem. <u>K bodu 84</u> Upozorňujeme, že v předmětném bodu je nesprávně uvedeno, že v čl. 47 odst. 4 (nynější odst. 3) Legislativních pravidel vlády se novelizace týká věty první. Podle vyznačení změn v úplném znění se jedná o větu druhou. Doporučujeme provést úpravu ve smyslu uplatněné připomínky. <u>K bodu 88</u> Kromě změny odkazu z odst. 3 na odst. 4 je v úplném znění naznačena ještě jedna změna v čl. 48 odst. 3 Legislativních pravidel vlády (nahrazení slov „samostatné řádce“ slovy „samostatném řádku“); tato změna však není zahrnuta do žádného novelizačního bodu. Doporučujeme ji proto doplnit. <u>K bodu 100</u> V souladu s obecným cílem této novely Legislativních pravidel vlády by v textu novelizačního bodu mělo být slovo „platí“ nahrazeno slovy „se použijí“. <u>K bodu 107</u> V souvislosti s tímto novelizačním bodem je třeba upravit úplné znění, kde je v čl. 53 odst. 3 uvedeno slovo „(jejím)“ místo správného slova „(jejího)“.	českým pojmem by v tomto případě nebylo vhodné z důvodu běžného používání tohoto pojmu v odborné veřejnosti. Jeho případné nahrazení pojmem jiným by paradoxně bylo matoucí. Navíc podle čl. 40 odst. 3 LPV lze použít cizích slov běžných v jazyce upravovaného oboru, což je tento případ. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního bodu. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního bodu. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního bodu.
--	---	---

	<u>K bodu 108</u> Vázání nabytí účinnosti právního předpisu na nabytí účinnosti jiného právního předpisu může být v některých případech praktické, zvláště v případě stanovení okamžiku nabytí účinnosti prováděcích právních předpisů v návaznosti na nabytí účinnosti prováděného zákona, případně tehdy, jestliže se právě účinnost onoho „jiného právního předpisu“ odkládá. Při nemožnosti takto vázat nabytí účinnosti by musely být zvláště novelizovány i právní předpisy, jejichž nabytí účinnosti je takto na nabytí účinnosti jiného právního předpisu závislé. Navíc obdobnou situací je vázání účinnosti zákona na vstup v platnost mezinárodní smlouvy pro Českou republiku [srov. § 10 zákona č. 213/2011 Sb., o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice)], což se novelou Legislativních pravidel vlády nijak nemění. Novelizační bod 108 navrhuje vypustit. <u>K bodu 112</u> Zrušením věty třetí se zamezuje provádět totožné změny ve více ustanoveních jedním novelizačním bodem, čímž dojde k enormnímu zvýšení počtu novelizačních bodů, a tím i ke zvýšení rozsahu normativního textu předkládaných návrhů právních předpisů. Odůvodnění poukazující na zpřesnění a odstranění chybovosti v předmětných novelizačních bodech nedává absolutní záruku, že k obdobné chybovosti nemůže dojít i po rozdělení změn do jednotlivých novelizačních bodů. S ohledem na výše uvedené doporučujeme	Akceptováno vypuštěním navrhované úpravy. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.
--	---	--

	ponechat stávající úpravu. <u>K bodu 113</u> Navrhovaná změna, která přináší novou výjimku z obecné praxe, je podle našeho názoru nadbytečná. Vložení nového znění § 1 lze provést za pomoci již užívaných postupů. Zamýšlené změny by tedy ve shodě s již používaným postupem bylo možné dosáhnout tím, že nový text bude vložen do stávajícího § 1 (například slovy „§ 1 zní: „...“.“) a dikce stávajícího § 1 se přesune do nově vkládaného § 1a (například slovy „za § 1 se vkládá nový § 1a, který zní: „...“.“). Navrhujeme proto předmětný bod vypustit. <u>K bodu 124</u> V souvislosti s tímto novelizačním bodem upozorňujeme, že v čl. 61 odst. 3 písm. b) nebylo zrušeno slovo „právního“, a proto není respektována legislativní zkratka zavedená v čl. 10 odst. 3 Legislativních pravidel vlády (resp. v novelizačním bodu 23 této novely Legislativních pravidel vlády). Doporučujeme provést náležitou úpravu. <u>K bodu 137</u> Novelizační bod doporučujeme formulovat tak, že slovo „se“ se nahrazuje slovy „s dosud platným“ (jak je to ostatně naznačeno v úplném znění). <u>K bodu 139</u> V nově znějícím čl. III bodu 2 přílohy č. 5 doporučujeme ve třetí větě za slovo „záznamy“	Neakceptováno. Smyslem navrhované úpravy je umožnit pouze v případě § 1, a to zejména ve vazbě na právo EU (požadavky čl. 48 LPV), před stávající § 1 vložit nový § 1, se zavádí pravidlo, že pouze v takovém případě lze původní § 1 přečíslovat a označit jej jako § 1a. Smyslem úpravy je zjednodušit stávající praxi. Akceptováno úpravou znění čl. 61 odst. 3 písm. b) LPV. Akceptováno úpravou znění dotčeného novelizačního bodu.
--	---	--

	vložit slova „, existují-li,“. Přesněji se tím vyjádří předkládací zprávou zmíněný stav, kterého má být předloženou změnou Legislativních pravidel vlády dosaženo, tedy že zařazení návrhu zákona na program jednání schůze vlády není podmíněno předložením záznamu o výsledku konzultace s výborem pro evropskou integraci Poslanecké sněmovny, když výslovné ustanovení o možnosti předsedy vlády stanovit jinak se zrušuje. <u>K platnému znění s vyznačením navrhovaných změn</u> 1. V čl. 45 odst. 4 doporučujeme slovo „upravavujícím“ z gramatických důvodů nahradit slovem „upravujícím“. 2. Z úplného znění vyplývá, že v čl. 57 odst. 4 písm. g) Legislativních pravidel vlády má dojít ke změně, aniž je v novele Legislativních pravidel vlády obsažen odpovídající novelizační bod. 3. V příloze č. 5 doporučujeme opravit číslování odstavců v čl. II a III. <u>Nad rámec návrhu</u> <u>Obecně</u> Doporučujeme zvážit nahrazení slov „ústřední orgán státní správy“ slovy „ústřední správní úřad“, protože dikci „správní úřad“ užívá Ústava České republiky ve svém čl. 79. <u>K čl. 5 odst. 1</u>	Neakceptováno. Z logiky věci lze přiložit pouze existující záznamy, a proto navrhovaná úprava je nadbytečná. Akceptováno úpravou platného znění. Akceptováno úpravou platného znění. Akceptováno úpravou přílohy č. 5 k LPV. Neakceptováno. Slovní spojení „ústřední orgán státní správy“ odpovídá nejenom dikci tzv. kompetenčního zákona, ale i jiným
--	--	---

seznamovat s ohledem na jeho postavení, podnikání, zaměstnání atd. „Citizen summary“ by pak následně bylo možné zveřejňovat např. spolu s legislativním návrhem v systému eKLEP, v informačních systémech Poslanecké sněmovny a Senátu, a zejména spolu se stejnopisem Sbírky zákonů v systému internetových stránek Ministerstva vnitra, případně na Portálu veřejné správy v sekci „Zákony“ vedle nově vyhlašovaných právních předpisů. Tvorba „Citizen summary“ je praxí obvyklou například ve Velké Británii a k její implementaci přistupuje řada evropských zemí včetně Evropské unie samotné. Jeho zavedení do legislativního procesu předpokládá i věcný záměr právní úpravy Sbírky zákonů a mezinárodních smluv a elektronické tvorby právních předpisů, který vláda schválila svým usnesením č. 554 ze dne 4. srpna 2010. Zákonnou implementaci této povinnosti bylo nezbytné s ohledem na problémy s financováním projektů e-Sbírka a e-Legislativa prozatím odložit, nicméně s ohledem na neustále se zhoršující postavení adresáta práva a neodvislost od technického řešení e-Legislativy lze považovat za žádoucí její zavedení v rámci Legislativních pravidel vlády s předstihem alespoň pro vládní legislativu. Nepředpokládáme navýšení administrativní zátěže, neboť podklady nezbytné k vypracování ze své podstaty stručného „citizen summary“ představují již na základě stávající právní úpravy zpracovávané odůvodnění, důvodové zprávy a předkládací zprávy.

S ohledem na uvedené navrhuje do výše

	uvedených ustanovení vložit následující písmeno „x) obecně srozumitelný popis východisek právní úpravy, předmětu právní úpravy, okruhu nejvýznamnějších subjektů dotčených navrhovanou právní úpravou a zásadních změn, které přináší“. <u>K čl. 15 odst. 8</u> Poslední větu ustanovení navrhuje s ohledem na často se vyskytující chyby v publikačním procesu uvést ve znění: „K žádosti se přiloží 2 vyhotovení nařízení vlády v listinné podobě, jedno podepsané vlastnoručně a jedno vyhotovení se strojově vypsány tituly a jmény.“. <u>K čl. 16 odst. 15</u> Větu druhou navrhuje s ohledem na často se vyskytující chyby v publikačním procesu uvést ve znění: „K žádosti se připojí 2 vyhotovení schválené vyhlášky v listinné podobě, jedno opatřené za textem vyhlášky vlastnoručním podpisem člena vlády nebo vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy a jedno vyhotovení se strojem vypsány tituly a jmény.“. <u>K příloze č. 2</u> Ve vzoru nařízení vlády (příloha č. 2) by s ohledem na často se vyskytující chyby v publikačním procesu měla být u podpisu uvedena slova „Předseda vlády:“ a „Ministr: (uvede se resort, za který nařízení vlády ministr podepisuje)“. <u>K příloze č. 3</u>	Neakceptováno. Dosud platný způsob nečiní problémy. Podrobná úprava náležitostí nařízení vlády zasílaného redakci Sbírky zákonů bude předmětem připravované úpravy eLegislativy. Neakceptováno. Dosud platný způsob nečiní problémy. Podrobná úprava náležitostí nařízení vlády zasílaného redakci Sbírky zákonů bude předmětem připravované úpravy eLegislativy Neakceptováno. Dosud platný způsob nečiní problémy. Podrobná úprava náležitostí nařízení vlády zasílaného redakci Sbírky zákonů bude předmětem připravované úpravy eLegislativy
--	--	--

	Ve vzoru vyhlášky (příloha č. 3) by s ohledem na často se vyskytující chyby v publikačním procesu měla být u podpisu uvedena slova „Ministr:“ nebo „Předseda:“. <u>K příloze č. 4</u> Ve vzoru úplného znění (příloha č. 4) by s ohledem na často se vyskytující chyby v publikačním procesu měla být u podpisu uvedena slova „Předseda vlády:“.	Neakceptováno. Dosud platný způsob nečiní problémy. Podrobná úprava náležitostí nařízení vlády zasílaného redakci Sbírky zákonů bude předmětem připravované úpravy eLegislativy Neakceptováno. Dosud platný způsob nečiní problémy. Podrobná úprava náležitostí nařízení vlády zasílaného redakci Sbírky zákonů bude předmětem připravované úpravy eLegislativy.
Ministerstvo obrany	<u>K návrhu usnesení</u> Upozorňujeme na zřejmou nesprávnost v bodu III., kde místo „postupovat podle bodu II/2 tohoto usnesení“ má být uvedeno „podle bodu II/1 a), b) tohoto usnesení“.	Akceptováno opravou písařské chyby.
Úřad vlády České republiky (vedoucí Úřadu vlády)	<u>K návrhu přílohy usnesení vlády (Změny legislativních pravidel vlády):</u> 1. K bodu 75 – ve větě druhé navrhovaného nového znění čl. 44 odst. 1 doporučujeme doplnit čárku za slovo „poprvé“. 2. K bodu 119 - v první větě navrhovaného nového znění čl. 57 odst. 5 doporučujeme doplnit čárku za slovo „neobsahuje“. 3. K bodu 116 – doporučujeme vynechat mezeru za uvozovkou před slovem „číslo“. 4. K bodu 139 – v čl. I navrhovaného nového	Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno.

	11. V čl. 5 odst. 1 písm. f) doporučujeme vypustit mezeru na konci ustanovení před čárkou.	Akceptováno.
	12. Za čl. 5 odst. 7 doporučujeme odstranit nadbytečnou mezeru (řádek).	Akceptováno.
	13. V čl. 40 odst. 1 doporučujeme vypustit mezeru na konci ustanovení před tečkou.	Akceptováno.
	14. V čl. 44 odst. 1 doporučujeme doplnit čárku za slovo „poprvé“.	Akceptováno.
	15. V čl. 53 odst. 3 doporučujeme vypustit mezeru za uvozovkou před slovem „prvním“.	Akceptováno.
	16. V čl. 55 odst. 4 větě třetí doporučujeme vypustit mezeru před středníkem a v poslední větě vypustit mezeru mezi uvozovkou a tečkou.	Akceptováno.
	17. V čl. 56 odst. 1 v poslední větě doporučujeme odstranit jednu ze dvou mezer před slovem „číslo“.	Akceptováno.
	18. V čl. 56 odst. 3 v poslední větě doporučujeme doplnit mezeru za slovo „věta“ před uvozovky a doplnit tečku na konec ustanovení za uvozovkami.	Akceptováno.
	19. V čl. 57 odst. 5 v první větě doporučujeme doplnit čárku za slovo „neobsahuje“ a doplnit tečku na konec ustanovení za uvozovkami.	Akceptováno.
	20. V čl. 65 odst. 2 doporučujeme vypustit mezeru před středníkem a odstranit jednu ze dvou teček na konci ustanovení.	Akceptováno.
	21. V čl. 70 odst. 2 doporučujeme vypustit mezeru před tečkou na konci ustanovení a odstranit	Akceptováno.

	jednu ze dvou teček na konci ustanovení. 22. V čl. 71 doporučujeme vypustit mezeru před čárkou za slovním spojením „odstavec 4 písm. b)“. 23. V čl. 73 odst. 2 doporučujeme vypustit mezeru před tečkou na konci ustanovení. 24. V Příloze č. 5 doporučujeme opravit číslování odstavců v jednotlivých člancích a uvést nadpisy tučně (v návrhu změn Legislativních pravidel je uvedeno správně). 25. V čl. I Přílohy č. 5 doporučujeme slovní spojení „ustanovením nařízením EU“ nahradit slovním spojením „ustanovením nařízení EU“. 26. V čl. II odst. 2 (dle opraveného číslování) Přílohy č. 5 doporučujeme doplnit čárku za slovní spojení „podle části I“. V Rozdílové tabulce Přílohy č. 5 doporučujeme ve čtvrtém sloupci v druhém řádku odstranit tečku za slovem „bod“.	Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno. Akceptováno.
Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví	<u>K čl. 5 odst. 1 písm. b)</u> požadujeme ponechat Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (dále jen „ÚNMZ“) jako obligatorní připomínkové místo ohledně věcných záměrů návrhů zákonů a to zejména vzhledem k narůstajícímu množství „technických“ právních předpisů. Role ÚNMZ v této oblasti bude značně posílena doplněním čl. 45	Vysvětleno.

	Legislativních pravidel o osmý odstavec a rovněž z tohoto důvodu by bylo vypuštění úřadu z připomínkových míst nesystémové. Tato připomínka je zásadní. <u>K čl. 45 odst. 8</u> Požadujeme upravit čl. 45 odst. 8 takto: „(8) Odkazuje-li se při stanovení technických požadavků v právním předpisu na českou technickou normu, jinou technickou normu nebo technický dokument mezinárodní, popřípadě zahraniční organizace nebo jiný technický dokument, který obsahuje podrobné technické požadavky (dále jen „technická norma“), použije se přednostně indikativní odkaz. V tomto případě je třeba v právním předpisu výstižně definovat základní technické požadavky a zároveň uvést, že se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s určenou normou nebo její částí, definovanou v § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, která obsahuje podrobné technické požadavky. Shoda s určenou technickou normou je jedním ze způsobů, jak prokázat splnění základních technických požadavků. Určená norma v tomto případě konkretizuje obecný, souhrnný právní požadavek. Tyto požadavky však mohou být splněny i jiným technickým řešením garantujícím stejnou nebo vyšší úroveň ochrany oprávněného zájmu. Určené normy a jejich změny se oznamují ve Věstníku ÚNMZ.	Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV(nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění navrhované změny v předkládací zprávě.
--	--	--

	Není-li možné využít indikativního odkazu, odkáže se na technickou normu v právním předpisu formou výlučného odkazu a tato skutečnost se odůvodní v důvodové zprávě. Tímto se stane technická norma nebo její část pro účely právního předpisu závaznou a její používání se stane povinné. Zároveň se stanoví způsob, jakým bude odkazovaná technická norma zpřístupněna veřejnosti v souladu s Nálezem Ústavního soudu České republiky č. 40/08 ze dne 26. 05. 2009. Technickou normu, na kterou se v právním předpisu odkazuje formou výlučného odkazu, je nutné jednoznačným způsobem identifikovat a to uvedením označení spolu s datem vydání a úplným názvem technické normy v textu právního předpisu nebo v poznámce pod čarou.“ Tato připomínka je zásadní. <u>K čl. 47 odst. 2</u> Požadujeme doplnit v čl. 47 odst. 2 před slova „a odkazů na technické normy“ slovo „výlučných“. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Úpravou znění čl. 45 odst. 8 (nově čl. 45a LPV) se stala připomínka bezpředmětnou.
Český telekomunikační úřad	<u>K bodu 80 (čl. 45 odst. 8)</u> V tomto článku je popsáno, jakým způsobem odkazovat na technické normy. Domníváme se, že v tomto článku uvedené formulace připouštějí řadu výkladů a nepovedou k jednotnosti odkazů na technické normy, která je cílem tohoto ustanovení.	Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění v předkládací zprávě.

	Považujeme za vhodné doplnit tento článek o příklady zde uvedených způsobů odkazů obdobně, jako je tomu na jiných místech Legislativních pravidel – např. čl. 52, 53, 55, 56, 57 a další. <u>Odůvodnění:</u> V oblasti elektronických komunikací je používána řada technických norem Evropského ústavu pro telekomunikační normy (ETSI), který se zabývá tvorbou harmonizovaných evropských norem pro obory telekomunikací a radiokomunikací a s nimi související problematikou a dále technickými charakteristikami pozemních a kosmických bezdrátových služeb a systémů. Dále jsou to technické normy Mezinárodní telekomunikační unie (ITU - International Telecommunication Union), jejíž experti připravují technické specifikace pro telekomunikační systémy, sítě a služby. V oblasti poštovních služeb je používáno českých technických norem, např. ČSN-EN vyjadřující kvalitu služby - měření přepravní doby služeb mezi koncovými body pro jednotlivé prioritní zásilky a zásilky první třídy. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodům 9 a 10 (čl. 5 odst. 7)</u> Tyto novelizační body nejsou promítnuty do článku	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	---	--

	16 odst. 1 a 5 o připomínkovém řízení k návrhu vyhlášky. Znamenalo by to, že k návrhu vyhlášky je možno uplatnit zásadní připomínky bez ohledu na působnost připomínkujícího správního úřadu a dále, že zde neplatí premisa neuplatnění připomínek marným uplynutím lhůty pro jejich sdělení. Doporučujeme vyjasnit. <u>K bodu 131 (čl. 70)</u> Pod označení čl. 70 se vkládá nadpis Souhrnná citace několika paragrafů (článků). V platném znění Legislativních pravidel vlády s vyznačením navrhovaných změn je uveden nadpis <i>Souborná citace několika paragrafů</i>. Doporučujeme uvést do souladu.	Akceptováno úpravou platného znění.
Národní bezpečnostní úřad	<u>K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)</u> Požadujeme vypuštění slov „ z hlediska své působnosti“. <u>Odůvodnění:</u> Navrhovanou změnou dojde k výraznému omezení možnosti uplatnit zásadní připomínky. Jakkoli chápeme snahu předkladatele o redukci zásadních připomínek uplatňovaných k jednotlivým návrhům právních předpisů ze strany připomínkových míst, tak zvolené řešení nepovažujeme za správné. Navržená změna ve svém důsledku znamená rezignaci na transparentní proces tvorby právních předpisů, neboť připomínkové místo by nově	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

	nemohlo uplatnit zásadní připomínku k věcnému řešení, pakliže by nespadlo do oboru jeho působnosti. Takovou připomínku by pak mohlo uplatnit jen v obecné poloze, resp. ve formě obecné připomínky, která má doporučující charakter a kterou v praxi mnoho připomínkových míst ani nevypořádává. Předkladatel by tak na jedné straně sice nebyl vystaven záplavě připomínek označených jako zásadní, ale na straně druhé přezkum věcné správnosti zvoleného řešení by byl výrazně omezen a přesunul by se do úrovně pracovních komisí, resp. samotné Legislativní rady vlády. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 93 (čl. 49 odst. 2)</u> Požadujeme nový text čl. 49 odst. 2 vypustit a v té souvislosti požadujeme rovněž modifikaci bodu 69 tak, aby byl zachován současný stav. <u>Odůvodnění:</u> Nově zaváděné pravidlo, podle kterého lze vydat vyhlášku k provedení zákona jen v návaznosti na zákonem stanovenou působnost jednoho konkrétního ústředního správního úřadu povede podle našeho názoru ke zvýšení administrativní zátěže vlády. Pro opodstatněnost navrhovaného řešení nevidíme žádný věcný důvod. V dosavadní praxi nebyl při aplikaci stávající úpravy – vydání vyhlášky po projednání s jiným resortem nebo po dohodě více resortů – zaznamenán výraznější problém. Navrhovaná změna navíc není co do věcného řešení dostatečně odůvodněna ani v důvodové zprávě.	Akceptováno částečně úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV a souvisejícího čl. 38 odst. 1 LPV.
--	--	---

	Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 112 (čl. 55 odst. 1)</u> Doporučujeme ponechat současnou dikci ustanovení čl. 55 odst. 1 a navrhované zrušení textu věty třetí nezavádět. <u>Odůvodnění:</u> Navrhované řešení povede jen k výraznému nárůstu novelizačních bodů, bodové znění nebude přehlednější a nezamezí se jím v chybovosti při legislativním zpracování textu.	Akceptováno úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.
Český statistický úřad	<u>K bodům 3 (čl. 4 odst. 1 písm. f), 17 a 18 (čl. 9 odst. 2 písm. a) a b) a 36 (čl. 14 odst. 1 písm. e)</u> V čl. 4 odst. 1 písm. f) se slova „rovnosti mužů a žen, je-li hlavním předmětem navrhované právní úpravy úprava postavení fyzických osob“ nahrazují slovy „zákazu diskriminace“ a slova „členěných na muže a ženy“ se zrušují. Nepovažuje se za vhodné vypouštět v textu slova „je-li hlavním předmětem navrhované právní úpravy úprava postavení fyzických osob“, popřípadě je možné vypustit pouze slovo „hlavním“. Pokud se bude povinnost zařazovat do odůvodnění všech právních předpisů zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení z hlediska zákazu diskriminace, bude často taková pasáž formální a zbytečná, protože řada právních předpisů nemá s daným problémem žádnou	Neakceptováno. Navrhovaná úprava je ve srovnání s dosavadním stavem, který se omezuje pouze na diskriminaci z důvodu pohlaví; výrazně se tak rozšiřuje pojmání nediskriminačního přístupu i na jiné aspekty, rovnost mužů a žen nevyjímá. Uváděnou argumentaci o formálním přístupu ke zhodnocení dopadů podle nového kritéria lze obdobně aplikovat i na současnou úpravu.

	souvislost. <u>K bodům 4</u> (čl. 4 odst. 1 písm. g), <u>19</u> (čl. 9 odst. 2 písm. h) a <u>37</u> (čl. 14 odst. 1 písm. f) Obdobně jako u předchozího bodu. Nově zařazovaný bod o zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů by se měl týkat jen případů právních předpisů, pokud je předmětem navrhované právní úpravy postavení fyzických osob. <u>K bodu 9</u> (čl. 5 odst. 7) Doplnění ustanovení o omezení, podle něhož bude možné označit připomínku jako zásadní jen v případě, že je podstatná pro příslušné připomínkové místo jen „z hlediska své působnosti“ je značnou degradací připomínkového řízení. Dá se předpokládat, že připomínková místa uvedená v příslušných ustanovení legislativních pravidel disponují týmy kvalifikovaných právníků a jiných odborníků zastřešených hlavou úřadu, které by se měly k návrhům právních předpisů vyjadřovat v plné šíři, a pokud v nich spatřují nedostatky, neměly by být limitováni působností svého resortu. Tato připomínka je zásadní. Stejná připomínka se vztahuje i na čl. 13 odst. 5 týkající se nařízení vlády a zejména na čl. 8 odst. 6 k návrhům zákona, v nichž jsou m. j. odkazy na použití čl. 5 odst. 7. V materiálu není	Vysvětleno. Jde o nové kritérium, které se musí aplikovat u všech právních předpisů, nejen u těch, na které má dopadat podle názoru předkladatele. Ve snaze objektivizace přístupu a zamezení subjektivnímu pohledu předkladatele na upravovanou materii, musí pravidlo dopadat na všechny právní předpisy. Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.
--	--	---

	uvedeno vypovídající zdůvodnění navržené limitace. <u>K bodu 62 (čl. 28 odst. 7)</u> Vzhledem k tomu, že v návrhu změn legislativních pravidel se četné úpravy projevují v dělení dosavadního textu na samostatné články, domníváme se, že zrušovací ustanovení zmiňované v doplněné větě čl. 28 odst. 7 by již svou povahou mělo být uvedeno v samostatném odstavci. <u>K bodu 93 (čl. 49 odst. 2)</u> Nově je navrhován v čl. 49 odst. 2 ve znění „Nelze navrhnout zmocňovací ustanovení, které předpokládá vydání vyhlášky například „v dohodě s jiným orgánem“ nebo „po projednání s jiným orgánem“; v takovém případě musí zmocňovací ustanovení stanovit, že se vydá nařízení vlády“. Taková nová úprava nekoresponduje s platným zněním § 10 odst. 1 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, („Program statistických zjišťování stanoví Český statistický úřad vyhláškou, kterou vypracovává v součinnosti s ministerstvy a jinými správními úřady...“) a nevyhovovala by ani v případě změny, případně přijetí nového zákona o státní statistické službě. Obdobně je tomu tak v rámci působnosti ČSÚ v případě zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, (§ 319 odst. 2 a 4), kdy je ČSÚ zmocněn	Neakceptováno. Upravovaná problematika se přímo týká případů novely více předpisů, která je obsažena v odstavci 7. Akceptováno úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV a souvisejícího čl. 38 odst. 1 LPV. Navrhovaná úprava formulace zmocnění v zákoně k vydání prováděcího právního předpisu (vyhlášky) se bude vztahovat na nové případy do budoucna, a z důvodu retroaktivity se pochopitelně netýká již existujících zmocnění na vydání vyhlášky „po dohodě“ s jiným orgánem, který z hlediska ústavní úpravy může vydávat prováděcí právní předpisy.
--	---	--

	k vydání vyhlášek po dohodě s Ministerstvem financí. ČSÚ považuje doplnění legislativních pravidel o výše uvedené ustanovení za nadbytečné, neboť bez zmocnění v zákoně, že je některé specifické oblasti třeba upravovat prováděcím předpisem v součinnosti či dohodě s jiným odborným resortem, nelze takový právní předpis odpovědně a odborně fundovaně vytvořit. <u>K bodům 116 a 117 (čl. 56)</u> Texty zrušovacích ustanovení uváděné v legislativních pravidlech nepostihují všechny v legislativní praxi se vyskytující možnosti. Konkrétně v případě ČSÚ se stává, že z platné vyhlášky o Programu statistických zjišťování na příslušný rok, která je přijímána každoročně, je v průběhu roku potřeba jednotlivé statistické zjišťování, které je uváděno pod specifickým označením v některé z příloh vyhlášky, zrušit. Těmto případům neodpovídá žádný z uváděných vzorů zrušovacích ustanovení, což zavdává důvod k často protichůdným návrhům na znění takového předpisu v různých fázích jeho projednávání. Z toho důvodu by ČSÚ uvítal, kdyby článek 56 byl doplněn o ustanovení v tom smyslu, že v případech právních předpisů s atypickými přílohami, se postupuje jiným vhodným způsobem.	Vysvětleno. Navrhovaná úprava nového znění odstavce 3 se z materiálu vypouští.
--	--	---

Úřad pro ochranu osobních údajů	<u>Obecně</u> ÚOOÚ oceňuje, že předkladatel zohlednil 10. zásadní připomínku ÚOOÚ k novým obecným zásadám pro hodnocení dopadů regulace (RIA) a změně Legislativních pravidel vlády a Jednacího řádu vlády, čj. LZV-7918/11-3/ZVA – povinné vyhodnocování souladu osnovy s ochranou soukromí a osobních údajů. Upozorňuje na to, že kdyby některé připomínkové místo chtělo tyto normy zrušit, že se tím dostává do rozporu s ÚOOÚ. Legislativní pravidla by měla vyřešit komplikovanou otázku novelty, kdy se Ústavní soud tváří, že jednou to právní předpis je, jindy naopak, že to právní předpis není. Novelty by neměly být samostatně zrušovány, neboť tím se derogační ustanovení stává krajně nepřehledným a valného smyslu to nemá. Za úvahu rovněž stojí po vzoru jiných zemí ukončit praxi přečíslovávání odstavců a písmen. Je-li odstavec zrušen, měla by po něm zůstat mezera; je-li vkládán nový odstavec, měl by být odlišen písmenem, např. (4a), aby odkazování zůstalo trvalým. To samé platí pro písmena. <u>K bodu 6 (čl.4 odst. 4)</u> Slova „nevstoupily v platnost“ se nahrazují slovy „nenabyly účinností“.	Vzato na vědomí. Akceptováno upravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV.
---------------------------------	---	---

	<u>Odůvodnění:</u> Zatímco u právních předpisů právní čeština důsledně odlišuje mezi platností a účinností, do mezinárodních smluv toto rozlišování z neznámého důvodu neproniklo, ačkoliv dříve bylo celkem obvyklé. Příkladem je článek 21 smlouvy mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní, která byla vyhlášena pod č. 414/1922 Sb. z. a n., čl. 20 smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců, která byla vyhlášena pod č. 211/1926 Sb. z. a n. nebo čl. 29 odst. 2 úmluvy MOP č. 129 o inspekci práce v zemědělství, 1969, která byla vyhlášena pod č. 20/2012 Sb. m. s. To je nezbytné napravit. <u>Za bod 35 se vkládá nový bod 35a,</u> který zní: „V čl. 14 a na všech ostatních místech se slova „odůvodnění“ nahrazuje slovy „důvodová zpráva“. V čl. 16 odst. 4 a na všech ostatních místech se slova „odůvodnění“ nahrazuje slovy „důvodová zpráva“.“ <u>Odůvodnění:</u> Není důvodu lišit vysvětlení potřebnosti právních norem v zákoně a podzákoných předpisech. Praxe toto rozlišování zhusta nerespektuje. <u>Za bod 44 se vkládá nový bod 44a,</u> který zní: „V čl. 16 odst. 5 se slova „a 6“ nahrazují	Neakceptováno. Není žádný racionální důvod pro navrhovanou změnu, v praxi toto odlišné pojmenování nečiní problémy, naopak případná změna by se mohla projevit ve zvýšené chybovosti předkládaných návrhů. Předložený námět lze vzít v úvahu při koncipování nové právní úpravy eLegislativy. Akceptováno úpravou znění čl. 16 odst. 5 LPV.
--	---	---

	slovy „až 11“. <u>Odůvodnění:</u> Vzhledem k tomu, že počet vyhlášek se stále více rozšiřuje, měly by být předmětem standardního legislativního procesu, jak se ostatně v praxi obvykle děje. <u>Za bod 57 se vkládá nový bod 57a,</u> který zní: „V čl. 25 odst. 1 se slova „s výjimkou novely,“ zrušují. <u>Odůvodnění:</u> Není praktického důvodu, proč by se téměř každá novela měla členit na části. Ke strukturaci novely slouží články. <u>Za bod 57a se vkládá nový bod 57b,</u> který zní: „V čl. 27 a násl. se slovo „čl.“ nahrazuje slovem „článek“. <u>Odůvodnění:</u> Známým nesouladem evropských (především Manual of precedents for acts established within the Council of the European Union,¹ p. 86) a českých legislativních pravidel je, že v českých se článek vždy zkracuje. <u>Za bod 62 se vkládá nový bod 62a,</u> který zní: „V čl. 29 odst. 1 se za slova „může být“ vkládají slova „výjimečně“. Věta druhá se zrušuje.“	Neakceptováno. Pravidla pro členění novely obsahuje čl. 28 LPV. Není žádný důvod pro změnu dosavadní praxe, která nečiní žádné problémy. Neakceptováno. Otázka způsobu vyjadřování článku bude řešena koncepčně až v souvislosti s přípravou nové právní úpravy eLegislativy. Neakceptováno. Současná úprava vyhovuje požadavku přehlednosti
--	---	--

	<u>Odůvodnění:</u> Přílohy by měly být používány zcela výjimečně; není důvodu normy nezahrnout přímo do normativního textu. Při dnešním stavu polygrafie není důvodu, aby grafická znázornění, kresby nebo mapy byly vykazovány toliko do příloh. <u>Za bod 67 se vkládá bod 67a,</u> který zní: „V čl. 32 odst. 1 písm. a) se slovo „o“ nahrazuje slovem „kterým“.“ <u>Odůvodnění:</u> Nadpis zákona a prováděcího předpisu by měl být odlišitelný na první pohled. <u>Za bod 67a se vkládá bod 67b,</u> který zní: „V čl. 33 odst. 1 písm. a) se slovo „o“ nahrazuje slovem „kterou“.“ <u>Odůvodnění:</u> dtto <u>Za bod 70 se vkládá nový bod 70a,</u> který zní: „V čl. 39 se na konci odstavce 2 doplňuje věta: „Každý odstavec obsahuje zpravidla pouze jednu větu.“.“ <u>Odůvodnění:</u> Když byly odstavce zaváděny (ještě v podobě nečíslovaných aliněí), obsahovaly pouze jednu větu. Časem byla tato chvályhodná praxe	právního předpisu a nečiní v praxi žádné problémy,. Proto není žádný racionální důvod pro navrhovanou změnu. Neakceptováno. Na první pohled se právní předpisy odlišují zejména svým názvem - zákon, nařízení vlády nebo vyhláška. Neakceptováno. Na první pohled se právní předpisy odlišují zejména svým názvem - zákon, nařízení vlády nebo vyhláška. Neakceptováno. Navrhované pravidlo by nebylo možné v praxi vůbec aplikovat a vedlo by k celé řadě zbytečných problémů. V právních předpisech kodexového typu, z poslední doby lze uvést občanský zákoník, jejichž „životnost“ a přístup k využívání ze strany recipientů je kvalitativně jiné, než u jiných právních předpisů, se toto pravidlo již aplikuje i při absenci výslovné úpravy v LPV.
--	---	---

	opuštěna, což vede k tomu, že odstavce jsou krajně nepřehledné a velice špatně se na ně odkazuje. <u>V bodu 80 (čl. 45 odst. 8)</u> a na všech ostatních místech se slovo „norma“ nahrazuje slovem „standard“. <u>Odůvodnění:</u> Pojem „norma“ je dvouznačný. Kromě technického standardu označuje též základní jednotku normativního systému: oprávnění nebo povinnost. K odstranění této nežádoucí polysémie pocházející z němčiny je vhodné po vzoru angličtiny důsledně technické normy označovat jako technické standardy. <u>V bodu 82 (čl. 47 odst. 1)</u> se za slova „normativní povahu“ vkládají slova „a lze ji použít pouze zcela výjimečně“. <u>Odůvodnění:</u> Ústavní soud mnohokrát (nález č. 131/1994 Sb., část II/b i. f., nález č. I. ÚS 119/98; nález č. II. ÚS 485/98 (Stříbro) a č. I. ÚS 22/99 (Třebíč)) konstatoval, že poznámky pod čarou jsou naprosto nevhodné a matoucí, dokonce „v rozporu s požadavky na právní předpisy právního státu“. Nález č. II. ÚS 485/98 (Stříbro) říká: „Ústavní soud při této příležitosti je nucen opětovně konstatovat, že česká praxe používání poznámek pod čarou je ve světě zcela ojedinělá (viz Filip J.: Poznámky pod čarou jako problém legislativy a judikatury.	Neakceptováno. Z dikce čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) je zřejmé, že se v tomto případě jedná o technické normy a dvouznačný význam není tady zřejmý. Neakceptováno. Navrhovaná výslovná úprava ve svém důsledku nevyřeší problém četnosti používání poznámek pod čarou v právním řádu České republiky. V rámci přípravy nové právní úpravy eLegislativy se upraví i pravidla používání poznámek pod čarou tak, aby docházelo k výrazné redukci jejich používání. Nicméně lze konstatovat, že praxe obecně tenduje ke snižování použití poznámky pod čarou.
--	--	---

	Právní zpravodaj – Časopis pro právo a podnikání, říjen 1999, s. 7–8), a navíc často v rozporu s požadavky na formulaci právních předpisů v podmínkách právního státu. Vzniknou-li proto v důsledku použití této svérázné legislativní techniky výkladové problémy, je nutno je řešit tak, že rozhodující je vlastní pravidlo chování, nikoli to, co je stanoveno v poznámce pod čarou. Soudní moci je v právním státě zakázáno napravovat pochybení zákonodárce při formulaci právních předpisů cestou výkladu, kterým změni jinak ústavně konformní, ale z hlediska státní moci nevýhodný jednoznačný text právního předpisu.“ <u>Za bod 90 se vkládá nový bod 90a,</u> který zní: „Čl. 48 odst. 2 až 8 se označuje jako čl. 36 odst. 5 až 11.“ <u>Odůvodnění:</u> Vyznačovat implementaci evropských předpisů pomocí úvodního ustanovení se neosvědčilo. Místo toho by bylo mnohem vhodnější řešení použít úvodní větu, která je nyní zcela formální a nenese prakticky žádnou užitečnou informaci. <u>Za bod 108 se vkládá nový bod 108a,</u> který zní: „V čl. 53 se doplňuje odstavce 6, který zní: „Zákonodárce smí zmocnit exekutivu ke stanovení účinnosti.““ <u>Odůvodnění:</u> V praxi může nastat případ, kdy spuštění nové	Neakceptováno. Pro změnu ustálené praxe není v současné době žádný racionální důvod. Neakceptováno. Navrhovaná řešení neodpovídá existujícímu právnímu prostředí v České republice a působí spíše futuristickým dojmem přejímání úpravy ze zcela odlišného právního prostředí, aniž by se zvažovaly další souvislosti, které by se musely v takovém případě současně vyřešit, a to i na úrovni ústavní úpravy.
--	--	--

	regulace je nadmíru komplikované a mělo by být tedy ponecháno exekutivě, aby rozhodla, kdy bude připravena. Příkladem je CCQ: „This Code will come into force on the date to be fixed by the Government, in accordance with the provisions of the legislation respecting the implementation of the Civil Code reform.“ Varovným příkladem je zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který byl mnohokrát novelisován, a to především kvůli odložení účinnosti. <u>Bod 126 zní:</u> „Čl. 64 odst. 2 zní: „Cituje-li se právní předpis, který byl novelizován několikrát, bez uvedení jeho jednotlivého ustanovení, je třeba zajistit, aby alespoň na jednom místě byly uvedeny všechny novelty citovaného právního předpisu.““ <u>Odůvodnění:</u> Methodická pomůcka pro tvorbu právních předpisů III, p. 28, a Kněžínek, Mlsna, Vedral: Příprava návrhů právních předpisů, pp. 67 a 70–4, uvádějí, že citace nenovelisovaného předpisu se považuje za statickou. To je byrokratisace bez praktického použití. Naopak by místo toho bylo vhodné použít Manual of precedents for acts established within the Council of the European Union, p. 89, který za statický odkaz považuje takový případ, kdy je citován přesný výčet novel. V české legislativě jsou	Neakceptováno. Navrhovaná změna čl. 64 odst. 2 v dostatečném rozsahu vede ke zjednodušení dosavadní praxe při používání odkazu na novelizovaný právní předpis. Problém se vyřeší zavedením nové právní úpravy eLegislativy.
--	--	--

	potřebnější a používanější dynamické odkazy, a proto by měly být presumovány. <u>Za bod 134 se vkládá nový bod 134a,</u> který zní: „V čl. 70 se odstavec 3 zrušuje.“ <u>Odůvodnění:</u> Je nevhodné a v rozporu s českou legislativní tradicí zakazovat vyjadřovat ve zkratce či značce množné číslo, např. prostřednictvím „§§“.	Neakceptováno. Pro změnu ustálené praxe není v současné době žádný racionální důvod.
Český úřad zeměměřický a katastrální	<u>K návrhu usnesení vlády</u> <u>K bodu I.</u> Vzhledem k velkému počtu navrhovaných změn doporučuji účinnost Legislativních pravidel vlády ve znění změn stanovit až od 1.1.2013. <u>K bodu II. odst. 1 písm. b)</u> Doporučuji nahradit znění tohoto písmene takto: „b) promítnout změny týkající se odkazů na technické normy zakotvené v Legislativních pravidlech vlády v právních předpisech svých rezortů postupně při jejich realizaci.“. <u>K příloze usnesení vlády - Změně Legislativních pravidel vlády</u> <u>K bodu 7 (čl. 5 odst. 1)</u> Domnívám se, že v čl. 5 odst. 1 je písmeno h) nadbytečné. U žádného připomínkového místa	Akceptováno úpravou znění návrhu usnesení vlády. Akceptováno úpravou znění usnesení vlády a předkládací zprávy. Neakceptováno. Odboru kompatibility, který je organizačně začleněn do Úřadu vlády České republiky, se zasílají všechny návrhy právních předpisů z důvodu posouzení jeho slučitelnosti s právem EU, Úřadu vlády České republiky (tj. vedoucímu Úřadu vlády) jako fakultativnímu připomínkovému místu podle čl. 5 odst. 1 písm. b) se

	není přímo označen odbor, kterému má být zasílán materiál k připomínkám. Úřad vlády je připomínkovým místem podle čl. 5 odst. 1 písm. b) LPV jako každý jiný ústřední orgán státní správy (§ 2 odst. 1 bod 10 zákona č. 2/1969 Sb.). <u>K bodu 11 (čl. 7 odst. 1)</u> Doporučuji upravit elektronickou knihovnu tak, aby bylo možné dodržet požadavek na předložení „shodné listinné podoby“ materiálu. Do elektronické knihovny se vkládá zvlášť „materiál“ a zvlášť „důvodová zpráva“, která se však čísluje s „materiálem“ průběžně. V listinné podobě pak se ale jedná o jeden celek. <u>K bodu 16 (čl. 8 odst. 6)</u> Nepovažuji za vhodné měnit LPV jen proto, že se nahrazuje slovo „platí“ slovy „použije se“. Tato změna stejně není provedena důsledně, takže se jeví jako zbytečná. Promítnuta není např. v ustanoveních § 5 odst. 9, § 8 odst. 2, § 10 odst. 1, 5, 6, § 15 odst. 5, § 17 odst. 1, § 18, § 19, § 27 a mnohých dalších. <u>K bodům 19 a 37 [(čl. 9 odst. 2 písm. h) a čl. 14 odst. 1 písm. f)]</u> Upozorňuji, že rozšíření obsahu věcného záměru zákona a důvodové zprávy a zhodnocení stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů není odůvodněno.	zasílají pouze v případě, že se ho návrh týká z hlediska jeho působnosti nebo jako organizační složky státu. Neakceptováno. Nastavení pravidel pro listinnou a elektronickou podobu návrhu právního předpisu, tj. včetně číslování stránek důvodové zprávy, odpovídá požadavkům na další praktické nakládání s těmito návrhy, zejména pokud jde o předkládání do Poslanecké sněmovny podle nových pravidel. Akceptováno částečně zapracováním dalších novelizačních bodů do návrhu změn LPV s cílem dosažení terminologické jednoty LPV. Uvedená nepodstatná změna LPV je činěna pouze v souvislosti s jinými podstatnými úpravami LPV. Vysvětleno. Ochrana soukromí a osobních údajů je v demokratické společnosti z hlediska dodržování čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod natolik důležitým aspektem připravovaných návrhů právních předpisů, že by toto mělo být předkladatelem výslovně v důvodové zprávě (odůvodnění) zmíněno a případný
--	--	--

	Posouzení souladu navrhované právní úpravy k ochraně osobních údajů a ochraně soukromí v rámci mezirezortního připomínkového řízení pokládám za dostatečné. <u>K bodu 53 (čl. 53 odst. 17)</u> Upozorňuji, že komise LRV často předkladatelům vytýkají velké množství odstavců v paragrafech s odkazem na čl. 39 odst. 2 LPV, který doporučuje maximální počet 6 odstavců v paragrafu. LPV se tímto vlastním doporučením neřídí. <u>K bodu 63 (čl. 30 odst. 5)</u> Upozorňuji, že již v novém čl. 28 odst. 3 se uvádí, že „Články podle věty první (tj. články obsahující přechodná ustanovení a článek o účinnosti) mají vždy nadpisy.“, proto je toto doplnění § 30 odst. 5 nadbytečné. <u>K bodu 69 (čl. 38 odst. 1)</u> Doporučuji ponechat možnost vydávat prováděcí předpis v dohodě několika ústředních orgánů státní správy. <u>K bodu 71 (čl. 40 odst. 1)</u> Upozorňuji, že citované ustanovení užívá slova „právní termín“, zatímco čl. 48 užívá ve stejném	navrhovaný zásah do soukromí osoby i řádně odůvodněn. Z navrhované dikce změny LPV však nelze dovodit, že by právní předpis nesměl zasahovat do soukromí osob nebo by se nemohl týkat nakládání s osobními údaji; takový postup jistě možný je, avšak pouze za předpokladu zachování proporcionality takového zásahu. Vzato na vědomí. Neakceptováno. Zatímco čl. 28 odst. 3 LPV se týká pouze novely, čl. 30 odst. 5 se týká návrhů obecně, tj. zejména návrhů, které novelami nejsou. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV, v čl. 38 odst. 1 je uveden vzor formulace, nikoliv možnost vydávání společné vyhlášky dvou resortů (nikoliv vyhlášky „v dohodě“ nebo „po projednání“). Akceptováno úpravou znění čl. 48 LPV.
--	---	--

	významu slovo „pojem“. <u>K bodu 80 (čl. 45 odst. 8)</u> Doporučuji slovo „indikativní“ nahradit českým slovem (tj. oznamovací). Podle čl. 40 odst. 3 LPV cizích slov lze použít jen výjimečně, jsou-li součástí užívané právní terminologie a nelze je dost vhodně nahradit českým pojmem, což není tento případ. Upozorňuji, že ČSN nejsou bezplatně přístupné. <u>K bodu 90 (čl. 48 odst. 7)</u> Upozorňuji, že doposud bylo standardní užívat formulaci „ve znění pozdějších“, nikoliv „v platném znění“. <u>K bodu 92 (čl. 49 odst. 1)</u> Doporučuji vypustit slovo „jiná“. <u>K bodu 93 (čl. 49 odst. 2)</u> Doporučuji ponechat možnost vydání vyhlášky v dohodě s jiným správním úřadem. Domnívám se, že v praxi tato „dohoda“ nečinila problémy a není důvod tuto praxi měnit. <u>K bodu 100 (čl. 51 odst. 2)</u> Jestliže se v celých LPV nahrazuje slovo „platí“	Akceptováno částečně úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění v předkládací zprávě. Pojem „indikativní“ je v odborné veřejnosti zabývající se technickou normalizací natolik známým pojmem, že jeho nahrazení jiným pojmem by nebylo vhodné. Naopak podle čl. 40 odst. 3 LPV lze použít cizích slov, užívají-li se běžně v jazyce upravovaného oboru a nelze je vhodně nahradit českým pojmem, což je tento případ. Vysvětleno. Spojení „ve znění pozdějších“ se používá ve vztahu k právním předpisům České republiky, předmětem úpravy čl. 48 odst. 7 je právo EU, kde se v případě novelizace předpisu EU používá spojení „v platném znění“ – viz např. čl. 48 odst. 2 LPV. Neakceptováno. Smyslem je zdůraznit vnitřní provázanost mezi různými ustanoveními téhož zákona. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 49 odst. 2 a 3 LPV a souvisejícího čl. 38 odst. 1 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 51 odst. 2 LPV.
--	---	--

	slovy „použije se“, mělo by to tak být i v tomto ustanovení. <u>K bodu 112 (§ 55 odst. 1)</u> Doporučuji zrušovanou větu v LPV ponechat. <u>K bodu 122 (čl. 58 odst. 4)</u> Za slovo „doplňuje-li“ je třeba doplnit slovo „se“.	Akceptováno úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.. Akceptováno úpravou znění čl. 58 odst. 4 LPV.
Bezpečnostní informační služba	<u>K bodu 9</u> Rámec věcného záměru je vágní pojem. V praxi může docházet ke střetům mezi předkladatelem a připomínkovými místy, zda připomínka je nad rámec posuzovaného věcného záměru či nikoliv. Tento spor pak bude muset být tak jako tak vypořádán v rámci připomínkového řízení. Navrhovaný bod požadujeme vypustit. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 20</u> Navrhované ustanovení přináší zbytečné úpravy materiálu určeného vládě. Požadujeme proto bod 20 vypustit. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 82</u> S ohledem na systematiku čl. 47 navrhujeme vložit navrhovaný odstavec za odstavec 1 jako odstavec	Akceptováno změnou znění čl. 5 odst. 7 LPV. Vysvětleno. Každý materiál předkládaný vládě se po ukončení připomínkového řízení v určité míře upravuje, takže v této souvislosti úpravu spočívající ve vypuštění kontaktů na zpracovatele, což je informace pro vládu nepodstatná, nelze považovat za zatěžující. Neakceptováno. Záměrem navrhované změny je na začátku článku týkajícího se úpravy poznámky pod čarou jednoznačně v prvním možném ustanovení uvést charakteristiku

	2.	poznámky pod čarou, která je rozhodující pro její použití v celém textu návrhu právního předpisu.
Veřejný ochránce práv	<u>Obecně</u> Jako veřejný ochránce práv jsem, stejně jako můj předchůdce, aktivním účastníkem řady připomínkových řízení vládních materiálů legislativní i nelegislativní povahy. Účast v připomínkových řízeních vnímám jako zjednodušenou formu realizace svých zvláštních oprávnění (§ 22 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů), která činí moji spolupráci s vládou České republiky oboustranně efektivnější a pružnější. Velmi proto vítám, že obsahem připomínkovaného materiálu je rovněž <u>výslovné ukotvení</u> veřejného ochránce práv jako připomínkového místa v Legislativních pravidlech vlády. Předkládaná novela legislativních pravidel zcela v duchu zákona o veřejném ochránci práv ujasňuje mé postavení (obdobně tak již dnes činí Jednací řád vlády v čl. II. odst. 1). <u>K bodu 7 (čl. 5 odst. 1 a 8)</u> Jako nové připomínkové místo se výslovně zavádí veřejný ochránce práv, a to do výčtu v čl. 5 odst. 1 písm. b) legislativních pravidel, tedy v pozici jiného státního orgánu než ústředního orgánu státní správy (stejně jako např. Česká národní banka, apod.). Za vhodné považuji zohlednění nového připomínkového místa rovněž v čl. 5 odst. 8	Vzato na vědomí. Akceptováno upravou znění čl. 5 odst. 8 LPV.

legislativních pravidel řešícím projednání uplatněných připomínek. Dle tohoto odstavce řeší případný rozpor na nejvyšší úrovni ministr, vedoucí ústředního orgánu státní správy nebo vedoucí jiného orgánu. Pro Českou národní banku je vzhledem k jejímu specifickému charakteru určen její guvernér. Domnívám se, že vzhledem k rozlišování veřejného ochránce práv a jeho kanceláře (jakožto dvou subjektů) by bylo vhodnější, pokud by k řešení rozporu na nejvyšší úrovni byl v pravidlech výslovně uveden „veřejný ochránce práv“ stejně jako je výslovně uvede „guvernér České národní banky“.

Tato připomínka je zásadní.

K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)

Rozšíření zohledňování zákazu diskriminace z důvodu pohlaví rovněž na další diskriminační důvody může přinášet novou otázku, kdo je oním „orgánem (členem vlády) do jehož působnosti patří lidská práva“, který v rámci všech připomínkových řízení má za úkol posuzovat materiály z hlediska dopadů navrhovaných na (anti)diskriminační agendu. Domnívám se, že tímto orgánem ve smyslu orgánu moci výkonné není (a ani nemůže být) myšlen veřejný ochránce práv, přestože mezi úkoly z této funkce vyplývající patří rovněž prosazování práva na rovné zacházení se všemi osobami. V úvahu pak výkladově připadá zmocněnec (zmocněnkyně) pro lidská práva (a odpovědným členem vlády je tedy předseda vlády), nebo snad rovněž Ministerstvo práce a sociálních

Vysvětleno.

Z dikce čl. 5 odst. 1 písm. b) vyplývá, že tímto orgánem je zmocněnec vlády pro lidská práva.

věcí a jeho ministr jako odpovědný člen vlády. Domnívám se, že by bylo vhodné odstranit potenciální riziko vzniku výkladových obtíží.

K bodu 13 (čl. 7 odst. 3)

Nové ustanovení čl. 7 odstavce 3 upravuje proceduru postupu opětovného předložení materiálu po přerušení jeho projednávání Legislativní radou vlády obdobnou proceduře předkládání původního materiálu. Výslovně však vylučuje připomínkové řízení k upravenému znění materiálu.

V navržené a nyní běžně již praktikované koncepci institutu „přerušení a vrácení k zapracování připomínek“ v rámci projednávání materiálů Legislativní radou vlády (dále jen „LRV“) postrádám bližší pravidla, která by pro všechny aktéry legislativního procesu učinila další postup více předvídatelný, a to zejména v následném procesu po přepracování. Ve své praxi se totiž setkávám se situací, kdy materiál vrácený LRV k přepracování dozná takových změn, že se fakticky významně odlišuje od materiálu původního.

Obecně proto podporuji posílení pozice LRV, nicméně si dokáži představit možnost, že legislativní pravidla LRV na rozdíl od navrhovaného znění dovolí stanovit, zda má být vrácený materiál po zapracování připomínek

Vysvětleno.

LRV jako poradní orgán vlády při přerušení projednávání návrhu právního předpisu postupuje v souladu s čl. 1 bodem 6 Jednacího řádu LRV, připomínky členů LRV vedou k vyjasnění a sjednocení názorů na základě odborné argumentace; smyslem takového postupu je vládě předložit takový návrh, který již neobsahuje právní vady, a k němuž může přijmout vláda jednoznačné stanovisko. Předmětem připomínek LRV nejsou otázky věcného řešení, které jsou předmětem připomínkového řízení. Nelze vyloučit, že upravené znění se na první pohled výrazně liší od původně předloženého návrhu, nicméně ke změně těžiště věcného řešení zpravidla nedochází, dochází však k úpravám právního charakteru, zejména uvedení návrhu do souladu s právním řádem jako celkem. Povinné opakování připomínkového řízení by bylo v takovém případě pouze časově náročnou formalitou; i v takovém případě má však předkladatel právo návrh stáhnout, předložit ho z vlastní iniciativy do opakovaného připomínkového řízení a následně opakovaně předložit vládě a LRV.

	předložen kupříkladu do zkráceného připomínkového řízení, či pouze omezenému okruhu připomínkových míst (vždy s ohledem na závažnost požadovaných změn).	
Česká národní banka	<u>K bodům 4, 19 a 37</u> (čl. 4 odst. 1 písm. g), čl. 9 odst. 2 písm. h), čl. 14 odst. 1 písm. f)) Nově doplňované body LPV považujeme za velmi neurčité („zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů“), ani z odůvodnění není jasné, kam v praxi směřují (co má obsahovat obecná část důvodové zprávy?). <i>Pokud nebudou body upřesněny, žádáme jejich vypuštění.</i> Nesouhlasíme totiž s tím, aby se důvodové zprávy zaplňovaly dalšími a dalšími formálními náležitostmi, jejichž účel je nejasný (jsou v praxi nepoužitelné) a bývají pouze administrativní zátěží pro předkladatele. Z praxe víme, že i připomínková místa u podobných náležitostí tápou, čímž dochází k mnohým nedorozuměním a zbytečným rozporům. Jako další argument pro vypuštění těchto bodů z LPV uvádíme, že posouzení otázky dopadu připravovaného legislativního návrhu na soukromí a osobní údaje je především věcí připomínkového řízení, kde svoji roli sehrává Úřad pro ochranu osobních údajů, který je povolán posuzovat dopad připravované právní normy především z těchto hledisek. Tato připomínka je zásadní.	Vysvětleno. Navrhovaná formulace v novém písm. g) odpovídá obdobné formulaci v dosavadním písm. f). Ochrana soukromí a osobních údajů je v demokratické společnosti z hlediska dodržování čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod natolik důležitým aspektem připravovaných návrhů právních předpisů, že by toto mělo být předkladatelem výslovně v důvodové zprávě (odůvodnění) zmíněno a případný navrhovaný zásah do soukromí osoby i řádně odůvodněn. Z navrhované dikce změny LPV však nelze dovodit, že by právní předpis nesměl zasahovat do soukromí osob nebo by se nemohl týkat nakládání s osobními údaji; takový postup jistě možný je, avšak pouze za předpokladu zachování proporcionality takového zásahu.

	<u>K bodu 6 (čl. 4 odst. 4)</u> V poslední větě požadujeme vypustit slova „a tento závěr odůvodní“. Nepovažujeme za logické odůvodňovat, že se na danou oblast ani mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána, ani judikatura Evropského soudu pro lidská práva nevztahují. Podle našeho názoru stačí tuto skutečnost uvést. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 9 (čl. 5 odst. 7)</u> Slova „nad rámec posuzovaného věcného záměru“ požadujeme nahradit slovy „<i>mimo rámec posuzovaného věcného záměru</i>“. V rámci přípravy právního předpisu, resp. jeho věcného záměru, se často stane, že připomínkové místo upozorní předkladatele na potřebnou související změnu či doplnění, s kterou předkladatel původně nepočítal. Proto je zapotřebí, aby připomínkové místo mělo možnost požadovat doplnění návrhu. Vyloučeny by měly být pouze připomínky, které s návrhem nesouvisí. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 16 (čl. 8 odst. 6)</u> Není nám jasný smysl nahrazení slova „platí“ slovy „se použije“. Navíc v mnoha dalších ustanoveních je slovo „platí“ ponecháno (např. čl. 5 odst. 9). <u>K bodu 71 (čl. 40 odst. 1)</u> Na konec odstavce požadujeme doplnit větu: „<i>Definice právního termínu se uvádějí zpravidla na začátku právního předpisu.</i>“.	Akceptováno úpravou celého znění čl. 4 odst. 4 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 8 odst. 6 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 40 odst. 2 LPV.
--	---	---

	Chápeme záměr předkladatele změn LPV také tak, že chce zabránit tomu, aby se použitá terminologie objevovala porůznu v celém právním předpisu (jak tomu u legislativních zkratk obvykle bývá). Všimli jsme si však, že se v některých právních předpisech definice objevují také po celém právním předpise (někdy velmi rozsáhlém), při běžném nahlédnutí jsou proto termíny mnohdy nejasné. Pokud se uvedou definice na začátku, problém odpadá. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 75 (čl. 44 odst. 1)</u> Doporučujeme zvážit, zda legislativní zkratka nemá být tak jako dosud pouze v jednotném čísle. Pokud ano, bylo by třeba slova „pokud možno“ z čl. 44 odst. 1 z věty čtvrté vypustit. <u>K bodu 80 (čl. 45 odst. 8)</u> Konstatujeme, že odstavec 8 je obsahově značně složitý a tím i těžko uchopitelný. Jsou zde užívány pojmy „indikativní odkaz“ a „výlučný odkaz“, aniž by byl zcela jasný obsah těchto pojmů a vodítko nedává ani odůvodnění navrhovaných změn LPV. Proto doporučujeme doplnit tento článek alespoň jedním příkladem správného odkazu, protože příklady jsou uvedeny ve prospěch věci na řadě míst LPV. <u>V souvislosti s čl. 45,</u> který se zabývá problematikou odkazů v právním	Akceptováno úpravou znění čl. 44 odst. 1 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění v předkládací zprávě. Akceptováno úpravou znění čl. 45 odst. 4 LPV.
--	---	--

	předpisu, však doporučujeme umožnit kombinaci normativního odkazu s poznámkou pod čarou, která by normativní odkaz z orientačních důvodů konkretizovala. Doporučujeme proto doplnit čl. 45 odst. 4 větou „<i>Normativní odkaz lze uvést spolu s odkazem na poznámku pod čarou.</i>“. Pro názornost takového „kombinovaného“ odkazu uvádíme tento příklad : „Česká národní banka je oprávněna provozovat vypořádací systémy s neodvolatelností vypořádání podle zákona upravujícího platební styk^{X)}. ----- X) Zákon č. 256/2004 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů.“. <u>K bodu 97 (čl. 50 odst. 1)</u> Na závěr ustanovení požadujeme vložit větu „<i>ledaže je ze zmocnění jasný obsah prováděcího předpisu, například odkazem na nutnou implementaci pravidel Evropské unie</i>“. V praxi konkretizujeme technické výjimky ze zákona prováděcím předpisem, pokud to požaduje právo EU. Od pravidel stanovených EU se stejně nemůžeme odchýlit, jejich zahrnutí do zákona by však znepřehlednilo a zahrnilo zákonnou normu. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 102 (čl. 52 odst. 2)</u> Ze znění tohoto článku dovozujeme, že zrušovat	Vysvětleno. Neakceptováno. Zjednodušení způsobu zrušení částí zákonů nebo
--	--	---

	bude možné i části zákonů, což považujeme za správné. Nicméně jsme názoru, že tato možnost by měla být připuštěna i pokud se týče <i>hlav, dílů, oddílů a pododdílů</i>. Doporučujeme proto nahradit rušený odstavec 3 v čl. 52 např. tímto textem : <i>„(3) Pro zrušení hlavy, dílu, oddílu nebo pododdílu platí odstavec 2 obdobně.“</i> <u>K bodu 106 (čl. 53 odst. 1)</u> Požadujeme vypustit slova „pouze výjimečně“ a za slova „naléhavý obecný zájem“ vložit slova „ , například z důvodu nutné urychlené implementace pravidel Evropské unie či včasného provedení zákona prováděcím předpisem“. Jsme názoru, že „vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem“, není třeba formulaci zostřovat slovy „pouze výjimečně“. Dále upozorňujeme na velmi krátké implementační lhůty na finančním trhu a častou nutnost urychleně provést zákon prováděcím předpisem; i zde by měl platit předpoklad naléhavého obecného zájmu. Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 112 (čl. 55 odst. 1)</u> Žádáme zrušení novelizačního bodu. Dosavadní stav (spojování stejných změn více ustanovení v novele jednoho právního předpisu do jednoho novelizačního bodu) je vyhovující a navíc podporuje efektivnost a hospodárnost legislativního procesu.	článků zákonů se uplatní pouze v případě, kdy se zákon (tzv. změnový) člení na části podle čl. 28 LPV. Formulačně upraven příslušný novelizační bod. V uváděném případě se zrušení musí provést přímou novelou dotčeného zákona. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 53 odst. 1 LPV a ve zbytku vysvětleno. Jedná-li se o uváděný případ, pak jej musí předkladatel uvést jako „naléhavý obecný důvod“ v důvodové zprávě, resp. odůvodnění, na jehož základě lze navrhnout výjimečně nabytí účinnosti již dnem vyhlášení v souladu s § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 55 odst. 1 LPV.
--	---	---

	Tato připomínka je zásadní. <u>K bodu 119 (čl. 57 odst. 5)</u> Ve větě druhé doporučujeme doplnit za slovy „pod čarou uveden“ slovo „i“ a za slovo „předpisu“ doplnit čárku. <u>Nad rámec předloženého návrhu</u> 1. S přihlédnutím ke skutečnosti, že úplná znění zákonů vyhlašovaná ve Sbírce zákonů na základě republikačních doložek nemají právní závaznost a rovněž proto, že republikační doložky jsou z návrhů zákonů na úrovni vládní legislativy vypouštěny, a navíc jsou úplná znění zákonů k dispozici v elektronické i v papírové formě, doporučujeme <i>zvážit</i> vypuštění čl. 11a, čl. 54 odst. 5 a čl. 60 z LPV. 2. K čl. 16 odst. 16 (nově čl. 16 odst. 17) Považujeme za žádoucí posoudit vypuštění tohoto ustanovení z LPV. Podle tohoto ustanovení se v praxi vůbec nepostupuje a z nám dostupných informací dokonce vyplývá, že technicky to ani není možné. eKLEP totiž vložení upraveného právního předpisu po projednání v komisích LRV před zasláním do Sbírky zákonů ani neumožňuje. 3. K čl. 43 odst. 2 Doporučujeme doplnit čl. 43 odst. 2 LPV o	Akceptováno úpravou znění čl. 57 odst. 5 LPV. Neakceptováno. Navrhované vypuštění uvedených ustanovení LPV nelze akceptovat s ohledem na § 2 odst. 1 písm. g) zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv. Neakceptováno. Systém eKLEP technicky umožňuje vkládání nových (upravených) znění částí materiálů. Akceptováno částečně úpravou znění čl. 43 odst. 2 LPV, která respektuje mj. i české oficiální texty
--	---	--

	příklady, kdy je vymezena částka v cizí měně, zejména v případě měny euro. Stále totiž není zřejmé, jaké označení pro tuto měnu používat – EUR, €, anebo eur? Podporujeme používání slova „euro“ v příslušných pádech. 4. K čl. 53 odst. 3 V čl. 53 odst. 3 není text „šedesátým dnem ode dne jeho vyhlášení“ konzistentní např. s textem v navrhovaném čl. 53 odst. 1 písm. a) bodě 4 (bod 106 novely LPV) a měl by být proto změněn na „šedesátým dnem po jeho vyhlášení“.	předpisů EU publikovaných v Úředním věstníku EU. Pravidlo pro používání zkratky „EUR“ a slova vyjadřujícího jednotnou evropskou měnu „euro“ jinak vyplývá z čl. 40 odst. 2 LPV. Akceptováno úpravou znění čl. 53 odst. 3 LPV.
Unie zaměstnavatelských svazů	<u>K bodu 9</u> (čl. 5 odst. 7) Zásadně nesouhlasíme s návrhem předkladatele, aby nebylo možné označit jako zásadní připomínku, která směřuje nad rámec posuzovaného věcného záměru. V praxi dochází často k tomu, že předkladatel – typicky konkrétní ministerstvo – nereaguje v průběhu připomínkového řízení na připomínky z praxe, které mu předkládají jednotlivá připomínková místa, a to s argumentací, že se jedná o připomínku nad rámec věcného záměru. Předmětný návrh na úpravu Legislativních pravidel vlády tento negativní jev podporuje tím, že chce znemožnit označení takových připomínek za zásadní. Ve většině případů se přitom jedná o upozornění na nežádoucí stav, který zasluhuje pozornost ze	Akceptováno úpravou znění čl. 5 odst. 7 LPV.

	strany předkladatele a co nejrychlejší nápravu, ke které by mohlo dojít právě u příležitosti „otevření“ daného právního předpisu z jiného důvodu. Označit takové připomínky za „přílepky“ je krátkozraké a předložený návrh tak znemožňuje pružně a rychle napravit negativní jevy, které – pokud se nejedná o problém, který by se přímo negativně dotýkal předkladatele nebo veřejných prostředků – nemá ministerstvo zájem z vlastní vůle aktivně napravit (a tedy zahrnout do věcného záměru), přestože v praxi způsobují velké problémy jednotlivým subjektům dané právní úpravy a představují pro ně např. značný administrativní, finanční nebo jiný nežádoucí dopad. Navrhovaná úprava také nepřímo podporuje šedou stránku legislativního procesu, když tím de facto nutí připomínková místa, aby tyto „přílepky“ uplatnily až ve fázi projednávání legislativního návrhu v parlamentu. Požadujeme, aby bylo možné i nadále návrhy mimo věcný rámec úpravy označovat jako zásadní, a to za účelem zachování transparentního legislativního procesu, kdy musí být tyto připomínky a návrhy řádně prodiskutovány, jejich neakceptování odůvodněno a případný rozpor projednán odborníky Legislativní rady vlády, včetně posouzení návrhu z hlediska kompatibility s předpisy vyšší právní síly, nálezy Ústavního soudu, mezinárodními smlouvami a právem Evropské unie. Tato připomínka je zásadní.	
--	--	--

Hospodářská komora České republiky	<u>Obecná připomínka k bodu 80 (doplnění čl. 45 odst. 8)</u> Hospodářská komora České republiky považuje text návrhu nového bodu za nejasný a zmatečný. Požadujeme dát do souladu použitou definici „<i>technické normy</i>“ s definicí „<i>určené normy</i>“, která je vymezena zákonem č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. V návrhu by měla být použita terminologie dle zmíněného zákona. <u>Zásadní konkrétní připomínky k bodu 80 (doplnění čl. 45 odst. 8)</u> a) Do výčtu v první větě dotčeného odstavce navrhujeme doplnit do zaváděné zkratky: „<i>technická norma</i>“ také „<i>pravidla správné praxe</i>“. <u>Odůvodnění:</u> Jde o pojem citovaný v § 13b zákona č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. b) Navrhujeme zároveň vypustit text: „<i>jinou technickou normu nebo technický dokument mezinárodní, popřípadě zahraniční organizace nebo jiný technický dokument, který obsahuje podrobné technické požadavky</i>“. <u>Odůvodnění:</u> Bude-li nutné na použitý normativní dokument odkázat, tedy uvést jeho označení, znamenalo by to, že v právním předpisu mohou být uvedeny normy ISO (nepřevzaté do ČSN), které jsou	Akceptováno částečně úpravou znění čl. 45 odst. 8 LPV (nově čl. 45a LPV) a doplněním odůvodnění v předkládací zprávě. Terminologie v čl. 45a LPV odpovídá terminologii zákona č. 22/1997 Sb.
--	---	--

	veřejně nepřístupné. c) Nebude-li vyhověno předchozí připomínce, doporučujeme z textu první věty vynechat slovo „podrobný“. Technické požadavky se nedělí na podrobné/nepodrobné apod. <u>Odůvodnění</u> Ponechání povede k nejednotnému výkladu. Technický požadavek je každý požadavek, ke kterému se dá posuzovat shoda, tzn., je-li požadavek splněn nebo ne. d) Navrhujeme přeformulovat text: <i>„použije se přednostně indikativní odkaz, ve kterém se výstižně definují základní technické požadavky, zároveň se uvede, že se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s konkrétní technickou normou, a současně se připustí i jiný způsob řešení, pokud prokazatelně povede k dodržení definovaných základních technických požadavků.“</i> <u>Odůvodnění:</u> Uvedený text je velmi složitě formulovaný a nepřehledný. Je zde patrné smíchání orientačního (indikativního) a vylučného odkazu. e) V textu poslední věty doporučujeme nahradit pojem „určené normy“ jiným vhodnějším pojmem. <u>Odůvodnění:</u> Systém určených norem je definován v § 4a zákona č. 22/1997 Sb. pouze u české technické normy, nikoliv u technické normy definované	
--	---	--

	v textu tohoto odstavce a mohlo by dojít k záměně těchto pojmů.	
--	---	--

Bez připomínek:

Úřad průmyslového vlastnictví, Správa státních hmotných rezerv, Energetický regulační úřad, Úřad vlády ČR - Oddělení sekretariátu Vládního výboru pro zdravotně postižené občany (VVZ), Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM), Státní úřad pro jadernou bezpečnost (SÚJB), Úřad pro zahraniční styky a informace (ÚZSI), Český báňský úřad (ČBÚ), Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS), Úřad vlády ČR - Odbor kompatibility (KOM).

V Praze dne 19. srpna 2013

Obsah:

Připomínkové místo

strana

Ministerstvo zemědělství	1 až 6
Ministerstvo financí	6 až 36
Ministerstvo průmyslu a obchodu	36 až 43
Ministerstvo pro místní rozvoj	43 až 44
Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy	44 až 46
Ministerstvo dopravy	47 až 50
Ministerstvo životního prostředí	50 až 51
Ministerstvo zahraničních věcí	51 až 54
Ministerstvo kultury	54 až 57
Ministerstvo spravedlnosti	57 až 70
Ministerstvo zdravotnictví	70 až 74
Ministerstvo práce a sociálních věcí	75 až 85
Ministerstvo vnitra	85 až 107
Ministerstvo obrany	107
Úřad vlády České republiky	107 až 110
Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví	110 až 112
Český telekomunikační úřad	112 až 114
Národní bezpečnostní úřad	114 až 116
Český statistický úřad	116 až 120
Úřad pro ochranu osobních údajů	120 až 127

Český úřad zeměměřický a katastrální	127 až 131
Bezpečnostní informační služba	131 až 132
Veřejný ochránce práv	132 až 135
Česká národní banka	135 až 141
Unie zaměstnavatelských svazů	141 až 143
Hospodářská komora České republiky	143 až 145